د حضرت يشعياه نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

اول باب

١ ۱ په دې کِتاب کښې د يهوداه او د يروشلم په حقله هغه پېغامونه دی کوم چې خُدائ پاک د آموص زوئ يشعياه
باندې په هغه وخت کښې څرګند کړل کله چې عُزياه، يوتام، احاز او حزقياه د يهوداه بادشاهان وُو.

يو سرکشه قوم

۲ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے زمکې او آسمانه، زۀ چې څۀ وايم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او
خيال مې ساتلے دے نو هغوئ زما خِلاف بغاوت کړے دے. ۳ غويے خپل مالِک پېژني او خر د خپل مالِک اخور
پېژني. خو بنی اِسرائيل خپل مالِک نۀ پېژني، زما خلق د عقل نه خلاص دی.“ ۴ اے ګناهګار قومه، تاسو خپلو ګناهونو
رالاندې کړی يئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل مالِک خُدائ رد کړے دے. کوم چې د بنی اِسرائيلو مقدس خُدائ
پاک دے او تاسو د هغۀ نه مخ اړولے دے. ۵ تاسو خپله سرکشی ولې نۀ پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم درته
مِلاو شی؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پټ دی او ستاسو زړونه بيمار دی. ۶ د سر نه واخله تر پښو پورې ستاسو په
بدن کښې يو ځائ هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلی يئ، زخمی يئ او تغمې درباندې ولاړې دی. نۀ ستاسو زخمونه صفا کړے
شوی دی، او نۀ درباندې مرهم پټی شوې ده. ۷ ستاسو مُلک شاړ شوے دے، ستاسو ښارونه سوزولے شوی دی.
ستاسو په وړاندې د پردی مُلک خلق ستاسو پټی لوټ کوی، او هر څۀ چې وينی هغه تباه کوی. ۸ صرف صيون لور باقی
پاتې ده، لکه چې د انګورو په باغ کښې د څوکيدار جومپړئ پاتې وی يا د بادرنګو په پټی کښې يو څپر بې‌اسرې وی، او د
محاصرې لاندې بې‌اسرې ښار وی. ۹ کۀ مالِک خُدائ ربُ الافواج يو څو کسان ژوندی نۀ وے پرېښے، نو يروشلم به د
سدوم او عموره په شان تباه شوے وو. ۱۰ اے يروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم او د عموره په شان دی.
چې مالِک خُدائ درته څۀ فرمائی نو هغې ته غوږ ونيسه او چې خُدائ پاک درته څۀ ښودنه کوی نو هغې ته توجو وکړه. ۱۱
مالِک خُدائ فرمائی، ”کۀ تاسو بې‌شمېره قربانيانې پېش کړئ نو زما پرې څۀ؟ زۀ د ښو څناورو وازګې او د ګډانو د
سوزېدونکو قربانو نه پوزې له راغلے يم. په دې زۀ نۀ خوشحالېږم چې تاسو ما ته د غويانو، ګډو او د چېلو وينې پېش کوئ.
۱۲ کله چې تاسو زما حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خيال دا دے څۀ چې زۀ دا غواړم چې ستاسو څناور دې زما په
دربار کښې ګرځی؟ ۱۳ تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بې‌فائدې دی. تاسو چې د خوشبوئ کومې مصالحې
سوزوئ نو د هغې نه زۀ نفرت کوم. زۀ ستاسو د نوې مياشتې اخترونه، ستاسو د سبت ورځې او ستاسو مذهبی اجتماعګانې
نۀ شم برداشت کولے، دا هر څۀ ستاسو د ګناهونو په وجه خراب شوی دی. ۱۴ ستاسو د نوې مياشتې د اخترونو او
ستاسو د مقدسو ورځو نه زۀ نفرت کوم، دا په ما باندې يو بوج جوړ شوے دے او د دې برداشت کولو نه زۀ تنګ راغلے
يم. ۱۵ کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زۀ به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دُعاګانې وکړئ،
نو زۀ به يې نۀ قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وينو رنګ دی. ۱۶ اول ولامبئ او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملی
زما د سترګو نه لرې کړئ. آو، نور بد عمل مۀ کوئ، ۱۷ نېکی کول زده کړئ. او ګورئ چې اِنصاف کېږی، د چا سره چې
ظلم شوے وی د هغوئ مدد کوئ، يتيمانانو له خپل حقُونه ورکوئ او د کونډو د حق دِفاع کوئ.“ ۱۸ مالِک خُدائ فرمائی،
”راځئ چې اوس دا مسئله حل کړُو. اګر چې ستاسو ګناهونو تاسو تک سرۀ داغی کړی يئ، خو زۀ به تاسو صفا کړم او لکه

د واورې په شان به مو سپين کړم، اګر چې ستاسو داغونه تک سرۀ دی، خو تاسو به د وړی په شان تک سپين شئ. ١٩
خو کۀ تاسو خپلې رضا سره تابعدار يئ، نو چې زمکه کوم ښۀ څيزونه پيدا کوی، هغه به تاسو خورئ. ٢٠ خو کۀ تاسو
اِنکار او سرکشی کوئ، نو د تُورې لاندې به ګېر شئ او مړۀ به شئ. دا د مالِک خُدائ د خولې کلام دے.“

د ګناه نه ډک ښار

٢١ هغه ښار چې په يو وخت کښې وفادار وو اوس د کنجرې په شان شوے دے. په يوه زمانه کښې دا د صداقت او
اِنصاف نه ډک وو، خو اوس په کښې صرف قاتِلان پاتې دی. ٢٢ اے يروشلمه، ستا خالص سپين زر اوس د ملاوټ نه
ډک دی، او ستا بهترينو ميو کښې اوبۀ ګډې شوې دی. ٢٣ ستا مشران باغيان شوی دی او د غلو ملګری شوی دی، هغوئ
هر وخت تُحفې او رشوتونه اخلی. هغوئ په عدالت کښې هيڅکله د يتيمانانو دفاع نۀ کوی او نۀ هغوئ ته د کونډو فرياد را
رسی. ٢٤ نو هغې ته غوږ ونيسئ څۀ چې مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائيلو خُدائ تعالىٰ فرمائی، ”زۀ به خپلو
دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفينو نه به بدل واخلم. ٢٥ زۀ به ستاسو خِلاف خپل طاقت استعمال کړم. زۀ به تاسو
داسې صفا کړم لکه څنګه چې اوسپنه په اور کښې صفا کيږی او زۀ به ستاسو نه ټول ملاوټ لرې کړم. ٢٦ زۀ به تا له هغه
شان قاضيان او مشيران درکړم لکه څنګه چې دې پخوا لرل. نو بيا به يروشلم د صادقانو او وفادارو خلقو ښار وبللے
شی.“ ٢٧ مالِک خُدائ به اِنصاف سره يروشلم بيا آباد کړی او چې څوک هلته توبه وباسی هغه به بچ کړی. ٢٨ خو مالِک
خُدائ به هغه هر يو کس ريزې ريزې کړی څوک چې ګناه کوی او د هغۀ خِلاف بغاوت کوی، او څوک چې مالِک خُدائ ته
شا کړی نو هغه به تباه شی. ٢٩ د څېړې د مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو خوشحالېدئ نو د هغې په وجه به تاسو
وشرمېږئ، او کوم باغونه چې تاسو د بُت پرستۍ دپاره غوره کړی دی نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ. ٣٠ تاسو به د
څېړې د داسې ونې په شان يئ چې پاڼې يې اوچې شوی وی او د يو داسې باغ په شان به يئ چې هيڅ اوبۀ په کښې نۀ وی.
٣١ نو هغه تکړه سړی به لکه د بوسو په شان وی او د هغوئ بد عملونه به د اور د بڅرکی په شان وی. دواړه به يو ځائ
داسې اور واخلی چې هيڅ څوک به يې مړ کولے نۀ شی.

يروشلم به د ابدی امن مرکز وی

٢ ١ دا هغه پيغام دے چې خُدائ پاک د آموص زوئ يشعياه باندې د يهوداه او يروشلم په حقله نازل کړو. ٢ په
راتلونکی وخت کښې، په کوم غرۀ باندې چې د مالِک خُدائ کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وی، د غرونو په ټولو
غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وی. او ټول قومونه به د سيلاب په شان ور روان وی، ٣ او د ډېرو قومونو خلق
به راشی او ويه وائی، ”راځئ چې د مالِک خُدائ غر ته وخېژُو، او چې د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک کور ته لاړ شُو، هلته به
هغه مونږ ته خپلې لارې وښائی، او مونږ به د هغۀ په لارو ځُو.“ ځکه چې د صيون نه به د هغۀ تعليمات راوځی، او د هغۀ
کلام به د يروشلم نه راځی. ٤ مالِک خُدائ به د قومونو اِنصاف وکړی او د هغوئ په مينځ کښې به لانجې هوارې کړی.
هغوئ به د خپلو تُورو نه د يوې خولې جوړې کړی او د خپلو نېزو نه به د بوټو قينچيانې جوړې کړی. قومونه به هيڅکله بيا
جنګ له لاړ نۀ شی، او نۀ به بيا دوئ د جنګ تربيت حاصلوی. ٥ نو اے د يعقوب اولاده، راځئ چې مونږ د مالِک خُدائ
په رڼا کښې ګرځُو. ٦ اے مالِکه خُدايه، تا خپل خلق، د يعقوب اولاد رد کړے دے. ځکه چې هغوئ خپل مُلک د نمرخاتۀ
د طرف د جادوګری نه ډک کړے دے. د فلستيانو په شان هغوئ هم فالګرو له ځی او د بل مُلک خلقو سره غاړه غتی
اوسيږی. ٧ د هغوئ مُلک د سپينو زرو او سرو زرو نه ډک دے او د هغوئ خزانې نۀ ختميږی. د هغوئ مُلک د آسونو نه

ړک دے او د هغوئ جنګی ګاډی بےشمېره دی. ۸ د هغوئ مُلک د بُتانو نه ډک دے او هغوئ داسې څيزونو ته سجدې
لګوی چې هغوئ په خپلو لاسونو جوړ کړی دی. ۹ نو په دې وجه به هغوئ بےعزته او سپک شی. اے مالِکه خُدايه، هغوئ
مۀ معاف کوه. ۱۰ په غارونو کښې ورننوځئ او د مالِک خُدائ د ېرې نه او د هغۀ د شان او شوکت نه ځان په خاورو کښې
پټ کړئ. ۱۱ د انسان مغروره سترګې به ټيټې کړے شی او د انسان لوئی به په عاجزئ بدله شی. نو په هغه ورځ به صرف
د مالِک خُدائ ثناء صِفت کيږی. ۱۲ په هغه ورځ به مالِک خُدائ ربُ الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې
مغروره يا لوئ وی، هغه ټول به عاجزه کړی. ۱۳ هغه به د لبنان لوړ لوړ دِيار او د بسن د مُلک د څېړئ ټولې ونې تباه
کړی. ۱۴ هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډئ هوارې کړی، ۱۵ هغه به هر يو اوچت برج او د هرې قلعې
مضبوط دېوالونه هوار کړی. ۱۶ هغه به ټول لوئ سمندری جهازُونه او ټولې ښائسته کشتئ ډوبې کړی. ۱۷-۱۸ د انسان
غرور به په عاجزئ بدل شی او د انسان لوئی به خاورې ايرې شی. بُتان به په مکمله توګه ورک شی او په هغه ورځ به صرف
د مالِک خُدائ ثناء صِفت کيږی. ۱۹ چې کله مالِک خُدائ د دُنيا يرولو دپاره پاڅی نو خلق به د غرونو په غارونو کښې
پټيږی او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږی، د دې دپاره چې د مالِک خُدائ د دهشت او جلال نه وتښتی. ۲۰ کله چې
هغه ورځ راشی، نو هغوئ چې کوم د سپينو زرو او سرو زرو بُتان جوړ کړی وی چې عبادت يې وکړی نو هغه به وغورزوی.
او هغوئ به منږکانو او ښاپيرکانو ته پرېږدی. ۲۱ چې کله مالِک خُدائ د دُنيا يرولو دپاره پاڅی نو خلق به د غرونو په
غارونو کښې پټيږی او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږی، د دې دپاره چې د مالِک خُدائ د دهشت او جلال نه وتښتی.
۲۲ په انسان باندې توکل مۀ کوه، د هغوئ ژوند د يوې لحظې دے او د هغې قدر څۀ دے؟

په يروشلم کښې تباهی

۳ ۱ مالِک خُدائ، ربُ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه هغه هر څۀ لرې کړی چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلے
دے. هغه به د هغوئ نه خوراک او د څښلو اوبۀ واخلی، ۲ د هغوئ نه به باتوران او فوجيان، قاضيان او پېغمبران،
فالګران او مشران، ۳ فوجی آفسران، معتبر کسان، مشيران، ماهر کاريګران او جادوګران واخلی. ۴ زۀ به هلکان د
هغوئ مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوئ حکومت کوی. ۵ خلق به يو بل سره زياتے کوی. هر يو سړے به په بل
سړی او هر يو ګاونډے به په بل ګاونډی رُعب اچوی. ځوانان به د خپلو مشرانو بےعزتی کوی او بدکرداره خلق به د
عزتمندو بےعزتی کوی. ۶ په هغه وخت کښې به يو کس خپل ورور ته ووائی، ”تر اوسه پورې تا سره څادر شته نو په دې
وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د کنډراتو د دې ډېری ذمه واری اوچته کړه.“ ۷ خو هغه به ورته په جواب کښې
وائی، ”نه، زۀ ستاسو علاج نۀ شم کولے. نۀ ما سره خوراک شته او نۀ ما څادر شته. ما د عوامو مشر مۀ جوړَوئ.“ ۸
بےشکه چې يروشلم په لړزان دے. او په يهوداه زوال راغلے دے. هغوئ چې هر څۀ وائی او کوم عمل کوی هغه د مالِک
خُدائ خِلاف دے، هغوئ په جار بار د مالِک خُدائ خلاف بغاوت کوی. ۹ د هغوئ مخونو نه د هغوئ ملامتيا څرګنده
ده. هغوئ د سدوم د خلقو په شان په جار بار ګناه کړې ده. په هغوئ افسوس. هغوئ په خپله تباهی په ځان باندې راوستلې
ده. ۱۰ صادقانو له خوشخبری ورکړه چې هغوئ بختور دی، ځکه چې هغوئ به د خپلو اعمالو د ښې مېوې نه خوند
واخلی. ۱۱ خو بدعمله خلق تباه دی، هغوئ چې د نورو خلقو سره څۀ سلوک کړے وی نو هم هغه شان عمل به د هغوئ
سره هم وشی. ۱۲ ځوانان زما د خلقو سره زياتے کوی، او ښځې په هغوئ باندې حکومت کوی. اے زما خلقو، خپلو
مشرانو تاسو په غلطه لار باندې روان کړی يئ، او هغوئ ستاسو لارې ستاسو نه ګډې وډې کړې دی.

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو عدالت کول

۱۳ مالِک خُدائ په خپل عدالت کښې تيار دے، او د خلقو د عدالت دپاره ولاړ دے. ۱۴ مالِک خُدائ د خپلو خلقو
آفسران او مشران راولی چې د هغوئ عدالت وکړی. د هغوئ خِلاف د مالِک خُدائ دا اِعتراض دے، "تاسو زما د انګورو
باغ تباه کړے دے او د غريبانانو نه لوټ کړے شوے مال ستاسو په کورونو کښې دے. ۱۵ تاسو دا حق نهٔ لرئ چې زما
خلقو له رګړه ورکړئ او د غريبانانو پوزې زمکې پورې راکاږئ. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلی دی."

د يروشلم ښځو دپاره خبردارے

۱۶ مالِک خُدائ فرمائی، "ګورئ، د يروشلم ښځې څومره مغروره دی. هغوئ هسکه غاړه نيولې وی او روانې وی. هغوئ
تل نخرې کوی. هغوئ د نازونو او نخرو قدمونه اخلی او پانزيبونه شرنګوی. ۱۷ زهٔ به د هغوئ په سرونو باندې دانې
راوخېژوم او ګنجې به يې کړم." ۱۸ داسې ورځ راروانه ده چې مالِک خُدائ به د يروشلم د ښځو نه هغه هر څهٔ واخلی په
څهٔ چې هغوئ ځانونه ښائسته کوی، پانزيبونه، هارونه، د سپوږمۍ په شان کالے، ۱۹ والۍ، بنګړی، نقابونه، ۲۰ لوپټې،
ګونګروګان، کمربندې، د عطرو بوتلې، تعويذونه، ۲۱ ګوتمې، نتکۍ، ۲۲ ښائسته جامې، چُوغې، شالونه، پرسونه، ۲۳
شيشې، د کتان جامې، پړُونی او بُرقعې. ۲۴ د عطرو د خوشبو په ځائ به د هغوئ نه بدبوئ خېژی، د کمربند په ځائ به
هغوئ د ځان نه پړی تاو کړی وی، د ښائسته زلفو لرلو په ځائ به هغوئ ګنجې شی، د قيمتی جامو په ځائ به هغوئ د ټاټ
جامې اغوستې وی. د هغوئ حُسن به په شرم بدل شی. ۲۵ د ښار سړی به په تُوره وژلے شی، ستاسو تکړه سړی او
سپاهيان به په جنګ کښې مړهٔ شی. ۲۶ د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوی او ښار به په خپله د هغه ښځې په شان وی چې
يواځې پاتې شی او په زمکه کښېنی.

۴ ۱ کله چې هغه وخت راشی، نو اووهٔ ښځې به يو سړے راونيسی او ورته به ووائی، "مونږ به په خپله د خپل ځان دپاره
د جامو او روټۍ اِنتظام کوُو، خو چې مونږ صرف ستا په نوم پورې تړلې يُو چې تهٔ زمونږ خاوند يې، او داسې به مونږ د
شرم نه بچ شُو."

د يروشلم بحال کېدل

۲ هغه وخت راروان دے چې د مالِک خُدائ څانګه به د هغه مُلک هر يو بوټے او ونه لويه او ښائسته کړی. نو چې کوم
اِسرائيليان ژوندی پاتې وی نو هغوئ ټول به خوشحاله وی او په هغه فصلونو به فخر کوی چې په هغه مُلک کښې پيدا کيږی.
۳ هر څوک چې په يروشلم کښې پاتې وی، نو خُدائ پاک به د هغهٔ دپاره ژوند غوره کړے وی نو هغه به مقدس ګڼلے
شی. ۴ مالِک خُدائ به د صيون ښار د ښځې ګندګی ووينځی، هغه به د يروشلم نه د وينې داغونه د عدالت روح سره او د
اور روح سره صفا کړی. ۵ بيا د صيون په غرهٔ او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وی، په هغوئ به مالِک خُدائ د
ورځې وريځ راولېږی او د شپې به وربانډې لوګے او ځلېدونکے اور راولېږی. د خُدائ پاک جلال به هغه ټول ښار پټ کړی
او د هغې حِفاظت به وکړی. ۶ د هغهٔ جلال به په هغه ښار باندې لکه د خېمې په شان وی چې د ورځې د ګرمۍ نه سورے
جوړ کړی او دا به د امن ځائ وګرځوی او د باران او طوفان نه به يې محفوظ وساتی.

د انګورو د باغ سندره

۵ ۱ راځئ چې زۀ د خپل محبوب دپاره سندره وايم، دا زما د دوست او د هغۀ د انګورو د باغ سندره ده. زما د دوست
د انګورو يو باغ وو، چې دا باغ په يوه زرخېزه غونډۍ باندې وو. ۲ هغۀ زمکه وکنستله او د هغې نه يې کانړى صفا کړل،
هغۀ د بهترينو انګورو بوټى وکَرل. او د دې باغ په مينځ کښې يې د حِفاظت دپاره د څوکيدارۍ يو برج جوړ کړو، هغۀ د
انګورو نه د رس ويستلو دپاره د کانړى نه لنګرۍ جوړه کړه. هغۀ د ښو انګورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انګور پاخۀ
شول نو هغه ټول تراوۀ وُو. ۳ نو اوس، اے د يروشلم او د يهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انګورو د باغ په مينځ
کښې فيصله وکړئ. ۴ داسې څۀ شته چې ما د دې باغ دپاره نۀ وى کړى؟ نو بيا چې ما د دې باغ نه د خوږو انګورو توقع
ساتله، نو دې تراوۀ ولې ونيول؟ ۵ نو زۀ به اوس تاسو ته ووايم، چې زۀ به د دې خپل باغ سره څۀ کوم. د دې نه
ګېرچاپېره چې کوم باړ دے هغه به ترې نه اخوا کړم، د دې د حِفاظت دېوالونه به راوغورزوم او ځناور به ورپرېږدم چې
وې خورى او د پښو لاندې يې کړى. ۶ زۀ به د هغې زمکه شاړه کړم. نۀ به يې په بوټو کښې قينچې کيږى او نۀ به ورته ګوډ
کيږى، هلته به ازغى او مرکوندۍ زرغونې شى. زۀ به وريځې هم منع کړم چې په دې باندې باران نۀ ورَوى. ۷ د اِسرائيل
قوم د مالِک خُدائ ربُ الافواج د انګورو باغ دے، او د يهوداه خلق د انګورو هغه بوټى دى چې هغۀ په خوشحالۍ کَرلى دى.
د هغۀ د دوئ نه طمع وه چې اِنصاف به کوى، خو په ځائ د دې هغوئ ظلمونه کول. هغۀ ترې نه د صداقت طمع لرله، خو
په ځائ د دې هغۀ د ژړا چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

۸ په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پټى اخلئ. خو په آخر کښې به د نورو خلقو دپاره ځائ پاتې نۀ شى او صرف
تاسو به په هغه مُلک کښې اوسېږئ. ۹ ما اورېدلى دى چې مالِک خُدائ ربُ الافواج قسم خوړلے دے چې، ”يقيناً چې د
ډېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شى، او په دې غټو او ښائسته کورونو کښې به هيڅوک نۀ اوسيږى. ۱۰ په شل جريبه
زمکه باندې چې کوم د انګور باغ کَرلے شوے وى نو هغه به صرف دوويشت ليټره مے پيدا کوى. يو سل او شپېتۀ کلو
تخم به صرف شپاړس کلو غله پيدا کوى.“ ۱۱ په تاسو افسوس څوک چې سحر وختى پاڅئ او په شرابو ښېښلو باندې
شروع وکړئ او په ماښام کښې تر ناوخته پورې مے څښئ او ځانونه نشه کوئ. ۱۲ ستاسو په محفلونو کښې تاسو سره
رباب، بينجو، تمبلونه، شپېلۍ او مے وى. دا خو ستاسو په خيال کښې هم نۀ راځى چې مالِک خُدائ څۀ کوى. او څۀ چې
هغه کوى نو تاسو د هغې لحاظ نۀ کوئ. ۱۳ نو ځکه زما قوم به د خپلې ناپوهۍ له وجې جلاوطن کړے شى. ستاسو مشران
به د لوږې نه مړۀ شى او ستاسو عوام به د تندې نه مړۀ شى. ۱۴ تورو خاورو هغوئ ته خپله خولۀ کولاو نيولې ده دپاره د
دې چې د يروشلم غټ خلق او عوام، مست او شور جوړونکى خلق به ژوندى تېر کړى. ۱۵ هر يو کس به سپک کړے شى
او څوک چې مغرور وى نو هغوئ ټول به عاجزان کړے شى. ۱۶ خو مالِک خُدائ ربُ الافواج د خپلې لوئ اظهار د هغه
کار په کولو سره کوى چې کوم د اِنصاف وى او د خُدائ پاک راستى به د هغۀ د پاکوالى څرګندونه کوى. ۱۷ د ښار په
کنډرو کښې به ګډُورى وابښۀ خورى او د چېلو بچو ته به په کښې د څرن زمکه ملاوېږى. ۱۸ په تاسو افسوس څوک چې د
شګې مزى پورې خپل ګناهونه راکاږئ، او څوک چې د غوَيانو د ګاډۍ په شان خپله بدعملې ځان پسې راکاږئ. ۱۹ تاسو
وايئ، ”مالِک خُدائ دې زر زر خپل کار وکړى چې مونږ دا وګورو. او چې د بنى اِسرائيلو مقدس ذات کومه منصوبه جوړه
کړې ده هغه دې زر سر ته ورسوى چې مونږ ته د هغې پته ولګى.“ ۲۰ په تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته ښۀ وايئ او ښو ته
بد وايئ. تاسو تيارۀ نه رڼا جوړَوئ او د رڼا نه تيارۀ جوړَوئ. کوم څيز چې تريخ وى نو د هغې نه خوږ جوړَوئ او چې کوم

خوړ وی نو د هغې نه تریخ جوړَوئ. ۲۱ په تاسو افسوس دے. ستاسو خیال دا وی چې تاسو عقلمند یئ او خپل ځان ډېر
زیات هوښیار ګنړئ. ۲۲ په تاسو افسوس دے. د میو په څښلو کښې خو تاسو ډېر تکړه یئ. او د شرابو په ګډولو کښې تاسو
ښهٔ ځوانی ښایئ. ۲۳ خو د رشوت په وجه تاسو مجرمان آزادوئ او د بېګناه خلقو حقُونه خورئ. ۲۴ نو اوس، لکه څنګه
چې خسنې او اوچ واښهٔ تښیږی او په اور کښې ایرې کیږی، نو داسې ستاسو جرړې به ورَستې شی او ستاسو غوټۍ به
اوچې شی او هوا به یې یوسی. دا ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ د ربُ الافواج شریعت رد کړے دے، او د بنی اِسرائیلو د
مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. ۲۵ نو ځکه مالِک خُدائ خپلو خلقو ته سخت په قهر دے او خپل لاس یې اوچت
کړے دے چې هغوئ له سزا ورکړی. غرونه به وخوځیږی او چې څوک مړهٔ شی نو د هغوئ لاشونه به په کوڅو کښې د ګند
په شان پاتې شی. خو د مالِک خُدائ غصه به بیا هم نهٔ وی سړه شوې او هغهٔ به د سزا دپاره لاس اوچت کړے وی. ۲۶
هغه به یو لرې قوم ته د راغوښتلو دپاره اِشاره وکړی. هغه هغوئ ته شپیلے ووهی چې د دُنیا د لرې سر نه راشی. او هغوئ
زر زر او په منډه منډه راشی. ۲۷ د هغوئ یو کس به هم نهٔ ستړے کیږی، او نهٔ به تیندکونه خوری. نهٔ به هغوئ د خوب
دپاره ودریږی او نهٔ د آرام دپاره. نهٔ به هغوئ ملابند سپړی او نهٔ به هغوئ د خپل پېزار تسمې پرانیزی. ۲۸ د هغوئ غشی به
تېرهٔ وی او د هغوئ لیندې به د ویشتلو دپاره تیارې وی. د هغوئ د آسونو د نالونو نه به بڅرکی الوځی او د هغوئ د جنګی
ګاډو پایې به د هوا په شان تاویږی. ۲۹ هغوئ د ازمرو په شان غړمبیږی، د داسې ازمرو په شان غړمبیږی چې ښهٔ په
ځوانی کښې وی. هغوئ غړمبار سره خپل ښکار راونیسی او یو خوا ته یې وړی او هیڅ څوک هم نهٔ وی چې یې ترېنه
خلاص کړی. ۳۰ په دغه ورځ به هغوئ په خپل دشمن باندې وغړمبیږی داسې لکه چې د سمندر چپې شور کوی. کهٔ څوک
هغه مُلک ته وګوری نو صرف تیارې او مصیبتونه به ورته ښکاری. او د وریځې د خوربدو په وجه به رڼا په تیارې بدله شی.

د خُدائ پاک حضرت یشعیاه راغوښتل

۶ ۱ په کوم کال چې عُزیاه بادشاه مړ شو، نو ما مالِک خُدائ ولیدو چې په اوچت او د لوئې مرتبې په تخت ناست وو.
او د هغهٔ د چُوغې لمن سره د هغهٔ کور ډک شو. ۲ د هغهٔ نه ګېرچاپېره بلېدونکے مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ شپږ
وزر وُو. دې هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ کړے وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو وزرو نه یې
د الوتلو کار اخستلو. ۳ هغوئ یو بل ته نعرې وهلې، "مقدس، مقدس، مقدس. مالِک خُدائ ربُ الافواج مقدس دے. د هغهٔ د جلال
نه دُنیا ډکه ده." ۴ د هغوئ د آوازونو شور د خُدائ پاک د کور چوکاټونه ولړزول او د مالِک خُدائ کور د لوګی نه ډک
شو. ۵ نو ما ووئیل، "په ما افسوس، زهٔ تباه شوم، ځکه چې زما شونډې په ګناه ککړې دی، او د کومو خلقو سره چې زهٔ
اوسېږم د هغوئ شونډې هم ګنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترګو هغه بادشاه لیدلے دے چې هغه مالِک خُدائ ربُ
الافواج دے." ۶ نو بیا د هغه بلېدونکی مخلوق نه یو زما طرف ته راوالوتلو. هغهٔ یوه بَله سکروټه راروانه کړې وه، هغهٔ دا د
قربانګاه نه د یوې چمټې سره راخستې وه. ۷ هغهٔ زما شونډو له بَله سکروټه ورورله او وې فرمائیل، "دا سکروټه ستا د
شونډو سره لګېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا ګناهونه معاف شول." ۸ بیا ما د مالِک خُدائ آواز
واورېدو چې وې فرمائیل، "زهٔ څوک ولېږم؟ زمونږ د طرف نهٔ به څوک ځی؟" نو ما ورته په جواب کښې ووئیل، "زهٔ حاضر
یم. ما ولېږه." ۹ نو هغهٔ ما ته وفرمائیل چې، "لاړ شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، "هر څومره کهٔ تاسو واورئ خو تاسو
به پرې پوهه نهٔ شئ، هر څومره کهٔ ورته ګورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه." ۱۰ د هغوئ زړونه سخت کړه، د هغوئ غوږونه
کاڼهٔ کړه او د هغوئ سترګې ړندې کړه، داسې نهٔ وی چې هغوئ په خپلو سترګو وګوری او په خپلو غوږُونو واوری او خپلو
زړونو کښې پوهه شی او زما طرف ته شفا دپاره راتاو شی." ۱۱ ما ترې نه تپوس وکړو، "اے مالِکه خُدایه، دا به تر کومې

پورې وی؟" هغۀ راته وفرمائيل، "دا به تر هغې پورې وی چې ښارونه بې تباه او خوشی شی او چې د کورونو نه بې خلق ختم
شی او زمکه بې شاړه شی. ۱۲ تر هغې چې مالِک خُدائ هغوئ تر لرې لرې پورې وزغلوی او ټول مُلک بې خوشے پاتې
شی. ۱۳ کۀ په هغه مُلک کښې صرف لسمه حِصه خلق هم پاتې وی، نو هغه به بيا وسوزولے شی. هغه به د څېړئ د ونې
په شان داسې کټ شی چې صرف مونډ بې باقی پاتې شی." دا مونډ به يو مقدس تخم وی.

د احاز بادشاه دپاره يو پېغام

7 ۱ کله چې د عُزياه نمسی او د يوتام زوئ احاز بادشاه په يهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضين او د
اِسرائيل بادشاه د رملياه زوئ فقح په يروشلم باندې حمله وکړه، خو هغوئ د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول. ۲
کله چې دا خبر د يهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام فوجيان اِسرائيل سره په جنګ کښې ملګرى شوى دى، نو هغه او د
هغۀ ټول خلق دومره زيات وېرېدل او داسې ولړزېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځيږى. ۳ نو مالِک خُدائ يشعياه ته
وفرمائيل، "خپل زوئ شياريشوب ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره مِلاوېدو له لاړ شه. تۀ به هغۀ سره په هغه سړک
باندې مِلاو شې چرته چې دهوبيان جامې وينځی او د هغه نِهر لاندې سر سره په کوم چې د تالاب نه اوبۀ راکوزيږى. ۴
هغۀ ته ووايه چې، ويښ اوسه او په قلار شه او نۀ چې وېرېږى او نۀ پرېشانه شې. د رضين بادشاه، شاميانو او د رملياه د
زوئ غصه د اور د هغه دوو لرګو په شان هيڅ هم نۀ ده چې په مړ کېدو بدل وى. ۵ شام، سره اِسرائيل او د رملياه زوئ
ستا خِلاف منصوبه جوړه کړې ده، او وائى، ۶ راځئ چې مونږ په يهوداه باندې حمله وکړُو، خلق ويروو او قبضه بې
کړُو، او بيا به د طابئيل زوئ په تخت باندې کښېنوو. ۷ خو مالِک خُدائ فرمائى چې، د هغوئ منصوبه به ناکامه شی. او
دا به نۀ کيږى. ۸ ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف رضين دے. او ترڅو چې د اِسرائيلو خبره ده،
نو هغه به په پينځو شپېتو کالو کښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباه شی. ۹ د اِسرائيل مشر سامريه دے او د سامريه
مشر د رملياه زوئ دے. کۀ په ايمان قائم پاتې نۀ شوئ، نو يقيناً چې پخپله به قائم پاتې نۀ شئ." ۱۰ مالِک خُدائ احاز له يو
بل پېغام ولېږلو، ۱۱ "د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه وغواړه چې يوه نښه درته وښائى. کۀ هغه د آسمان نه پاس وى
او کۀ د عالمِ ارواح نه لاندې وى." ۱۲ خو احاز ورته اِنکار وکړو او وئيل بې چې، "نه، نۀ به زۀ نښه غواړم او نۀ به مالِک
خُدائ آزمائيم." ۱۳ نو په دې خبره يشعياه ورته وفرمائيل، "اے د داؤد بادشاه اولاده، په کولاو غوږونو واورئ. ولې دا
کافى نۀ ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو زما د خُدائ پاک صبر هم تماول غواړئ څۀ؟ ۱۴ ښه نو بيا
ګورئ، مالِک خُدائ به په خپله تاسو ته يوه نښه وښائى. يوه پېغله به اُميدواره شی او چې زوئ بې پيدا شی نو "عمانوايل"
يعنې، "خُدائ زمونږ مل دے" نوم به پرې کېږدى. ۱۵ په هغه وخت کښې چې کله هغه دومره شی چې ملائى او شات
خوړے شی نو د خپل ښۀ او بد فېصله به په خپله کولے شی. ۱۶ هغه وخت به لا راغلے هم نۀ وى چې هغه د خپل ښۀ او
بد فېصله پخپله کوى، نو د هغه دوو بادشاهانو مُلکونه به خوشى او برباد شی کوم چې تاسو يروى. ۱۷ نو مالِک خُدائ به
په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهی خاندان داسې سخت وخت راولى چې د کله نه اِسرائيل د يهوداه نه جدا شوے دے نو تر
نن ورځې پورې نۀ دے راغلے. هغه به د اسور بادشاه راولى چې په تاسو باندې حمله وکړى. ۱۸ کله چې هغه وخت
راشى، نو مالِک خُدائ به د مِصريانو د راغوښتو دپاره شپېلۍ ووهى چې د نيل درياب د لرې غاړو نه د مچانو په شان راشى
او اسوريانو ته به شپېلۍ ووهى چې د شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشى. ۱۹ هغوئ ټول به راشى، د ژورو وادۍ
باندې او په غارونو او ګټو باندې او د ازغو په هر يو بوټے او په ولاړو اوبو باندې به کښېنى. ۲۰ کله چې هغه وخت راشى،
نو مالِک خُدائ به د اسور بادشاه د نائى په توګه د فرات سيند د بلې غاړې نه راولى او هغه به ستاسو ږيرې، سر او په بدنونو

وېښتهٔ کل کړی. ۲۱ په هغه وخت چې کوم يو کس سره يوه سخۍ او يو دوه ګډې چېلۍ پاتې وی نو هغه به خوش قسمته
وی. ۲۲ دا به دومره زيات پئ ورکوی چې د هغهٔ ضرورت به ښهٔ پوره کوی. آو، چې په هغه مُلک کښې څوک هم ژوندی
پاتې وی نو هغوئ به ملائی او شات خوری. ۲۳ کله چې هغه وخت راشی، نو د انګورو هغه ښهٔ باغونه، چې په هر يو کښې
يو زر د انګورو بوټی وی او د هر يو باغ قيمت د سپينو زرو يو زر سيکې وی، نو هغه به هم د ازغو او غنو نه ډک وی. ۲۴
خلق به هلته د غشو او ليندو سره د ښکار دپاره ځی. آو، هغه ټول مُلک به د ازغو او غنو نه ډک وی. ۲۵ په کومو غونډو
باندې چې د فصلونو دپاره کوداله کېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې ډک وی چې هيڅ څوک به هلته نهٔ شی تلے. هغه به يو
داسې ځائ جوړ شی چې چرته څاروی او ګډې څرېږی.“

د حضرت يشعياه زوئ د خلقو دپاره يوه نښه

٨ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د ليکلو دپاره يوه لويه تخته واخله او په هغې باندې صفا صفا دا وليکه چې، د تېزۍ
مال غنيمت او زر زر لوټ مار.“ ۲ ما د اورياه اِمام او د يبرکياه زوئ زکرياه په وړاندې دا وليکل او دا دواړه کسان
ايمانداره ګواهان وُو. ۳ بيا زهٔ د خپلې پېغمبرې ښځې سره څملاستم، هغه اُميدواره شوه او يو زوئ مو پېدا شو، نو مالِک
خُدائ ما ته وفرمائيل، ”په هغهٔ باندې ”د تېزۍ مال غنيمت او زر زر لوټ مار“ نوم کېږده. ۴ د هغې نه وړاندې چې ماشوم
دومره لوئ شی چې ابو او امی وئيلے شی، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامريه ټول مال غنيمت به د اسور بادشاه لوټ
کړے وی.“

د اسور د بادشاه راتلل

۵ نو مالِک خُدائ يو ځل بيا ما سره کلام وکړو. هغهٔ وفرمائيل، ۶ ”دې خلقو د شيلوخ قلارې روانې اوبهٔ رد کړې دی
او د رضين بادشاه او فقح بادشاه نه يرېدلی دی. ۷ نو په دې وجه به زهٔ، مالِک خُدائ د اسور بادشاه او د هغهٔ ټول لښکر
راولم چې په يهوداه حمله وکړی. د هغهٔ لښکر به داسې وړاندې راشی لکه چې د فرات د سيند اوبهٔ د غاړو نه راوړېدلې وی.
۸ هغوئ به د سېلاب په شکل کښې د يهوداه نه تېر شی، اے عمانوايله، اوبهٔ به لکه د مرغۍ د وزرو په شان خوَرې وی او
ستا ټول مُلک به يې نيولے وی. او خلق به يې تر مرۍ مرۍ پورې پټ کړی وی.“ ۹ اے قومونو، په يره يره کښې راغونډ
شئ. اے د دُنيا لرې مُلکونو واورئ. د جنګ دپاره تيار شئ، خو تاسو به چخنې کړے شئ. آو، تيار شئ، خو تاسو به چخنې
کړے شئ. ۱۰ تاسو چې څهٔ منصوبې هم جوړَوئ هغه به بےفائدې وی. تاسو چې څهٔ فېصله هم کوئ هغه به ناکام کيږی،
ځکه چې خُدائ پاک زمونږ مل دے.

د مالِک خُدائ پېغمبر له خبردارے ورکول

۱۱ مالِک خُدائ زهٔ کلک ونيولم او خبردارے يې راکړو چې په هغه لار به نهٔ ځې چې په کومه به نور خلق تلل. هغهٔ
وفرمائيل، ۱۲ ”هره خبره سازش مهٔ ګڼه څنګه چې يې دا قوم ګڼی او د هغه څيزونو نه مهٔ يرېږه چې کوم نه دوئ يرېږی.
۱۳ مالِک خُدائ، ربُ الافواج مقدس ګڼئ، د هغهٔ نه دهشت خورئ او د هغهٔ نه يره کوئ. ۱۴ بيا به هغه تاسو محفوظ
ساتی. خو هغه به د اِسرائيل او د يهوداه دپاره يو داسې کاڼے وی چې د تيندک باعث به جوړېږی، او خلق به پرې تيندک
وخوری او راوپه غورزيږی. او د يروشلم د خلقو دپاره به هغه يو دام او يو جال جوړ شی. ۱۵ په هغوئ کښې به ډېر تيندک
وخوری راوپه غورزيږی او ټوټې ټوټې به شی. هغوئ به په دام کښې راګير شی.“

د مړو د روحونو سره د مشورې کولو خِلاف خبردارے

۱۶ د څۀ تعلیم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې درج کړے شی او زما شاګردانو له دې ورکړے شی. ۱۷ زۀ به
د مالِک خُدائ انتظار کوم او د هغۀ نه به اُمید ساتم، اګر چې هغۀ د یعقوب خاندان رد کړے دے. ۱۸ زۀ دلته د هغه بچو
سره یم چې کوم مالِک خُدائ ما له راکړی دی. هغه مالِک خُدائ، ربُ الافواج چې د هغۀ تخت د صیون په غر باندې دے،
هغۀ مونږ اِسرائیل له د نښې او خبرداری په توګه رالیږلی یُو. ۱۹ کۀ څوک تاسو ته ووائی چې، "د قسمت ښودونکو او مړو
روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د هغوئ نه چې په نرى آواز سره یا په ګونګسو کښې خبرې کوی،" هغوئ به وائی، "د
هر څۀ نه به ښۀ نۀ وی چې خلق د خپلو معبودانو سره مشوره وکړی؟ د ژوندو د خاطره مونږ د مړو د روحونو سره ولې
مشوره ونۀ کړُو؟" ۲۰ د مالِک خُدائ هداياتو او تعليماتو ته ګورئ. هغه خلق څوک چې د هغۀ د کلام په مطابق پېغام نۀ
اوروی نو د هغوئ مستقبل ښۀ نۀ وی. ۲۱ هغوئ به په هغه مُلک کښې سرګردانه ګرځی، اوږی او بې‌حوصلې به وی. د
لوږې نه به غصه وی او خپل بادشاه او خُدائ پاک ته به کنځل کوی. هغوئ کۀ آسمان ته سترګې پورته کړی ۲۲ یا کۀ
زمکې ته ګوری، خو هغوئ ته به د پرېشانۍ، مصیبت او تیارې نه بغېر هیڅ هم نۀ ښکاری، په تکه توره او یرووونکې تیارۀ
کښې به وغورزولے شی.

د راتلونکی مسیح رڼا

۹ ۱ نو د هغوئ دپاره به دا مصیبت تر همېشه پورې جاری نۀ وی. د زبولون او نفتالی علاقه ته په یو وخت کښې سپک
کتلے شول، خو په راتلونکی وخت کښې به دا علاقه عزتمنده شی، نمرخاتۀ طرف ته د مدیترانی سمندر نه واخله د دریاب
طرف ته د اُردن نه پورې او داسې ګليل به هم عزتمند شی، چرته چې غېریهودیان اوسیږی. ۲ کوم خلق چې په تیارۀ کښې
ګرځېدل، نو هغوئ یوه لویه رڼا لیدلې ده، او هغوئ څوک چې په تورو تیارو کښې اوسېدل، پرې نُور ځلیږی. ۳ تا د هغوئ
قوم لوئ کړے دے او لویه خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څۀ کړی دی نو په هغې باندې هغوئ خوشحالی کوی، هغوئ
دومره خوشحالی کوی لکه چې خلق یې د فصل د رېبلو په وخت کوی، او یا چې کله مالِ غنیمت تقسیمیږی. ۴ تۀ به د
هغوئ د غلامۍ جغ مات کړې او د هغوئ د اوږو نه به دروند بوج واخلې. او د ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنګه
چې تا د میدیان لښکر تباه کړے وو. ۵ د هر یو جنګیالی فوجی پېزار او د هغوئ هغه ټولې جامې چې په وینو داغدارې
دی، هغه به په اور وسوزولے شی. ۶ زمونږ دپاره یو ماشوم پېدا شوے دے. مونږ له یو زوئ راکړے شوے دے. او
حکمرانی به د هغۀ په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره یادیږی، "عظیم مشیر،" "خُدائ تعالیٰ،" "ابدی پلار" او "د امن
شهزاده." ۷ د هغۀ شاهی طاقت به زیاتیږی، د هغۀ بادشاهی به تل په امن کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د
هغۀ د بادشاهۍ بنیاد به په صداقت او اِنصاف باندې قائم وی، د اوس نه واخله تر همېشه همېشه پورې به د هغۀ بادشاهی
قائمه وی. د مالِک خُدائ ربُ الافواج غېرت به هم دغه شان وکړی.

مالِک خُدائ به اِسرائیل له سزا ورکوی

۸ مالِک خُدائ د یعقوب خلاف کلام کړے دے، او هغه په اِسرائیل مسلط دے. ۹ د اِسرائیل ټول خلق او هغه هر یو
کس چې په سامریه کښې اوسیږی، هغوئ ته به پته ولګی چې دا هغۀ کړی دی. خو اوس هغوئ مغروره او خود غرضه دی.
هغوئ ووئیل، ۱۰ "زمونږ د خښتو عمارتونه راغورزېدلی دی، خو مونږ به دا بیا د تراشلے شوو کاڼو نه جوړ کړُو. د چِنار

ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په ځائ د ډېر ښائسته ونې ولګوو.“ ۱۱ خو مالِک خُدائ د هغوئ دشمنان
راپاروِلی دی چې په هغوئ باندې حمله وکړی. ۱۲ د نمرخاتۀ طرف ته شام او د نمرپرېواتۀ طرف ته فلستیه خولۀ پرانستلې
ده چې اِسرائیل ژوندے تېر کړی. خو د مالِک خُدائ غصه تر اوسه پورې سړه نۀ ده، او هغۀ د سزا دپاره تر اوسه پورې
لاس اوچت نیولے دے. ۱۳ اګر چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له سزا هم ورکړې ده، خو د اِسرائیل خلقو توبه نۀ ده
ویستلې، او هغوئ هغۀ ته واپس نۀ دی راګرځېدلی. ۱۴ صرف په یوه ورځ کښې به مالِک خُدائ د اِسرائیل مشرانو او خلقو
له داسې سزا ورکړی چې د سر نه واخله تر ښېخه پورې به ټول ختم کړی. ۱۵ مشران او عزتمند خلق د سر په شان دی او
هغه پېغمبران د ښېخ په شان دی چې د چا تعلیمات د دروغو نه ډک وی. ۱۶ د قوم مشرانو خلق بې لارې کړی دی او د
تباهئ په طرف یې روان کړی دی. ۱۷ نو مالِک خُدائ به د قوم د ځوانانو نه خوشحاله نۀ وی او هغه به په کونډو او
یتیمانانو باندې هم رحم نۀ کوی، ځکه چې ټول خلق د خُدائ نه اوړېدلی دی او بدعمله شوی دی او هغوئ چې څۀ هم وائی
هغه بدی وی. خو د مالِک خُدائ غصه به بیا هم نۀ سړېږی او هغۀ به د سزا ورکولو دپاره خپل لاس اوچت کړے وی. ۱۸
د خلقو بدعملی د هغه اور په شان بلېږی کوم چې د ازغو بوټی او غنې سوزوی. دا د ځنګل د هغه اور په شان بلېږی کوم
چې پاس په هوا کښې د لوږی ستنه جوړوی. ۱۹ د مالِک خُدائ ربُ الافواج غصې سره به ټول مُلک وسوزی او په خلقو
باندې به یې اور بَل وی او یو کس به په بل هیڅ ترس نۀ کوی. ۲۰ هغوئ به خپل ګس طرف ته ګاونډیانو باندې حمله وکړی
خو بیا به هم اوږې وی، په خپل ښې طرف ګاونډیانو باندې به حمله وکړی خو بیا به یې هم لوږه نۀ ختمېږی. په آخر کښې به
هغوئ خپل بچی هم وخوری. ۲۱ منسی به په اِفرائیم او اِفرائیم به په منسی حمله وکړی، بیا به هغوئ یو ځائ په یهوداه
حمله وکړی. خو د مالِک خُدائ غصه لا سړه نۀ ده، او هغۀ د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت نیولے دے.

۱۰ ۱ په تاسو افسوس، تاسو د بې اِنصافئ قانون جوړَوئ او د ظلم فتوې ورکوئ. ۲ او د دې په وجه غریبانانو خلقو
له موقع نۀ ورکوئ چې هغوئ ته خپل حق مِلاو شی او د هغوئ سره اِنصاف وشی. او د دې قانون په وجه کونډې ستاسو په
چال کښې راګېرې شی او یتیمان لوټ کوئ. ۳ د عدالت په ورځ به تاسو څۀ کوئ؟ کله چې د یو لرې مُلک نه په تاسو یو
افت راشی نو تاسو به څۀ کوئ؟ د مدد دپاره به تاسو کوم ځائ ته منډې وهئ؟ تاسو به خپل مال دولت چرته پټوئ؟ ۴
هیڅ به پاتې نۀ شی، یا خو به تاسو د قېدیانو په مینځ کښې د یرې نه زېرې داړې نیولې وی او یا به په جنګ کښې ووژلے
شئ. خو د مالِک خُدائ غصه به بیا هم نۀ سړېږی، هغۀ به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس اوچت کړے وی.

د اسور بادشاه سره د خُدائ پاک عدالت

۵ بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زۀ اسور د ګُوکې په توګه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې زۀ
چا ته غصه یم. ۶ ما اسوریان ورولېږل چې په دې بې دینه قوم باندې حمله وکړی، دا هغه خلق دی چې زۀ یې غصه کړے
یم. ما هغوئ د دې دپاره ورلېږل چې هغوئ وشوکوی او لوټ یې کړی او هغه خلق د لارې د خاورې په شان د پښو لاندې
کړی.“ ۷ خو د اسور بادشاه په خپل زړۀ کښې د ظلم نه ډکې منصوبې لرلې. د هغۀ اراده دا وه چې ډېر قومونه تباه کړی.
۸ هغۀ وئیل چې، ”زما هر یو فوجی مشر بادشاه دے. ۹ ما د کلنو، کرکمیس، حمات او د ارفاد ښارونه فتح کړی دی.
ما سامریه او دمشق فتح کړے دے. ۱۰ ما ډېر حکومتونه قابو کړی دی د چا معبودان چې د یروشلم او سامریه د بُتانو نه
بهتر وُو. ۱۱ ما سامریه او د دې ټول بُتان تباه کړی دی او اوس به زۀ یروشلم او د هغې ټول بُتان هم تباه کړم.“ ۱۲ خو
مالِک خُدائ وفرمائیل، ”کله چې زۀ هغه کار ختم کړم چې د صیون غر او د یروشلم سره یې کوم، نو زۀ به د اسور بادشاه
له د هغۀ د لافو او ټول غرور په وجه سزا ورکړم.“ ۱۳ د اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئیل، ”دا هر څۀ ما په خپل

لاس کړی دی، ځکه چې زۀ ډېر هوښیار یم. ما د قومونو په مینځ کښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوئ خزانې مې لوټ کړی دی او د یو تکړه غوَیی په شان مې د هغې بادشاهان تباه کړی دی. ۞ ما د دُنیا قومونو نه دولت داسې اخستے دے لکه چې څوک د جالې نه هګۍ راوچتوی او ما داسې ټول مُلکونه هم را اوچت کړی دی، داسې یو وزر هم نۀ وو چې زۀ یې یرولے وے او نۀ داسې مخُوکه وه چې په ما باندې چغېدلے وے.“ ۞ خو مالِک خُدائ فرمائی، ”ولې یو تبر دا دعویٰ کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه دے چې څوک دا تبر استعمالوی؟ ولې یو آرا دا دعویٰ کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه ده چې څوک دا استعمالوی؟ یوه چُوکه سړے نۀ راپورته کوی بلکې سړے چُوکه راپورته کوی.“ ۞ نو په دې وجه به مالِک خُدائ ربُ الافواج یو داسې مرض راولېږی چې د اسور څربه جنګیالی به اوچ کلک شی. او د هغوئ لوئی به د اور په لمبو وسوزوی. ۞ هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اِسرائیل رڼا ده، هغه به د اور په شان شی. هغه به د یوې لمبې په شان شی، صرف په یوه ورځ کښې به د اسور د ازغو او غنو بوټی وسوزی. ۞ لوئ لوئ ځنګلونه او دا زرخېز پټی به بېخی داسې تباه شی لکه چې یو سخت مرض یو کس تباه کوی. ۞ صرف د شمېر یو څو ونې به پاتې وی چې یو ماشوم یې هم شمېرلے شی.

د بنی اِسرائیلو د ډېرو لږو کسانو توبه ویستل

۞ په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اِسرائیلیان یعنې د یعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار نۀ کوی چا چې دوئ وهلی وی. هغوئ به د زړۀ د اخلاصه په مالِک خُدائ باندې ایمان ولری، کوم چې د بنی اِسرائیلو مقدس ذات دے. ۞ باقی پاتې به راوګرځی، د یعقوب باقی پاتې حِصه به خُدائ تعالیٰ ته راوګرځی. ۞ اګر چې اِسرائیل به د سمندر د شګو په شان بې‌شمېره وی، خو صرف یوه وړه پاتې شوې حِصه به راوګرځی. مالِک خُدائ د خپلو خلقو د تباه کولو صحیح فیصله کړې ده. ۞ نو بې‌شکه چې مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج به په ټول مُلک باندې تباهی راولی، لکه څنګه چې هغۀ فرمائیلی دی.

د مالِک خُدائ اسوریانو له سزا ورکول

۞ مالِک خُدائ پاک ربُ الافواج فرمائی، ”اے په صیون کښې زما خلقو، د اسوریانو نه مۀ یرېږئ، اګر چې هغوئ په تاسو پسې چُوکه او ډنډه راخلی لکه څنګه به چې مخکښې مِصریانو درسره کول. ۞ ډېر لږ وخت پس به زۀ تاسو له سزا درکول بند کړم او بیا به زۀ هغوئ ته غصه شم او تباه به یې کړم. ۞ زۀ مالِک خُدائ ربُ الافواج به زما په خپله کوړه هغوئ داسې ووهم لکه څنګه مې چې د میدیان خلق د عوریب ګټ سره وهلی وُو. زۀ به اسوریانو له هغه شان سزا ورکړم لکه څنګه مې چې د مِصریانو لښکر په سمندر کښې ډوب کړے وو. ۞ کله چې هغه وخت راشی، نو زۀ به تاسو د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوئ جغ به ستاسو د غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کوونکو حمله

۞ د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړے دے. هغوئ د مجرون نه تېر شوی دی. او هغوئ خپل سامانونه په مِکماس کښې پرېښی دی. ۞ هغوئ د درې نه اوړېدلی دی او شپه به په جبعه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق یرېدلی دی او د ساؤل بادشاه د ښار جبعې خلق تښتېدلی دی. ۞ د جلیم خلقو چغې ووهئ. د لیس خلقو غوږ ونیسئ. او د عنتوت خلقو جواب راکړئ. ۞ د مدمینه خلق وتښتېدل او جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. ۞ دشمن نن د نوب په ښار کښې دے

او هغه د یروشلم په ښار کښې د صیون لور غر ته د دهمکۍ دپاره خپل لاس خوځوی. ۳۳ خو ګورئ، مالِک خُدائ ربُ
الافواج به هغوئ داسې لاندې راوغورزوی لکه چې د ونو نه څانګې څوک ماتوی. د هغوئ لوئ لوئ او مغروره خلق به
راغورزولی وی. ۳۴ هغه به تبر سره د ځنګل ونې راوغورزوی، داسې لکه څنګه چې د لبنان غټې ونې راغورزولے شوې
وی.

د امن بادشاهی

۱۱ ۱ د یَسی مونډ به راوټوکیږی، او د هغې د جرړو نه به څانګه راوخېژی. ۲ د مالِک خُدائ روح به د هغهٔ سره
وی، او دا به د پوهې او حِکمت روح وی، د مشورې او د قوت روح، د عِلم او د مالِک خُدائ نه د یرې روح، ۳ او هغهٔ ته
به د مالِک خُدائ په تابعدارئ کښې خوشحالی ملاویږی. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اوریدو په خبرو باندې عدالت
نهٔ کوی، ۴ هغه به اِنصاف سره د غریبانانو عدالت کوی، او هغه به اِنصاف سره د بې‌اسرې خلقو فیصله کوی. د هغهٔ د
کلام زور سره به زمکه رپیږی او د هغهٔ د خولې یو پوکے به بدعمله تباه کوی. ۵ صداقت به د هغهٔ ملاتړ وی او وفاداری
به د هغهٔ کمربند وی. ۶ شرمخان او ګډې به په یو ځائ په سکون سره اوسیږی، او پړانګ به د چېلو د بچو سره ملاست
وی. د غواګانو او زمرو بچی به په یو ځائ خوراک کوی، او یو وړوکے ماشوم به دا بوتلے راوستے شی. ۷ غواګانې او
مېلوګان به په یو ځائ خوراک کوی، او د هغوئ بچی به په یو ځائ په امن سره پراتهٔ وی. او زمرے به د غوَیی په شان بوس
خوری. ۸ د پیو ماشوم به د مار سوړې سره لوبې کوی او لړ لوئ ماشوم به د زهرژن مار سوړه کښې لاس اچوی. ۹
د خُدائ پاک په مقدس غر به هیڅ تباهی نهٔ کیږی او نهٔ به چا ته نقصان رسی، ځکه چې هغه مُلک به د مالِک خُدائ د عِلم نه
داسې ډک وی لکه سمندرونه چې د اوبو نه ډک دی.

د جلاوطن شوو خلقو راواپس کېدل

۱۰ په هغه وخت به د یَسی د جرړې نه راټوکېدلې څانګه د قومونو دپاره د یوې جنډې نښه وی. قومونه به د هغهٔ نه رهنمائی
غواړی، او د هغهٔ د استوګنې ځائ به جلالی وی. ۱۱ کله چې هغه ورځ راشی، نو مالِک خُدائ به یو ځل بیا د خپل طاقت
نه کار واخلی او خپل هغه خلق به خپلو کورونو ته راولی کوم چې په اسور، مِصر، فتروس، ایتهوپیا، عیلام، بابل او د
حمات په مُلکونو کښې او د سمندر په غاړو کښې پاتې شوی وُو. ۱۲ مالِک خُدائ به د نښې دپاره یوه جنډا راواخلی چې
قومونو ته وښائی چې هغه یو ځل بیا د اِسرائیل او د یهوداه خوارهٔ وارهٔ خلق راغونډوی او د دُنیا د څلورو واړو سرونو نه یې
واپس راولی. ۱۳ د اِسرائیل حسد به ختم شی او د یهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شی. اِسرائیل به د یهوداه نه نور
نفرت نهٔ کوی او نهٔ به یهوداه د اِسرائیل سره دشمنی کوی. ۱۴ هغوئ به په یو ځائ د نمرپرېواتهٔ طرف په فلستیانو باندې
حمله وکړی او چې د نمرخاتهٔ طرف ته کوم خلق اوسیږی نو هغوئ به لوټ کړی. هغوئ به د ادوم او موآب په خلقو باندې
فتح حاصله کړی او د عمون خلق به د هغوئ تابعدار شی. ۱۵ مالِک خُدائ به بحرِقُلزم اوچ کړی او هغه به خپل لاس د
فرات سیند طرف ته اوچت کړی او یوه ګرمه هوا به راولیږی او د دې نه به اووهٔ وارهٔ نِهرونه جوړ کړی، چې هغوئ په اوچه
زمکه په آسانئ تېر شی. ۱۶ هلته چې د هغهٔ کوم خپل خلق یعنې بنی اِسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو د هغوئ دپاره به یو لوئ
سړک وی چې د اسور نه به ووځی، هغسې لکه څنګه چې د هغوئ پلار نیکهٔ دپاره یوه لار جوړه وه کله چې هغوئ د مِصر نه
روان شول.

د شکرانې حمدوثناء

۱۲ ۱ په هغه ورځ به تاسو وايئ، ”اے مالِکه خُدايه، زهٔ ستا ثناء صِفت کوم. تهٔ ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه
سړه شوې ده او تهٔ ما له تسلی راکوې. ۲ ګورئ، خُدائ پاک زما خلاصونکے دے، زهٔ به په هغهٔ توکل کوم او نهٔ به
يرېږم. ځکه چې مالِک خُدائ ما له طاقت راکوی او زما حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکے دے.“ ۳ په خوشحالئ
سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبهٔ راوباسئ. ۴ په هغه ورځ به تاسو وايئ، ”د مالِک خُدائ شُکر ادا کړئ. هغهٔ ته د
مدد دپاره آواز وکړئ. هغهٔ چې څهٔ کړی دی نو ټولو قومونو ته ووايئ. هغوئ ته ووايئ چې د هغهٔ نوم څومره لوئ دے. ۵
مالِک خُدائ چې کوم لوئ لوئ کارونه کړی دی نو د هغې په وجه د هغهٔ حمدوثناء کوئ. او ټولې دُنيا ته دې د دې خبر
ورسيږی. ۶ اے د صيون خلقو په اوچت آواز د خوشحالئ نعرې ووهئ. د بنی اِسرائيلو مقدس ذات ډېر لوئ دے، او هغه
د خپلو خلقو په مينځ کښې اوسيږی.“

د بابل خِلاف پېشګوئي

۱۳ ۱ دا د بابل په حقله يو پېغام دے چې د آموص زوئ يشعياه ته څرګند شو. ۲ په اوچت غر د جنګ جنډا اوچته
کړه. هغوئ ته چغه ووهه او لاسونو سره اِشاره ورکړه چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کښې ورداخل شی. ۳
ما مالِک خُدائ دا فوجيان راغوښتی دی، آو، ما دا تکړه جنګياليان راغوښتی دی چې زما غصه څرګنده کړی، او چې زما
لوئی وشی نو هغوئ به خوشحالی وکړی. ۴ په غرونو باندې شور ته غوږ ونيسئ، د خلقو لوئې ګڼې آوازونو ته غوږ
ونيسئ، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډېدو آواز ته غوږ ونيسئ. مالِک خُدائ ربُ الافواج د جنګ دپاره لښکر
تياروی. ۵ هغوئ د لرې لرې مُلکونو او د دُنيا د سرونو نه راځی. دوئ د مالِک خُدائ وسله ده چې د هغهٔ غصه څرګنده
کړی او هغه ټول مُلک برباد کړی. ۶ ژاړئ او فريادونه کوئ. د مالِک خُدائ د قيامت ورځ رانزدې ده، هغه ورځ رانزدې
ده چې په هغه ورځ به قادر خُدائ تباهی راولی. ۷ د هر يو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق به بېحوصلې شی. ۸
هغوئ ټول به ويرېږی په دردونو کښې به راګېر شی، داسې دردونه به وی لکه چې د يوې ښځې ماشوم پيدا کيږی. هغوئ به
په يره يره کښې يو بل ته ګوری او د يرې په وجه به د هغوئ مخونه زيړ شی. ۹ ګورئ، د مالِک خُدائ ورځ راروانه ده، د
هغهٔ د سخت قهر او غصې يوه سخته ورځ راروانه ده. د زمکې نه به بيابان جوړ شی او هر يو ګناهګار به تباه شی. ۱۰ ټول
ستوری او د ستورو قبيلې به ځلېدل بس کړی، نمر چې راخېژی نو دا به تور وی او د سپوږمۍ رڼا به ختمه شی. ۱۱ مالِک
خُدائ وفرمائيل، ”د دُنيا د بدئ له وجې به زهٔ دې له سزا ورکړم، او بدعمله خلقو له به د هغوئ د ګناهونو سزا ورکړم. زهٔ به
د مغرورانو غرور ختم کړم، او د ظالمانو لوئی به خاورې کړم. ۱۲ زهٔ به انسانان د خالص سرو زرو نه زيات ناياب کړم،
او خلق به د اوفير د سرو زرو نه هم لږ وی. ۱۳ په هغه ورځ چې زهٔ مالِک خُدائ ربُ الافواج خپله غصه څرګندوم نو زهٔ به
آسمانونه ولړزوم او زمکه به د خپل ځائ نه وخوځی. ۱۴ په بابل کښې به خلق داسې منډې وهی لکه چې هوسئ د
ښکاريانو نه منډې وهی يا ګډې د شپون نه بغير روانې وی، او هغوئ به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش کوی.
۱۵ هر څوک چې ګېر شی په تُوره به ووهلے شی، او هر څوک چې ونيولے شی نو په تُوره باندې به ووژلے شی. ۱۶ د
هغوئ د سترګو په وړاندې به د هغوئ د بچو نه په وهلو وهلو باندې ساه وويستلے شی او د هغوئ کورونه به لوټ کړے شی
او د هغوئ د ښځو سره به په زور زنا وشی.“ ۱۷ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زهٔ ميديانيان راپاروم چې په بابل باندې حمله
وکړی، ځکه چې هغوئ نهٔ د سپينو زرو پرواه ساتی او نهٔ هغوئ دپاره سرهٔ زر څهٔ معنیٰ لری. ۱۸ هغوئ به د خپلو غشو او

لېندو سره زلمي ووژني. هغوئ به په تې رَوَدُونکو ماشومانو او په نورو ماشومانو هيڅ رحم او ترس نۀ کوی. ١٩ د ټولو نه
ښائسته بادشاهي د بابل ده، د هغې ځائ خلق په بابل باندې فخر کوی. خو مالِک خُدائ به بابل هغه شان تباه کړی لکه
څنګه چې يې سدوم او عموره تباه کړی وُو. ٢٠ هلته به بيا هيڅ څوک هم نۀ اوسيږی. دا به بيا کله هم آباد نۀ شی. نۀ به
عرب هلته خېمې لګوی او نۀ به شپانۀ خپلې رَمې ودروی. ٢١ دا به يو داسې ځائ وی چرته چې ځنګلی ځناور اوسيږی او
چرته چې ګونګا خپلې جالې جوړوی. هلته به شترمرغ اوسيږی او ځنګلی چېلۍ به په هغه کنډرو کښې ټوپونه وهی. ٢٢ د
دې په مينارو او محلونو کښې به د ځنګلی سپو او د ګيدړانو آوازونه وی. د بابل وخت رارسېدلے دے. او د دې وخت
تقريباً د ختمېدو والا دے.“

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

14 ١ خو مالِک خُدائ به يو ځل بيا د يعقوب په اولاد باندې رحم وکړی، او اِسرائيل به بيا خپل غوره شوے قوم
وګڼی. هغه به هغوئ واپس راولی چې په خپل مُلک کښې بيا آباد شی او د پردی مُلک خلق به راځی او د هغوئ سره به په
اتفاق اوسيږی. ٢ ډېر قومونه به د بنی اِسرائيلو مدد وکړی چې هغوئ خپل هغه مُلک ته واپس راشی کوم چې مالِک
خُدائ هغوئ له ورکړے دے. او هلته به هغه قومونه د وينځو او نوکرانو په توګه د بنی اِسرائيلو خِدمت کوی. کومو خلقو
چې په يو وخت کښې بنی اِسرائيليان نيولی وُو نو اوس به بنی اِسرائيليان هغه خلق ونيسی او د بنی اِسرائيلو خلق به په هغه
خلقو حکومت کوی چا چې په يو وخت کښې په هغوئ ظلم زياتے کولو.

د بابل د بادشاه زوال

٣ په هغه ورځ به مالِک خُدائ تاسو له د تکليفونو او پرېشانو نه آرام درکړی او د هغه سخت کار نه به مو خلاص کړی
چې د ستاسو نه په زور اخستے شو. ٤ نو تاسو به د بابل بادشاه پورې ټوقې کوئ او وايئ به چې، ”هغه ظالم بادشاه
غورزېدلے دے. او د هغۀ غصه ختمه شوې ده. ٥ مالِک خُدائ د بدعملو طاقت ختم کړے دے او د حکمرانانو اختيار
يې مات کړے دے ٦ چا چې به په غصه کښې په خلقو باندې ظلم زياتے کولو او چې هغوئ کوم قومونه فتح کړی وُو نو
د هغوئ خِلاف يې هيڅکله ظلم نۀ بس کولو. ٧ نو په آخر کښې به ټوله دُنيا د امن او سکون نه خوند اخلی او هر طرف ته
به د خوشحالۍ سندرې وی. ٨ د سبر ونې او د لبنان د دِيار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دی چې د چا بادشاهی
ختمه شوې ده، ځکه چې داسې څوک نشته چې دا ونې ووهی. ٩ د مړو دُنيا بادشاه ته د پخير راغلې دپاره خپل ځان
تياروی. کوم کسان چې په دُنيا کښې طاقتور وُو نو د هغوئ روحونه به بادشاه ته ودرېږی. د بادشاهانو روحونه به د هغوئ د
تختُونو نه ستا لېدو ته ودرېږی. ١٠ هغوئ ټول به هغۀ ته آواز وکړی چې تۀ هم زمونږ په شان کمزورے يې. تۀ هم زمونږ په
شان يې. ١١ ستا شان او شوکت تا سره ښخ شوے دے، او ستا د بېنجو ساز خاموش شوے دے. تۀ د وړو چينجو په
بستره ملاست يې او د چينجو په کمبله پټ يې. ١٢ اے ځلېدونکی ستوريه، اے د سحر زويه. اوس د آسمان نه راپرېوتے
يې. په تېره زمانه کښې تا قومونه فتح کول، خو اوس تۀ په خاوره کښې غورزولے شوے يې. ١٣ تا په زړۀ کښې وئيل چې
بره آسمان ته به وخېژم او په اوچتو ستورو به خپل تخت ولګوم، په شمال کښې به په هغه غر د يو بادشاه په شان کښېنم
چرته چې معبودان راغونډېږی. ١٤ تا ووئيل چې پاس وريځو ته به وخېژم او د خُدائ تعالىٰ په شان به شم. ١٥ خو تۀ
لاندې د مړو د دُنيا هغه د ټولو نه ژورې کندې ته ويشتلے شوے يې. ١٦ څوک هم چې تا ووينی نو هغوئ به غور سره تا ته
ګوری او سوچ به کوی چې، ولې دا هغه سړے دے چا چې زمکه خوځوله او بادشاهۍ به يې لړزولې؟ ١٧ ولې دا هم هغه

سړے دے چا چې ښارونه تباه کړل او دُنیا یې په بیابان بدله کړه؟ ولې دا هغه سړے دے چې هغهٔ هیڅکله هم خپل قېدیان نهٔ آزادول چې خپلو کورونو ته لاړ شي؟ ۱۸ د دُنیا ټول بادشاهان په خپلو ښائسته ښائسته قبرونو کښې پراتهٔ دی، ۱۹ ستا خو قبر هم نشته او لاش دې لکه د بېکاره څانګې په شان بهر غورزولے شوے دے. ستا لاش د فوجیانو په هغه لاشونو کښې پټ دے کوم چې په جنګ کښې وژلے شوی دی. او تهٔ د هغوئ سره د کاڼو یوې کندې ته غورزولے شوے یې او د پښو لاندې کړے شوے یې. ۲۰ ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت سره نهٔ کیږی، ځکه چې تا خپل مُلک تباه کړے دے او خپل خلق دې وژلی دی. د بدعمله کس اولاد به هیڅکله هم د عزت سره نهٔ یادیږی. ۲۱ د دې سړی زامن ووژنئ، پرېږدئ چې د هغوئ د پلار نیکهٔ د ګناه په وجه مړهٔ شی. داسې نهٔ وی چې هغوئ بیا په دُنیا باندې فتح حاصله کړی او دُنیا د هغوئ د ښارونو نه ډکه شی.“

د خُدائ پاک د بابل تباه کول

۲۲ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ”زهٔ پخپله د بابل خلاف راوچت شوے یم. زهٔ به د دوئ اولاد تباه او برباد کړم. ما، مالِک خُدائ دا وئیلی دی. ۲۳ بابل به زهٔ په نمژنه زمکه بدل کړم او هلته به ګونګا مارغان اوسیږی. زهٔ به په بابل باندې داسې جارُو ووهم چې هغه به د ځان سره هر څهٔ جارُو کړی. زهٔ، مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا اعلان کوم.“

د خُدائ پاک د اسور تباه کول

۲۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا قسم کړے دے، ”ما چې کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شی. ما چې د څهٔ اراده کړې ده نو هغه به کیږی. ۲۵ زهٔ به په خپل مُلک اِسرائیل کښې اسوریان تباه کړم او زهٔ به هغوئ په خپلو غرونو کښې د پښو لاندې کړم. د هغوئ جغ به زما د خلقو نه اخوا شی او بوج به د هغوئ د اوږو نه اوچت شی. ۲۶ د ټولې دُنیا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو قومونو خلاف اوچت کړے دے.“ ۲۷ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فیصله کړې ده، نو څوک دا رد کولے شی؟ هغهٔ خپل لاس اوچت کړے دے، څوک دا راېسارولے شی؟

د خُدائ پاک د فلستیه تباه کول

۲۸ دا پېغام په هغه کال باندې راغلے وو په کوم کال چې احاز بادشاه مړ شو. ۲۹ اے فلستیانو، په دې باندې خوشحالیږئ مهٔ چې په کومه چوکه به تاسو وهل خوړل هغه ماته شوې ده، ځکه چې د دغه مار نه به زیات زهرژن مار پېدا شی، یوه داسې اژدها چې تاسو به تباه کړی. ۳۰ غریبانان به خوراک وکړے شی او ضرورتمند به په محفوظ ځائ کښې آرام وکړے شی. خو ستاسو بېخ به د سخت قحط سره ختم کړم او چې کوم ژوندی پاتې شی هغوئ به تباه کړم. ۳۱ اے د ښار دروازو ژاړئ. اے ښاره ماتم کوه. اے فلستیانو د یرې نه رپیږئ. د شمال طرف نه د لوږی په شان وریځ راروانه ده، دا د داسې فوجیانو لښکر دے چې په صفونو کښې یې یو بُزدل هم نشته. ۳۲ د فلستیه نه چې کوم پېغام وړُونکی مونږ له راځی نو هغوئ له څهٔ جواب ورکړُو؟ مونږ به ورته وایو چې مالِک خُدائ صیون د دې دپاره محفوظ کړے دے، چې د هغهٔ په خلقو کښې مظلومان هلته پناه واخلی.

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

۱۵ ۱ دا پيغام د موآب په حقله دے. په يوه شپه د موآب ښار عار تباه شوے دے. په يوه شپه د موآب ښار قير تباه
شوے دے. ۲ د ديبون خلق غر ته ختلی دی چې په خپله عبادتخانه کښې ژړا وکړی. د موآب خلق به د نبو او ميدبا په
ښارونو د خفګان نه ژړا کوی، هغوئ د خفګان نه خپل سرونه او ږيرې کلې کړې دی. ۳ په لارو کوڅو کښې خلقو د ټاټ
جامې اغوستې دی، د ښار په چوکونو کښې او د کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوی. ۴ د حسبون او اِلىعالى
خلق په ژړا دی او د هغوئ ژړا تر يهض پورې اورېدے شی. د موآب فوجيان په يره کښې نعرې وهی، او هغوئ بېحوصلې
شوی دی. ۵ زما زړهٔ د موآب دپاره ژاړی. خلق د ضُعر ښار او عجلتشليشياه ښار ته تښتېدلی دی. خلق په ژړا کښې د
لوحيت په طرف خېژی، هغوئ د حورونايم په لار په چغو چغو ژاړی. ۶ د نِمريم اوبهٔ اوچې شوې دی او د دې واښهٔ اوچ
شوی دی ټول شينکے ختم شوے دے او يو شين بوټے هم پاتې نهٔ دے. ۷ نو په دې وجه خلق د خپل ټول مال دولت او
سامان سره خاروَلو د وادۍ نه تېرېږی. ۸ د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتمبيږی. دا ژړا د اجلائم او بير
ايليم په ښارونو کښې اورېدلے شی. ۹ د ديبون ښار سره سيند په وينه باندې سور دے او خُدائ پاک به د هغه ځائ په
خلقو باندې د هغې نه هم زيات مصيبت راولی. ازمرى به په هغوئ حمله وکړی چې څوک د موآب نهٔ بچ وتې وی او په
هغوئ هم څوک چې لا په مُلک کښې وی.

موآبيان د نااُميدۍ په حالت کښې

۱۶ ۱ د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنګ کښې ګډُورې ورولېږه. دا د صحرا په لاره د صيون لور غرهٔ ته ورولېږه.
۲ د موآب ښځې د ارنون سيند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دی چې د جالې نه شړلے شوی وی. ۳ هغوئ
ژاړی او وائی، ”زمونږ مدد وکړئ، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حِفاظت وکړئ. د هغوئ د حملې نه مونږ بچ کړئ. اوس چې
مونږ راتښتېدلی يُو نو مونږ سره دوکه مهٔ کوئ. ۴ زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په مُلک کښې ايسار شی. څوک چې
هغوئ تباه کول غواړی هغوئ نه ورله پناه ورکړئ.“ ظلم زياتے او تباهى به ختم شی او څوک چې د نقصان رسولو کوشش
کوی نو هغوئ به مخ د زمکې نه ورک شی. ۵ بيا به د داؤد د اولاد يو کس بادشاه شی او هغه به په وفادارۍ او مينې سره
په خلقو باندې حکومت کوی. هغه به په صحيح کار کولو کښې تېزى کوی او ګورى به چې د اِنصاف نه کار اخستے شوے
دے. ۶ مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلی دی. هغوئ مغروره، کبرژن، خود غرضه او سپين سترګې دی. خو د
هغوئ لاپې عبث دی. ۷ د موآب خلق په خپل حال باندې ژاړی، هغوئ په سلګو سلګو د قيرحراست ښار کشمش يادوی،
د هغوئ حالت بدترين دے. ۸ د حسبون پټی او د سبماه د انګورو باغونه تباه شوی دی، دا د انګورو هغه باغونه وُو چې د
شرابو سره به يې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په يو وخت کښې د يعزير ښار پورې او په صحرا کښې نمرخاتهٔ طرف ته
او نمرپرېواتهٔ طرف ته د مړ درياب بلې غاړې پورې د دې څانګې رسېدلې دی. ۹ خو اوس زهٔ د سبماه د انګورو باغونو
دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنګه چې د يعزير دپاره ژاړم. د حسبون او اِلىعالى دپاره زما اوښکې توئيږی، ځکه چې د
فصل لَو نهٔ کيږی چې خلق ورسره خوشحاله شی. ۱۰ د باغونو نه خندا او خوشحالى غيبه شوې ده. د انګورو په باغونو
کښې يو کس هم آوازونه نهٔ کوی او نهٔ سندرې وائی. هيڅ څوک هم انګور نهٔ چخلی کوی چې رس ترېنه وياسی، ولې چې ما
د خندا نعرې ختمې کړې دی. ۱۱ زړهٔ مې لکه د رباب په ساز کښې د موآب د غمه چوی، او زما زړهٔ د قيرحراست دپاره
غمژن دے. ۱۲ د موآب خلق هسې خپل ځانونه ستړی کوی او هغوئ په غرونو باندې زيارتونو او خپلو عبادتخانو ته د

سوال دپاره ځی، دا به دوئ له هيڅ فائده ورنۀ کړی. ۱۳ دا هغه پېغام وو چې مالِک خُدائ د موآب په حقله مخکښې ورکړے وو. ۱۴ او اوس مالِک خُدائ فرمائی، ”پوره په درې کاله کښې به د موآب لوئ مال دولت ختم شی. او د دې د ډېرو خلقو نه به صرف يو څو ژوندی پاتې شی، او هغوئ به ډېر کمزوری وی.“

د خُدائ پاک شام او اِسرائيل له سزا ورکول

۱۷ ۱ دا د دمشق په حقله پېغام دے، ”د دمشق ښار به تباه شی، او دا به تش د کنډرو يو ډېرے پاتې شی. ۲ د
عروعير ښارونه به د هميشه دپاره په کنډرو بدل شی. دا به د ګډو او څاروو دپاره د څرن زمکه وګرځی، چې هيڅ څوک به
يې ترې نه نۀ شړی. ۳ د اِسرائيل پاخۀ ښارونه به تباه شی او د دمشق بادشاهی به ختمه شی. کوم شاميان چې ژوندی
پاتې وی نو هغوئ به د بنی اِسرائيلو په شان د شرم سره مخ شی. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلی دی. ۴ په هغه
ورځ به د اِسرائيل دبدبه ختمه شی او د دې مالداری به په غريبئ بدله شی. ۵ اِسرائيل به د يو داسې پټی په شان وی چې
غله ترې نه رېبلے شوې او راغونډه کړے شوې وی، دا به داسې وی لکه چې د رفائيم په وادئ کښې يو پټے شاړ پروت وی
او چې د دې نه هر څۀ وړلے شوی وی. ۶ خو صرف يو څو کسان به پاتې شی او اِسرائيل به د زيتُونو د داسې ونې په
شان وی چې د هغې نه ټول زيتون راټول کړے شوی وی خو صرف دوه درې دانې يې په آخری سر باندې او يا يو څو يې په
لاندې څانګو کښې پاتې وی. ما مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دا فرمائيلی دی.“ ۷ په هغه وخت به خلق په خپل
خالِق بهروسه کوی، او هغوئ به د بنی اِسرائيلو په مقدس ذات منحصر وی. ۸ هغوئ چې په خپلو لاسونو کومې
قربان‌ګاه جوړې کړې دی هغوئ به په دې باندې نور يقين نۀ ساتی، او د اشيرې بُت په نښو او د خوشبودارو مصالحو
سوزولو په قربان‌ګاه باندې به يې اعتبار ختم شی. ۹ په هغه وخت به د هغوئ پاخۀ ښارونه شاړ او ويجاړ شی او د هغه
ښارونو په شان به په کنډرو بدل شی لکه څنګه چې حِويانو او اموريانو په هغه وخت کښې پرېښی وُو چې هغوئ د بنی
اِسرائيلو نه تښتېدل. ۱۰ افسوس، تاسو خپل د خلاصون خُدائ پاک هېر کړے دے او هغه مضبوط ګټ درته نۀ دے ياد
چې تاسو پرې پناه اخستے شئ. خو تاسو د پردی مُلک د معبود د عبادت دپاره ښائسته باغونه کَرلی دی. ۱۱ خو چې کله
تاسو کَرلی وی نو کۀ هم په هغه سحر دا غوټئ او ګلونه هم شی، نو هيڅ پېداوار به يې نۀ وی. تشه بيماری او لاعلاجه درد به
درته ملاويږی.

د دشمن د قومونو شکست خوړل

۱۲ بې‌شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوی، هغوئ داسې شور کوی لکه چې لوئې لوئې چپې په خپلو کښې
جنګيږی. ۱۳ اګر کۀ هغوئ د سمندر د تېزو چپو په شان شور کوی، خو خُدائ پاک به هغوئ خاموش کړی او هغوئ به
وتښتی. هغوئ به داسې تښتی لکه څنګه چې هوا بوس زغلی، يا څنګه چې دوړې په طوفان کښې الوځی. ۱۴ په ماښام کښې
به اِسرائيل سخت وېرېږی، خو تر سحره به د هغوئ ټول دشمنان مړۀ وی. دا به د هغوئ قسمت او اَنجام وی چې څوک
زمونږ د لوټ کولو کوشش کوی.

د خُدائ پاک ايتهوپيا له سزا ورکول

۱۸ ۱ په هغه مُلک افسوس په کوم کښې چې د وزر آواز اورېدلے شی، او چرته چې د ايتهوپيا سيندونه بهيږی. ۲ د

هغه مُلک نه د نیل دریاب ته سفیران په داسې کشتو کښې ځی چې د لوخو نه جوړې وی. اے تېزو پېغام وړونکو، ځئ. هغه
لوړو لوړو او د هوارې ځرمنې خلقو له پېغام یوسئ د چا نه چې ټوله دُنیا یرېږی، هغه مضبوط او جنګیالی قوم له پېغام
یوسئ، د چا مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم دے. ٣ څوک چې په زمکه اوسېږی نو هغوئ ټول دا واورئ. هغه نښې ته
وګورئ چې د غرونو په سرونو به ښکاره شی. او چې بیګل غږېږی نو غوږ ورته ونیسئ. ٤ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل،
"زهٔ به خپل د استوګنې ځائ نه په خاموشۍ سره ګورمه. خو زما دا خاموشی به داسې وی لکه د تکنې غرمې د شُغلې په
شان یا د لَو په وخت د سحر د پرخې په شان." ٥ د انګورو راټولولو نه مخکښې، کله چې دا ټول ګلونه وغورزوی او انګور
په پخېدو وی، نو مالِک خُدائ به حبشیان داسې په آسانۍ سره تباه کړی لکه چې د بوټو قینچیانې د انګورو د بوټی نه څانګې
پرې کوی. ٦ د هغوئ د فوجیانو لاشونه به مارغانو او ځنګلی ځناورو ته پراته وی. په اوړی کښې به هغوئ د مارغانو
خوراک وی او په ژمی کښې به د ځناورو خوراک وی. ٧ یو وخت به هغه مضبوط او جنګیالی قومونه چې اوچت او
هوارې ځرمنې دی، د چا نه چې ټوله دُنیا یرېږی مالِک خُدائ ربُ الافواج ته به د هغه مُلک نه نذرانې راوړی، کوم مُلک چې
په سیندونو باندې تقسیم شوے دے. هغوئ به د صیون ښار ته راشی، چرته چې مالِک خُدائ ربُ الافواج استوګنه کوی.

د خُدائ پاک مِصریانو له سزا ورکول

١٩ ١ دا پېغام د مِصر په حقله دے. ګورئ، مالِک خُدائ مِصر ته د تېزې وریځې دپاسه راروان دے. د مِصریانو بُتان
د هغهٔ په وړاندې لړزېږی او د مِصر خلق خپله حوصله بائیلی. ٢ مالِک خُدائ فرمائی، "زهٔ به په مِصر کښې خانه جنګی
راولم نو ورور به د ورور خِلاف شی او ګاونډی به د ګاونډی خِلاف شی. ښار به د ښار خِلاف شی او بادشاهی به د بادشاهۍ
خِلاف شی. ٣ مِصریان به حوصله بائیلی او زهٔ به د هغوئ منصوبې ګډې وډې کړم. هغوئ به د بُتانو، د مړو د روحونو
والا نه او فالګرو نه مشورې اخلی. ٤ زهٔ به مِصر یو ظالم مالِک ته حواله کړم، یو طاقتور بادشاه به په هغوئ حکومت
کوی. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائیلی دی." ٥ د نیل په دریاب کښې به اوبهٔ کمې شی او دریاب به مکمل اوچ
شی. ٦ کله چې د دریاب نِهرونه په کمېدو شی او اوچېږی نو د دې نه به خراب بوئ ځی. لوخې او جاړې به اوچې شی،
٧ او د نیل دریاب په غاړه چې څومره بوټی دی هغه به اوچ شی. او د دریاب سره نزدې ټول کَرلے شوی پټی به اوچ شی
او په هوا کښې به والوځی. ٨ ماهیګر به فریاد کوی او ژاړی به، د کُنډو او د جالونو والا به غمژن وی. ٩ جولاګان او
څوک چې د لټې جامې جوړوی به نااُمیده وی. ١٠ د کپړې جوړوونکی به سخت مایُوسه وی، او ټول کاریګر به پرېشانه
وی. ١١ د ضُعن ښار مشران کم عقل دی. د مِصر د بادشاه ښهٔ هوښیار مشیران کم عقلې مشورې ورکوی. چې تاسو دا
جرأت څنګه کولے شئ چې فِرعون بادشاه ته ووایئ چې، "مونږ عالمانو شاګردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد وُو." ١٢
اے د مِصر بادشاه، ستا هغه هوښیار مشیران چرته دی؟ هغوئ دې معلوم کړی او تا ته دې ووائی چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج د مِصر دپاره څهٔ منصوبې لری. ١٣ د ضُعن مشران کم عقل دی او د میمفِس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه
مشرانو مِصر بې‌لارې کړے دے. ١٤ مالِک خُدائ هغوئ کم عقل کړی دی، نو د هغوئ ټولې مشورې غلطې دی. هغوئ
مِصر داسې ګډ وډ کړے دے لکه چې یو شرابی په نشه کښې په خپلو اولټو کښې ښوئېږی. ١٥ او مِصر به هیڅ هم نهٔ شی
کولے، کهٔ مشر وی او کهٔ کشر، کهٔ لوئ وی او کهٔ وړوکے.

د مِصریانو د مالِک خُدائ عبادت کول

١٦ په هغه ورځ به مِصریان د ښځو په شان کمزوری وی. چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له د سزا ورکولو دپاره لاس

اوچت کړی نو هغوئ به د يرې نه ولړزيږی. (١٧) او د يهوداه مُلک په وجه به په مِصريانو باندې يره راشی، هر چا ته چې د
يهوداه نوم واخستلے شی نو هغه به ويريږی، دا د هغه منصوبې په وجه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغوئ خِلاف تياره
کړې ده. (١٨) په هغه وخت کښې به د مِصر په پينځو ښارونو کښې عبرانی ژبه وئيلے شی. د هغه ځائ خلق به د مالِک
خُدائ ربُ الافواج په نوم د وفادارئ قسمونه کوی. په هغه ښارونو کښې به د يو ښار نوم "د نمر ښار" وی. (١٩) په هغه
وخت کښې به د مِصر د مُلک په مينځ کښې د مالِک خُدائ دپاره يوه قربانګاه وی او د مِصر په سرحد باندې به د کاڼی يو
يادګار وی چې هغۀ ته وقف شوے وی. (٢٠) دا به په مِصر کښې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د موجودګئ نښې وی. کله چې
هلته د خلقو سره ظلم زياتے کيږی او د مدد دپاره مالِک خُدائ ته آواز وکړی، نو هغه به د هغوئ د بچ کولو دپاره
خلاصونکے ورلېږی. (٢١) مالِک خُدائ به د مِصر خلقو ته خپل ځان څرګند کړی او هغوئ به يې قبول کړی او د هغۀ
عبادت به کوی او هغۀ ته به قربانئ او نذرانې پېش کوی. هغوئ به د هغۀ سره پاخۀ لوظونه وکړی او خپلې وعدې به ورسره
پوره کوی. (٢٢) مالِک خُدائ به مِصريانو له سزا ورکړی، خو هغه به يې بيا روغ کړی. هغوئ به هغۀ ته راوګرځی او هغه به
د هغوئ سوال قبول کړی او هغوئ به روغ کړی. (٢٣) په هغه وخت کښې به د مِصر او اسور په مينځ کښې يوه لويه لار وی.
او د دواړو مُلکونو خلق به د يو بل مُلک ته ځی راځی او د مِصر او اسور قومونه به په يو ځائ عبادت کوی. (٢٤) په هغه
وخت کښې به بنی اِسرائيل د مِصر او اسور سره ملګرے شی او دا درې واړه قومونه به د ټولې دُنيا دپاره د برکت سبب
جوړ شی. (٢٥) مالِک خُدائ ربُ الافواج به دې قومونو له برکت ورکړی او ووبه فرمائی، "اے مِصريانو، زما خلقو، اے
اسوريانو، تاسو ما پېدا کړی يئ، اے بنی اِسرائيلو، تاسو زما غوره شوی خلق يئ نو تاسو له زۀ برکت درکوم."

د يو پيغمبر نښه څرګندول

٢٠ (١) په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په حُکم د اسوريانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې حمله
وکړه او دا يې قبضه کړو، (٢) په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د آموص زوئ يشعياه ته فرمائيلی وُو چې هغه څپلئ او د
ټاټ هغه جامې وباسی کومې چې هغۀ اغوستې وې. نو هغۀ دا حُکم ومنلو او بربنډ او بغېر د څپلو نه روان شو. (٣) نو بيا
مالِک خُدائ وفرمائيل، "زما خِدمت کوونکے يشعياه درې کاله بربنډ او بغېر د څپلو نه ګرځېدلے دے. دا د هغې نښه ده
چې په مِصر او ايتهوپيا باندې به څۀ کيږی. (٤) د اسور بادشاه چې د دې دوو مُلکونو نه قېديان نيولی دی نو هغوئ به بربنډ
بوځی. زلمی او بوډاګان به د څپلو نه بغېر او بربنډ روان وی، د هغوئ کوناټې به ښکاری، دا به د مِصر دپاره د شرم خبره
وی. (٥) چا چې په ايتهوپيا باندې يقين ساتلے وی او په مِصر باندې يې لافې وهلې وی نو هغوئ به مايوسه شی او وبه
شرميږی. (٦) کله چې هغه وخت راشی نو کوم خلق چې د فلستيه د سمندر په غاړه اوسيږی نو هغوئ به ووائی، وګورئ،
په هغه خلقو څۀ وشول چې په چا باندې مونږ دا يقين کولو چې مونږ به د اسور د بادشاه نه بچ کړی. خو اوس زمونږ دپاره
د خلاصی لار هم نشته."

د بابل د زوال پېشګوئې

٢١ (١) دا پيغام د بابل په حقله دے، چې درياب سره په صحرا کښې دے. لکه څنګه چې په صحرا کښې تاوېدونکے باد
چليږی دغه شان به افت د صحرا نه راشی، او يرونکے مُلک به دربانديې حمله وکړی. (٢) ما د خرابو حالاتو په حقله يوه
رويا يعنې د وېښې خوب ليدلے دے، ما وکتل چې دوکه باز دوکې کوی او تباه کار تباهی کوی. اے د عيلام لښکره، حمله

وکړه. اے د مادی لښکره، ښار محاصره کړه. د بابل په وجه چې کوم مصیبت راغلے دے نو خُدائ پاک به هغه ختم کړی. ۳ نو په دې وجه زۀ د یرې او درد سره مخ شوے یم، او دا درد داسې دے لکه چې ښځه یې د ماشوم د پېدا کولو وخت لری. زۀ چې څۀ اورم نو په ما بد لګی او چې څۀ ګورم نو یرېږم. ۴ زما زړۀ درزیږی او رېږم. اول به ماښام په ما ډېر ښۀ لګېدو خو اوس د تیارې نه زۀ یرېږم. ۵ ګورم چې لوئ خوراک تیارېږی، د خلقو د کښېناستو دپاره قالینونه غوړېدلی دی. هغوئ خوراک څښاک کوی، "پاڅئ، اے آفسرانو، خپل ډالونه تیار کړئ." ۶ بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "لاړ شه او یو محافظ ودروه او هر څیز چې هغه ګوری نو د هغې خبر به راوړی. ۷ چې څنګه هغه دوو آسونو والا جنګی ګاډی وګوری یا په خرونو او اوښانو باندې سوارۀ کسان ووینی، نو هغه دې ښۀ بېدار اوسی." ۸ بیا څوکیدار آواز وکړو، "مالِکه خُدایه، زۀ په خپل ځائ باندې د څوکیدارۍ دپاره شپه او ورځ ولاړ یم. ۹ اوس وګورئ، د دوو آسونو والا جنګی ګاډی راروانه ده چې یو سړے پکښې سور دے." څوکیدار ووئیل، "بابل ختم شوے دے. د بابل ټول بُتان ټوټې ټوټې شوی دی او په زمکه باندې خوارۀ وارۀ پراتۀ دی." ۱۰ اے زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غوبل شوی یئ، خو اوس زۀ تاسو ته یو ښۀ زېرے اوروم چې ما د مالِک خُدائ ربُ الافواج نه اورېدلے دے، چې هغه د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے.

د ادوم په حقله پېغام

۱۱ دا پېغام د ادوم په حقله دے. د ادوم نه ما ته چا آواز وکړو، "څوکیداره، دا شپه به کله تېرېږی؟ سحر ته څومره وخت پاتې دے؟" ۱۲ نو ما جواب ورکړو، "سحر راتلونکے دے، خو شپه به بیا راځی. کۀ تۀ بیا تپوس کول غواړې، نو بیا راشه او تپوس وکړه."

د عربو په حقله پېغام

۱۳ دا پېغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافِلو، د عربو په شاړ مُلک کښې شپه تېره کړئ. ۱۴ اے د تیما خلقو، کوم خلق چې تږی دی نو هغوئ له اوبۀ ورکوئ. او مهاجرو له خوراک ورکوئ، ۱۵ ځکه چې هغوئ د تُورو نه تښتی، او د داسې خلقو نه چې تُوره په لاس او تیر کمان په غاړه د هغوئ سره سخت جنګېدلی وی. ۱۶ بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "پوره په یو کال کښې دننه دننه به د قیدار شان او شوکت ختم شی. ۱۷ د قیدار صرف یو څو غشی او لینده چلوونکی سړی به پاتې شی. ما مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دا فرمائیلی دی."

د یروشلم په حقله پېغام

۲۲

۱ دا پېغام د رویا د وادۍ د یروشلم په حقله دے. څۀ شوی دی؟ دا ټول خلق ولې د کورونو چتونو ته د خوشحالۍ دپاره خېژی؟ ۲ ټول ښار بېقراره دے او د شور شرابې نه ډک دے. ستاسو مړی په تُوره نۀ دی قتل کړے شوی او نۀ په میدانِ جنګ کښې مړۀ دی. ۳ ستاسو ټول مشران وتښتېدل او هغوئ لا یو غشے هم نۀ وو ویشتلے چې ونیولے شول. باقی خلقو هم د تښتېدو کوشش وکړو خو هغوئ هم قېد کړے شول. ۴ ځکه ما ووئیل، "ما پرېږده چې په چغو چغو وژاړم. ما له د تسلۍ راکولو کوشش مۀ کوئ. ما پرېږدئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زۀ ګورم چې هغوئ تباه کېږی."
۵ په حقیقت کښې مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا وخت راوستے دے. د رویا په وادۍ کښې ګډوډی ده، خلق هیبتناکې

منډې وهی او د هغوئ د ژړا چغې غرونو ته رسی. ۶ د عیلام د مُلک نه په آسونو سوارۀ فوجیان راغلل، چې کمان او
غشی ورسره وُو. او د قیر د مُلک فوجیانو خپل ډالونه راخستی وُو. ۷ د یهوداه بهترینې وادیانې د جنګی ګاډو نه ډکې وې،
په آسونو سوارۀ فوجیان د یروشلم د دروازو په مخکښې حملې دپاره ولاړ وُو. ۸ یهوداه چې د خپل تحفُظ دپاره څومره
بندوبست کړے وو هغه ختم شوے دے. په هغه ورځ تاسو څۀ وکړل؟ په هغه وخت کښې تاسو په هغه وسله باندې بهروسه
وکړه کومه چې د ځنګل کور نومې ځائ کښې ساتلے شوې وه. ۹-۱۰ په یروشلم کښې تاسو د هغه ځایونو جائزه
واخسته چرته چې دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په یروشلم کښې د ټولو کورونو معائنه وکړه او څۀ کورونه مو د دې دپاره
راغورزول چې د ښار د دېوالونو د مرمت کولو دپاره ترې نه کاڼی واخلئ. د اوبو جمع کولو دپاره، ۱۱ تاسو د ښار د
دېوالونو په مینځ کښې د هغه اوبو رایسارولو دپاره تالاب جوړ کړو کومې اوبۀ چې د زوړ ډنډ نه رابهېدلې. خو تاسو خُدائ
پاک ته هیڅ توجو ونۀ کړه، چې هغۀ ډېر د پخوا نه د دې هر څۀ منصوبه جوړه کړې وه او هغۀ داسې وکړل. ۱۲ بیا مالِک
خُدائ پاک ربُ الافواج تاسو ته آوازونه کول چې ژړا او ماتم کوئ، خپل سرونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغوندئ. ۱۳
خو د هغې په ځائ، تاسو خندا او خوشحالی کوله. تاسو څاروی او ګډې حلالې کړې چې وې خورئ او تاسو مے څښل.
تاسو وئیل، ”مونږ له ښۀ خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به مرۀ یُو.“ ۱۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج په خپله ما
سره خبرې وکړې او راته یې وفرمائیل، ”ترڅو پورې چې تاسو ژوندی یئ نو دا بد عمل به درته هیڅکله معاف نۀ شی. ما،
مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج دا فرمائیلی دی.“

د شبنا دپاره خبردارے

۱۵ مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائیل چې، ”شبناه له لاړ شه، چې هغه د شاهی خاندان اِنتظام کوونکے دے او
هغۀ ته ووایه، ۱۶ تۀ دلته څۀ کوې؟ تا له دلته د خپل قبر جوړولو اجازت چا درکړے دے؟ تۀ څوک یې چې دلته به د ځان
دپاره په اوچت ځائ کښې مزار جوړ کړې او په ګټ کښې د ځان دپاره قبر جوړ کړې؟ ۱۷ اے سړیه، مالِک خُدائ به دې
راونیسی او لرې به دې وغورزوی. ۱۸ هغه به تا د پنډوسکی په شان ګول مول کړی او یو بل لوئ مُلک ته به دې
وغورزوی. او تۀ به هلته مړ شې، او ستا ښائسته جنګی ګاډی به هم هلته پرتې وی. ولې چې تۀ د خپل نېک د خاندان دپاره د
بې‌عزتۍ سبب جوړ شوے یې. ۱۹ مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به تا د خپلې عُهدې نه لرې کړم او د خپل اوچت مقام نه به دې
راکوز کړم. ۲۰ په هغه ورځ به زۀ خپل خِدمتګار د خِلقیاه زوئ اِلیاقیم راوغواړم. ۲۱ زۀ به هغۀ ته ستا سرکاری چُوغه او
کمربند ورواچوم او تا چې کوم اختیارات لرل نو هغه ټول به هغۀ له ورکړم. هغه به د یروشلم او د یهوداه د خلقو د پلار په
شان وی. ۲۲ زۀ به هغۀ له د داؤد د خاندان چابیانې ورکړم. چې کومه دروازه هغه کولاو کړی هغه به څوک بندولے نۀ شی
او چې کومه دروازه هغه بند کړی هغه به څوک کولاولے نۀ شی. ۲۳ زۀ به هغۀ یوه لویه مرتبه ورکړم لکه څنګه چې په
دېوال کښې مېخ کلک لګېدلے وی، او دا به د هغۀ د خاندان دپاره د عزت سبب وګرځی. ۲۴ بیا به د هغۀ د پلار د خاندان
ټول وزن په هغۀ باندې راځوړند شی. او د هغۀ ټول اولاد او خپلوان به د لوښو په شان د وړې پیالۍ نه واخله تر غټ مرتبان
پورې به دې مېخ پورې راځوړند وی. ۲۵ ربُ الافواج وفرمائیل، یو وخت به راشی چې دا کلک لګېدلے مېخ به
راوغورزېږی او چې په دې باندې څۀ هم راځوړند وی نو هغه به مات شی. مالِک خُدائ دا فرمائیلی دی.“

د صور ښار په حقله پېشګوئي

۲۳ ۱ دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسیس سمندری جهازونو وژاړئ. ځکه چې په صور کښې قلعه او کورونه

تباه دی، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره اورېدلې وه هغه رښتيا ده. ٢ اے د سمندر د غاړې اوسېدونکو ماتم
وکړئ. اے د صيدا سوداګرو، تاسو ماتم وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل ٣ او په ژورو اوبو کښې به يې
سفر کولو او د مِصر غله به يې تاسو له رارسوله، ولې چې تاسو به د نيل د درياب د غاړې نه ګټه اخستله او دغه شان تاسو
د ټولو قومونو دپاره د تجارت مرکز وے. ٤ خو اوس تهٔ شرمېدلے يې، اے د صيدا ښاريې. د سمندر قلعه بند ښار صور
وائی، ”زهٔ بېبچو يمه، زما هيڅ زامن او لوڼه نشته.“ ٥ کله چې مِصريانو ته د صور خبر مِلاو شی نو هغوئ به په غم اخته
شی. ٦ اے د سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفګان نه وژاړئ. او ترسيس ته د تښتېدو کوشش وکړئ. ٧ آيا دا ستاسو
خوشحاله ښار دے کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دے؟ آيا دا هغه ښار دے چې خپل اوسېدونکی يې لرې مُلکونو ته ولېږل چې
کورونه جوړ کړی. ٨ په صور باندې دا افت چا راوستے دے، هغه صور ښار چې به يې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې
سوداګر شهزادګان وُو او د هغې تاجران عزتمند ګڼلے شول. ٩ خو دا د مالِک خُدائ ربُ الافواج منصوبه وه چې هغه به
ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړی، او عزتمند کسان به وشرموی. ١٠ اے د ترسيس خلقو، د خپلې علاقې نه
خوارهٔ شئ لکه څنګه چې د نيل درياب د غاړو نه اوړی. نور تاسو پابند نهٔ يئ. ١١ مالِک خُدائ په سمندر باندې لاس
اوچت کړے دے او بادشاهۍ يې لړزولې دی. هغهٔ حُکم کړے دے چې ستاسو قلعې دې تباه شی. ١٢ هغهٔ وفرمائيل، ”اے
د صيدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زياتے شوے دے. کهٔ هغوئ قبرص ته هم
وتښتی، نو آرام به ورته مِلاو نهٔ شی.“ ١٣ د بابل مُلک ته وګورئ. د دې مُلک خلق برباد شوی دی. اسوريانو د هغوئ مُلک
د ځنګلی ځناور کور جوړ کړے دے. اسوريانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوئ قلعې يې بربادې کړې. او د ملبې
ډېرے يې ترينه جوړ کړے دے. ١٤ اے د ترسيس سمندری جهازونو د خفګان نه وژاړئ. ولې چې ستاسو قلعه تباه شوې
ده. ١٥ يو داسې وخت راروان دے چې صور به اويا کاله دپاره هېر کړے شی، چې اويا کاله د يو بادشاه د عُمر برابر وی.
کله چې هغه کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنګه چې سندره د کنجرې په حقله وئيلے شی، ١٦ ”اے غريبې
هېرې شوې کنجرې. خپله بينجو واخله او په ښار کښې وګرځه، ساز غږوه او خپلې سندرې بيا بيا وايه، نو چې داسې يو
ځل بيا ياده کړے شې.“ ١٧ کله چې هغه اويا کاله تېر شی، نو مالِک خُدائ به صور له موقع ورکړی چې هغه بيا د کنجرې
په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د صور لېن دېن به د زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. ١٨ خو دا ښار چې
په تجارت کښې کومه ګټه کوی نو هغه به مالِک خُدائ ته وقف کيږی. دا پيسه به نهٔ شی جمع کولے، خو چې څوک د
مالِک خُدائ په حضور کښې پاتې کيږی نو هغوئ به په دې پيسو باندې ښهٔ کافی خوراک او ښائسته لباس اخلی.

د مالِک خُدائ دُنيا له سزا ورکول

٢٤ ١ ګوره، مالِک خُدائ به زمکه ورانه ويجاړه کړی او هم داسې شاړه به يې پرېږدی. هغه به د زمکې مخ کندې کپړې
کړی او د دې خلق به خوارهٔ وارهٔ کړی. ٢ هيڅ څوک به بچ پاتې نهٔ شی، کهٔ هغه اِمامان وی يا عام خلق، مالِک وی کهٔ
نوکر، مالِکه وی کهٔ نوکره، خرخوونکی وی يا اخستونکی، قرض ورکوونکی يا قرض اخستونکی، کهٔ قرضدار وی او کهٔ
مالدار وی. ٣ زمکه به په مکمل طور ورانه ويجاړه او لوټ کړے شی، مالِک خُدائ دا هر څهٔ فرمائيلی دی. ٤ زمکه
اوچيږی او خُشکيږی، ټوله دُنيا به اوچه شی او مړاوې به شی، د دې لوئ لوئ خلق به فنا شی. ٥ خلقو دُنيا پليته کړې ده
ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک قانون مات کړے دے او هغه لوظ يې مات کړے دے کوم يې چې د همېشه دپاره ورسره
کړے وو. ٦ نو په دې وجه به زمکه لعنتی شی او نقصان به ورته ورسی، او چې د دې خلقو څهٔ بد عمل کړے دے نو د
هغې بدله ورته ملاوېږی. نو په دې وجه د دُنيا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندی پاتې شول. ٧ د انګورو بوټی اوچ شوی

دی او مې کم شوی دی. هر څوک چې مخکښې خوشحاله وُو نو هغه اوس خفه دی، ۸ او د هغوئ د رباب او د تمبل
خوشحالی نه ډک سازونه او د جشن آوازونه بند شوی دی. ۹ اوس خلق د میو سندرې نۀ وائی، بلکې شراب په هغوئ
باندې تراخۀ لګی. ۱۰ ښار ښار برباد شوے دے او د هر یو کور دروازه کلکه بنده ده چې څوک ورننه نۀ وځی. ۱۱ په
کوڅو کښې خلق چغې وهی چې مے ختم شوی دی. هره خوشحالی ختمه شوې ده، خوشحالی د زمکې نه ورکه شوې ده.
۱۲ ښار په کنډر بدل شوے دے او د دې دروازې ذرې ذرې شوې دی. ۱۳ نو په ټوله دُنیا کښې هر یو قوم سره به هم
داسې کیږی. صرف لږ خلق به پاتې شی داسې لکه چې د زیتُونو راټولولو نه پس هم لږ پاتې وی او یا د انګورو د راشوکولو
نه پس هم په باغ کښې یو څو دانې پاتې وی. ۱۴ خو چې کوم لږ کسان ژوندی پاتې وی نو هغوئ به د خوشحالی سندرې
وائی. څوک چې د نمرپرېواتۀ طرف ته وی هغوئ به د مالِک خُدائ لوئی بیانوی، ۱۵ د نمرخاتۀ په طرف مُلکونو کښې د
مالِک خُدائ ثناء صِفت کوئ. کوم خلق چې د سمندر په غاړه اوسیږی نو هغوئ دې د مالِک خُدائ ثناء صِفت کوی، کوم
چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے. ۱۶ مونږ د دُنیا د آخری سرونو نه سندرې اورو، هغه سندرې چې صادق خُدائ پاک
ته لوئی ورکوی. خو زما زړۀ د غمه ډک دے. زما دپاره ژاړئ ځکه چې زۀ دوړېږم. دوکې تر اوسه موجودی دی او هر
طرف ته دوکه باز دی. ۱۷ اے د دُنیا خلقو واورئ. یره، کندې او دامونه ستاسو دپاره تیار دی. ۱۸ هر څوک چې د یرې
نه تښتېدل غواړی نو هغه به په کنده کښې پرېوځی او هر څوک چې د کندې نه ځان خلاصوی نو په دام کښې به ګېرېږی. د
آسمان نه به ډېر دروند باران ورېږی او د زمکې بنیادونه به ولړزیږی. ۱۹ زمکه به وچوی، خوځیږی به او زنګیږی به. ۲۰
زمکه به د شرابی نشه کوونکی په شان زنګیږی او داسې ریږی لکه چې په طوفان کښې چې چوپال خوځیږی. دا د ګناه په
وجه درَنه شوې ده، دا به راوغورزیږی او بیا به هیځکله پا نۀ ځی. ۲۱ په هغه وخت به مالِک خُدائ آسمانی طاقتونو له او د
زمکې بادشاهانو له به سزا ورکړی. ۲۲ هغوئ به ګرفتار کړے شی او په یوه قیدخانه کښې به بند کړے شی او ښۀ موده
پس به ورته سزا ورکړے شی. ۲۳ نو سپوږمۍ به توره شی او د نمر رڼا به کمه شی، ځکه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج به
حکومت کوی. هغه به په یروشلم کښې د صیون په غرۀ باندې د مشرانو په وړاندې شان او شوکت سره بادشاهی کوی.

د ثناء صِفت یو حمد

۲۵ ۱ اے مالِکه خُدایه، تۀ زما خُدائ پاک یې، زۀ به ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صِفت به کوم. تا عجیبه
عجیبه کارونه کړی دی، تا چې ډېر پخوا کومې منصوبې جوړې کړې وې، تا بېشکه هغه د وفادارئ سره پوره کړې دی.
۲ تا ښارونو نه د ملبو ډېری جوړ کړی دی، او د هغوئ د پَخو دېوالونو قلعې دې په کنډراتو بدل کړی دی. د پردی مُلک د
خلقو د قلعې په شان محلونه داسې خاورې شوی دی چې بیا به هیځکله ورته ښار ونۀ شی وئیلے او نۀ به کله دوباره آباد
کړے شی. ۳ نو په دې وجه د تکړه قومونو خلق به ستا ثناء صِفت کوی، او د ظالمانو قومونو په ښارونو کښې به ستا نه
یره کیږی. ۴ تۀ د غریبانانو حفاظت کوونکے یې، او د مصیبت په وخت کښې د ضرورتمندو حِفاظت کوونکے یې. تا
هغوئ له د طوفانونو نه پناه ورکړې ده، او د سوزونکی ګرمۍ نه دې سورے ورکړے دے. د ظالمانو پوکی لکه د ژمی د
طوفانی باران په شان وی، ۵ لکه د صحرا د ګرمۍ په شان دی. تا د پردی مُلک خلق غلی کړی دی. تا د ظالمانو خلقو
آوازونه داسې خاموش کړی دی، لکه چې وریځې سخته ګرمی یخوی.

د خُدائ پاک د یو مېلمستیا تیارے کول

۶ د صیون په غرۀ به مالِک خُدائ ربُ الافواج د دُنیا د ټولو قومونو دپاره یوه مېلمستیا وکړی، دا مېلمستیا به د ښې

غوښې او د انګورو د ښو ميو وی. ۷ نو په دې غر به هغه د خلقو نه د مرګ سورے ختم کړی، کوم سورے چې د ټولو قومونو دپاسه ولاړ دے. ۸ مالِک خُدائ پاک به مرګ د تل دپاره ختم کړی. او د هر يو کس په مخ باندې به اوښکې اوچې کړی او د ټولې دُنيا نه به د خپلو خلقو بې‌عزتی لرې کړی. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائيلی دی. ۹ په هغه وخت به هغوئ وائی، "وګورئ دا دے زمونږ خُدائ پاک. مونږ د هغهٔ په انتظار وُو او هغهٔ مونږ آزاد کړُو. دا دے هغه مالِک خُدائ د چا چې مونږ په انتظار وُو. راځئ چې د هغهٔ په خلاصون باندې د خوشحالۍ جشن وکړُو."

د خُدائ پاک موآب له سزا ورکول

۱۰ مالِک خُدائ به د صيون د غرهٔ حِفاظت کوی، خو موآب به داسې د پښو لاندې کړے شی لکه چې بوس په غويل کښې د پښو لاندې کيږی. ۱۱ خُدائ پاک به موآب داسې دباؤ کړی لکه څنګه چې لامبوزن اويهٔ خپلو لاسونو سره لاندې ديکه کوی، هغه به د دوئ غرور او د دوئ ټول بد کارونه ختم کړی. ۱۲ هغه به د موآب د اوچتو دېوالونو والا قلعې تباه کړی او را ويه به يې غورزوی او د خاورو سره به يې خاورې کړی.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له فتح ورکول

۲۶ ۱ په هغه وخت به د يهوداه په مُلک کښې دا سندره وئيلے شی، "زمونږ ښار مضبوط دے. ولې چې د خُدائ پاک د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دی. ۲ د ښار دروازې کولاو کړئ چې صادق قوم ورننوځی، هغه قوم چې وفادار پاتې دے. ۳ د چا ايمان چې مضبوط دے تهٔ هغوئ بلکل محفوظ ساتې، ولې چې هغوئ په تا بهروسه ساتی. ۴ په مالِک خُدائ باندې تل يقين ساتئ، ولې چې مالِک خُدائ پاک ابدی حِفاظت کوونکے دے. ۵ څوک چې مغروره وُو نو هغهٔ عاجزان کړی دی، او هغهٔ اوچت ښارونه راګزار کړی دی او خاورو سره يې خاورې کړی دی. ۶ او دوئ به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشی او چخنې به شی." ۷ اے مالِکه خُدايه، د صادقانو لار هواره ده، نو د صادقانو دپاره چې کومه لار تهٔ جوړوې نو هغه نېغه ده. ۸ اے مالِکه خُدايه، ستا فرمانبرداری کولو سره مونږ تا ته خپله بهروسه ښايُو، او زمونږ د زړهٔ خواهش دے چې ستا د نوم لوئی وکړُو. ۹ ټوله شپه زهٔ ستا په لټون کښې يم، په سحر کښې د زړهٔ د اخلاصه زهٔ ستا طلبګار يم، کله چې تهٔ د دُنيا د عدالت دپاره راشې نو خلق به پوهه شی چې اِنصاف څهٔ څيز دے. ۱۰ کهٔ په بدعمله باندې رحم وشی نو هغه د اِنصاف په مطلب څان نهٔ پوهوی، بلکې په کوم مُلک کښې چې اِنصاف کيږی هلته هم هغوئ بدعملی کوی، هغوئ د مالِک خُدائ لوئی نهٔ منی. ۱۱ اے مالِکه خُدايه، ستا لاس هغوئ ته سزا ورکولو دپاره اوچت شوے دے خو هغوئ هيڅ غور نهٔ کوی، او هغوئ چې ستا قوم دپاره ستا غېرت ته وګوری نو ويه شرميږی. او بيا به تهٔ سور اور په خپلو دشمنانو نازل کړې. ۱۲ اے مالِکه خُدايه، تهٔ به مونږ له امن راکوې، څکه چې زمونږ ټولې کاميابۍ ستا د لاسه دی. ۱۳ اے مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، نورو مالِکانو په مونږ حکمرانی کړې ده، خو يواځې تهٔ هغه هستی يې چې مونږ يې عبادت کوُو. ۱۴ خو اوس هغوئ مړهٔ شوی دی او بيا به نهٔ راژوندی کيږی، د هغوئ روحونه به واپس نهٔ راځی، څکه چې تا دوئ له سزا ورکړې ده او تباه کړی دې دی. او د هغوئ نوم او نشان دې ختم کړے دے. ۱۵ اے مالِکه خُدايه، تا خپل قوم له ترقی ورکړې ده، تا خپل قوم لوئ کړے دے او خپله لوئی دې څرګنده کړې ده. ستا د وجې د هغوئ علاقه په هر طرف باندې خوره شوې ده. ۱۶ اے مالِکه خُدايه، چې هغوئ په مصيبت کښې ګېر شول نو ستا تلاش يې شروع کړو او ستا د تنبيه لاندې يې دُعا شروع کړه. ۱۷ اے مالِکه خُدايه، تا مونږ داسې ژړولی يُو، لکه چې يوه ښځه د بچی د پيدا کېدو د درد په وجه ژاړی. ۱۸ مونږ په خوږ او درد مبتلا يُو، خو زمونږ د تکليف نه هيڅ هم پيدا نهٔ شول. نهٔ مونږ زمکې ته

خلاصون ورکړے دے، او نۀ مو دُنیا ته ژوندون راوړے دے. ۱۹ خو زمونږ کوم خلق چې مړۀ شوی دی نو هغه بیا
راژوندی شی. د هغوئ مړۀ جسمونه به بیا راژوندی شی. کوم چې په قبرونو کښې پراتۀ دی نو هغه به راپاڅی او د خوشحالۍ
سندرې به وائی. لکه څنګه چې د پرخې څاڅکی زمکه تازه کوی، نو داسې به مالِک خُدائ هغه خلق بیا راژوندی کړی کوم
چې پخواه مړۀ شوی دی.

عدالت او بحال کېدل

۲۰ زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځئ او په ځان پسې دروازې بندې کړئ. د څۀ وخت دپاره ځانونه پټ کړئ چې د خُدائ
پاک غصه سړه شی. ۲۱ وګورئ، مالِک خُدائ په آسمان کښې د خپل اوسېدو ځائ نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د
هغوئ د ګناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به راښکاره کړے شی او چې څوک
وژلی شوی وی نو زمکه به یې نۀ پټوی.

۲۷ ۱ په هغه ورځ به مالِک خُدائ د خپلې زورَورې او کلکې تُورې نه کار واخلی چې هغه تښتېدونکې بلا له یعنې
تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کښې اوسېږی. ۲ په هغه ورځ د انګورو
ښائسته باغ په حقله سندره ووایئ، ۳ ”زۀ مالِک خُدائ پخپله د دې خیال ساتم او پابندۍ سره اوبۀ ورکوم. او شپه او ورځ
د دې څوکیداری کوم چې څوک نقصان ور ونۀ رسوی. ۴ زما غصه اوس یخه شوې ده. خو کۀ په دې باغ کښې ازغی او
مرکونډې وشول نو زۀ به ورسره جنګ وکړم او ټول به وسوزوم. ۵ خو کۀ هغوئ زما نه مدد وغواړی، نو هغوئ دې ما
سره روغه وکړی. آو، پرېږدئ چې هغوئ ما سره صُلح وکړی.“ ۶ هغه وخت راروان دے چې د یعقوب اولاد به جرړې
وکړی، اِسرائیل به غوټۍ ونیسی او ګلونه به وکړی. او مېوه به یې دُنیا ډکه کړی. ۷ ولې مالِک خُدائ اِسرائیل داسې
وهلے دے لکه څنګه یې چې د هغۀ دشمنان وهلی دی؟ ولې بنی اِسرائیل داسې قتل شوی دی لکه څنګه چې د هغۀ دشمنان
قتل شوی دی؟ ۸ نه، بلکې مالِک خُدائ د هغوئ مخالفت وکړو او جلاوطن یې کړل. هغوئ یې د نمرخاتۀ په طرف د یوې
زورَورې هوا سره وشړل. ۹ نو داسې به د یعقوب ګناه معاف شی، او چې کله د اِسرائیل ګناهونه ختم شی نو په نتیجه
کښې به هغوئ د غېرو قومونو قربانګاه د چونې د کاڼی په شان ذرې ذرې کړی او د قربانګاه خوشبودارې مصالحې او د
اشیرې د بُت نښې به پاتې نۀ شی. ۱۰ د قلعې په شان د پَخو دېوالونو ښار کنډر پروت دے. دا د یو خوشی بیابان په شان
وران ویجاړ پروت دے. او بیا به په دې کښې څاروی څرېږی آرام به کوی او څانګې به خوری. ۱۱ د ونو څانګې اوچې
شوې او ماتې شوې دی او ښځې یې د خشاک په توګه راغونډوی. خلق په هیڅ څیز باندې هم ځان نه پوهوی نو په دې وجه
چا چې هغوئ پېدا کړی دی ورباندې هیڅ رحم نۀ کوی، چا چې هغوئ تخلیق کړی دی ورباندې هیڅ ترس نۀ کوی. ۱۲ په
هغه ورځ به مالِک خُدائ د فرات سیند نه واخله تر مِصر سرحده پورې خپل خلق یو یو کس راغونډ کړی، داسې لکه څوک
چې د بوسو نه غنم رابېلوی. ۱۳ په هغه وخت به یو بیګل وغږولے شی چې د اسور او مِصر نه هغه ټول بنی اِسرائیلیان
راوغواړی کوم چې په جلاوطنۍ کښې وی. نو هغوئ به د هغۀ په مقدس غر په یروشلم کښې د مالِک خُدائ عبادت وکړی.

د شمالی بادشاهۍ دپاره خبردارے

۲۸ ۱ په سامریه باندې افسوس چې د شرابی بنی اِسرائیلو شاندار تاج دے. په هغه ښار باندې افسوس چې د بنی

اِسرائيلو شان او شوکت وو خو اوس مړاوے کېدونکے ګل دے. په هغه آبادۍ باندې افسوس چې په نشه کښې د ډوبو
خلقو په زرخيزه وادۍ باندې ولاړه ده. ٢ ګورئ، مالِک خُدائ به داسې قوى او طاقتور لښکر راولېږى، لکه د ږلۍ طوفان
او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه د زورَور سېلاب پرې حمله وکړى او په زمکه به يې سر د لاندې راوولى.
٣ بيا به سامريه د بنى اِسرائيلو شرابيانو شاندار تاج د پښو لاندې ذرې ذرې شى. ٤ بيا به د دې مړاوے کېدونکے ګل
شان او شوکت ختم شى چې په زرخيزه وادۍ باندې ولاړ وى. د هغوئ حال د موسم د وړومبو اينځرو په شان دے چې
څنګه پاخۀ شى نو راوشوکولے شى او وخوړلے شى. ٥ په هغه ورځ به مالِک خُدائ ربُ الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره
د ګلونو د شاندار تاج په شان وى چې کوم خلق ژوندى پاتې وى. ٦ هغه به هغه کسانو له د اِنصاف جذبه ورکړى چې
څوک د قاضيانو په توګه کار کوى او هغوئ له به حوصله ورکړى چې څوک د حملې نه د ښار د دروازو حِفاظت کوى.

نا اهله مشرانو ته سزا مِلاوېدل

٧ نو بيا پېغمبران او اِمامان هم دومره نشه دى تر دې پورې چې ډغرې وهى. هغوئ مے او شراب دومره زيات څښلى
دى چې تيندکونه خورى. پېغمبران دومره زيات نشه دى چې خُدائ پاک کومه وحى نازلوى نو په هغې باندې نۀ پوهېږى او
اِمامان هم دومره نشه دى چې د فېصلې ورکولو په وخت زنګېږى. ٨ د هغوئ ټول مېزونه په اولټو ګنده دى او يو ځائ هم
په کښې صفا نشته. ٩ هغوئ په خپلو کښې وائى، "دا سړے زمونږ سره دا رنګ خبرې ولې کوى؟ د تعليم او د مالِک
خُدائ د پېغام اورولو په وخت مونږ داسې پوهوى لکه چې مونږ واړۀ ماشومان يُو او اوس د پيو نه خلاص شوى يُو.
١٠ هغه مونږ ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم راکوى." ١١ نو اوس به خُدائ پاک خپلو خلقو سره د
پردى مُلک د خلقو په ذريعه خبرې کوى څوک چې عجيبه ژبه وائى. ١٢ خُدائ پاک خپلو خلقو ته فرمائيلى دى، "دا د آرام
ځائ دے. ستړى دې دلته آرام وکړى، ولې چې هم دا ځائ د آرام دے." خو هغوئ غوږ نۀ کېښودو. ١٣ نو دا ځکه به
مالِک خُدائ هغوئ ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم ورکوى. نو هغوئ به تيندکونه وخورى او راپرې به
وځى. هغوئ به زخمى شى، په جال کښې به ګېر شى او ګرفتار به شى.

د صيون د ګوټ کاڼے

١٤ نو اے ګستاخه کسانو څوک چې په يروشلم کښې په دې خلقو باندې حکومت کوئ، اوس چې څۀ مالِک خُدائ فرمائى
نو هغې ته غوږ ونيسئ. ١٥ تاسو لافې وهلې چې تاسو د مرګ سره لوظ کړے دے او د عالمِ ارواح سره مو تړون کړے
دے. ستاسو دا يقين دے چې کله افت راشى نو تاسو به بچ شئ، ځکه چې ستاسو خيال دا دے چې خپل دروغ او دوکه به
تاسو بچ وساتى. ١٦ نو مالِک خُدائ پاک داسې فرمائى، "زۀ په صيون کښې يو داسې بنياد ږدم چې کلک او مضبوط وى.
په هغې کښې زۀ د ګوټ يو قيمتى کاڼے لګوم چې په هغې باندې دا ليکلى وى، "څوک چې ايمان لرى نو هغه به نۀ وارخطا
کېږى." ١٧ زۀ به اِنصاف د دې فيته او صداقت د دې د سال مزے کړم. تاسو چې په کومو دروغو باندې يقين ساتئ نو
ږلۍ به يې ټول يوسى او سېلابونه به ستاسو د پناه ځايونه وران کړى." ١٨ تاسو چې د مرګ سره کوم لوظ کړے دے نو
هغه به منسوخ کړے شى او چې د عالمِ ارواح سره تاسو کوم تړون کړے وى نو هغه به ختم کړے شى. هغه زورَور افت به
تاسو ووهى او تاسو به ترې نه لاندې شئ. ١٩ دا افت به تاسو بار بار وهى او هر سحر به مو وهى. دا به په تاسو شپه او
ورځ راځى، تر هغې پورې چې تاسو يې ووړى نۀ يئ. دا پېغام به ستاسو په خلقو باندې يره راولى. ٢٠ ستاسو کټ دومره لنډ
دے چې پښې په کښې نۀ شى غزېدلے او کمبله دومره وړه ده چې څوک په کښې پټېدے نۀ شى. ٢١ مالِک خُدائ به داسې
راپاڅى لکه څنګه چې هغه د پراضيم په غر باندې فلستيانو پسې راپاڅېدلے وو. او څنګه يې چې د جبعون په وادۍ کښې

اموریانو باندې حمله کړې وه داسې به په تاسو هم حمله وکړي. او چې کوم کارونه به هغه کوی نو هغه به عجیبه وی. او د
هغهٔ هر قدم به فرق فرق وی. ۲۲ زهٔ چې کوم خبردارے درکوم نو په هغې پورې خندا مهٔ کوئ. کهٔ تاسو خندا وکړه نو
ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم ګران شی. ما د مالِک خُدائ ربُ الافواج د ټول مُلک د تباه کولو فېصله اورېدلې ده.

د خُدائ پاک حِکمت

۲۳ زهٔ چې درته څهٔ وایم نو هغې ته غوږ ونیسئ، زهٔ چې درته څهٔ وایم هغې ته ښهٔ توجو وکړئ. ۲۴ ولې زمیدار همېشه یوه
کوی او هیڅکله کر نهٔ کوی څهٔ؟ ولې هغه تل پټې اړوی او هیڅکله څهٔ نهٔ کَری؟ ۲۵ کله چې هغه یو ځل پټے هوار او تیار
کړی، نو هغه تخم کَری لکه کاږهٔ، د زیرے تخم، غنم او اوربشې په صحیح طریقه او صحیح ځائ باندې کَری. ۲۶ زمیدار
ته پته وی چې څهٔ به کوی، ځکه چې خُدائ پاک هغهٔ ته پوهه ورکړې ده. ۲۷ هغه د کاږو او زیرې د تخم ټکولو دپاره لوئ
ډانګ نهٔ استعمالوی، بلکې د دې دپاره د یو وړوکی او برابر لرګی نه کار اخلی. ۲۸ هغه غنم په درمند کښې دومره نهٔ غوبل
کوی چې خرابتُراب شی، ځکه چې هغهٔ ته پته وی چې په ګاډئ باندې به یې ښنګه غوبل کړی چې غله خرابه نهٔ شی. ۲۹
مالِک خُدائ ربُ الافواج زبردست اُستاذ دے، او هغه دې زمیدارانو له ښهٔ پوهه ورکوی.

د یروشلم محاصره کېدل

۲۹ ۱ اے اریائیل، اریائیل، په تا باندې افسوس. په هغه ښار باندې افسوس کوم کښې چې داؤد خېمې لګولې وې.
اوس کال په کال خپل اخترونه کوئ. ۲ خو بیا به زهٔ په هغه ښار باندې یو افت راولم، هلته به ژړا او ماتم وی. او ټول
یروشلم به داسې شی لکه څنګه چې د هغې د اریائیل نوم معنیٰ ده "یوه داسې قربان‌ګاه چې په وینو لت پت وی." ۳ ولې
چې زهٔ به تا د هر طرف نه راګېر کړم او ستا د محاصرې به پوره بندوبست وکړم. ۴ بیا به تهٔ د زمکې لاندې نه خبرې
کوې، د خاورو نه به ستا غلے آواز راوځی. څنګه چې د یو مړی روح د قبر نه د خبرو کولو کوشش کوی، دغه شان به ستا
آواز غلے شان راځی. ۵ نو سمدستی به ستا دشمنان لکه د دوړې په شان والوځی، په تا باندې حمله کوونکی به داسې
وشړلے شی لکه هوا چې بوس زغلی. ولې چې اچانک په یوه لحظه کښې به ۶ مالِک خُدائ ربُ الافواج به ستا د بچ کولو
دپاره د لوئ تندر، زلزلې، لوئ شور، تېزې سیلۍ، طوفان او سوزونکی اور سره راځی. ۷ نو بیا د هغه ټولو قومونو لښکرې
کوم چې د خُدائ پاک د اریائیل په ښار باندې حمله کوی، د هغوئ ټوله وسله او ساز و سامان به د یو خوب لیدو په شان
فنا شی، داسې به فنا شی لکه چې دا د شپې یو خیال وی. ۸ هغه ټول قومونه چې په یروشلم باندې د حملې کولو دپاره
راجمع شوی دی د هغوئ مثال به د یو اوږی کس په شان وی چې خوب وینی چې هغه خوراک کوی خو چې راپاڅی نو پته
ورته ولګی چې هغه هم هغسې اوږے دے، یا د هغه تږی کس په شان وی چې په خوب کښې ګوری چې اوبهٔ څښی خو چې
راپاڅی نو پته ورته ولګی چې هغه هم هغه شان د تندې د لاسه بې‌دمه دے.

د پیغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

۹ حیران شئ او اریان دریان شئ. ځان نه ړاندهٔ جوړ کړئ او ړاندهٔ شئ. نشه شئ خو په میو نه، زنګېږئ خو په شرابو نه.
۱۰ نو ځکه مالِک خُدائ تاسو خوبَولی کړی یئ او په دروند خوب باندې په اودهٔ کېدو بدل یئ. هغهٔ د پیغمبرانو او د رویا
لیدونکو سترګې بندې کړې دی. ۱۱ د هرې پیغمبرۍ د وحی مطلب به ستاسو نه پټ وی، دا به د یو بند کِتاب په شان وی.

کۀ تاسو دا يو داسې کس له يوسئ چې هغه يې لوستلے شی او هغۀ ته ووايئ چې دا ولولی، نو هغه به وائی چې زۀ دا نۀ شم
لوستلے ځکه چې دا پوخ بند دے. ۱۲ کۀ تاسو دا يو بې‌تعليمه کس له ورکړئ چې وې لولی، نو هغه به جواب درکړی چې
زۀ بې‌تعليمه يم. ۱۳ مالِک خُدائ وفرمائيل، "دا خلق تش په خولۀ زما عزت کوی خو زړونه يې رانه ډېر لرې دی. او دوئ
بې‌فائدې زما عبادت کوی ځکه چې دوئ د انسانانو حُکمونه د تعليم په ډول ورکوی. ۱۴ نو په دې وجه به په راتلونکی
وخت کښې يو ځل بيا زما سلوک د دې قوم سره ډېر عجيبه او د حېرانتيا وی. بيا به د هغوئ د هوښيارانو هوښيارتيا ختمه
شی او د هغوئ د پوهانو پوهه به غيبه شی."

د راتلونکی وخت دپاره اُميد

۱۵ څوک چې د مالِک خُدائ نه د خپلو منصوبو د پټولو کوشش کوی نو په هغوئ افسوس. هغوئ په پټه باندې منصوبې
جوړوی او خيال يې دا وی چې، "څوک به مونږ وينی او څوک به مونږ وپېژنی؟" ۱۶ هغوئ هر يو څيز ګډ وډ کوی. د کُلال
اهميت زيات دے کۀ د خټې؟ يو کس چې څۀ څيز جوړ کړی نو هغه څيز خپل جوړېدونکی ته داسې وائی څۀ، "تا زۀ نۀ يم
جوړ کړے." او يا دا چې، "تۀ په هيڅ هم نۀ پوهېږې؟"

راتلونکے بدلون

۱۷ لږ وخت پس به د لبنان ځنګل نه پټی جوړ شی او پټی به په ځنګل بدل شی. ۱۸ کله چې هغه وخت راشی، نو کاڼۀ به د
کِتاب تلاوت اوری او ړاندۀ به د تورتم او تيارۀ نه رابهر شی او وينی به. ۱۹ عاجزان به بيا د مالِک خُدائ ورکړے شوې
خوشحالئ نه په جامو کښې نۀ ځائيږی، او غريبانان به د بنی اِسرائيل د مقدس ذات خوشحالی کوی. ۲۰ ظالمان به باقی
پاتې نۀ شی، مغروره به ختم شی او څوک چې د بدو منصوبه جوړوی هغوئ به قتل کړے شی. ۲۱ خُدائ پاک به هغه خلق
تباه کړی چې څوک د دروغو ګواهی کوی، هغه خلق چې قاضيان د غلطو فېصلو کولو دپاره دوکه کوی، هغه خلق چې
څوک دروغ وائی د دې دپاره چې بې‌ګناه خلقو ته اِنصاف مِلاو نۀ شی. ۲۲ نو ځکه مالِک خُدائ د يعقوب د اولاد خُدائ
پاک، چا چې اِبراهيم د مصيبت نه خلاص کړو، داسې فرمائی، "زما د خلقو به نوره بې‌عزتی نۀ کيږی او د هغوئ رنګونه به
د شرم په وجه نور زېړ نۀ وی. ۲۳ کله چې تاسو هغه بچی ووينئ چې زۀ تاسو له درکوم، نو تاسو ته به بيا پته ولګی چې زۀ
د بنی اِسرائيلو مقدس ذات يم. تاسو به زما درناوی کوئ او د يعقوب د خُدائ پاک رُعب به منئ. ۲۴ بدعمله خلق به پوهه
حاصله کړی او هغه خلق چې کوم هر وخت فريادونه کوی نو هغوئ به اصُول ومنی."

د مِصر بې‌فائدې معاهدې

۳۰ ۱ مالِک خُدائ فرمائيلی دی، "اے باغيانو بچو په تاسو افسوس. ځکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار کوئ
چې کومې زما نۀ دی، او زما د مرضئ خِلاف معاهدې کوئ او تاسو ګناهونو پسې ګناهونه کوئ. ۲ تاسو زما د مشورې
نه بغير د مدد دپاره مِصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې مِصريان مو بچ کړی، نو په دې وجه تاسو د مِصر په فِرعون باندې
يقين وکړو. ۳ خو په فِرعون باندې اعتماد سره به تاسو رسوا شئ او په هغۀ باندې بهروسې سره به تاسو بې‌عزته شئ. ۴
اګر چې د هغۀ آفسران ضُعن کښې دی او د هغۀ سفيران حنيس ته رسيدلی دی، ۵ هغه ټول چې په هغۀ بهروسه کوی
هغوئ به وشرمېږی. او هغه به ستاسو مدد نۀ کوی بلکې په ځائ د دې به ستاسو بې‌عزتی وکړی." ۶ د جنوبی صحرا د

ځناورو په حقله د خُدائ پاک پېغام دا دے، هغه سفيران به په داسې خطرناک مُلک کښې سفر کوی، چرته چې ازمرى
اوسيږى او چرته چې تور ماران او نور زهرژن ماران دى. هغوئ د يو داسې قوم دپاره خپل خرونه او اوښان د قيمتى تُحفو
نه بار کړى دى څوک چې د دوئ هيڅ مدد نۀ شى کولے. ۷ د مِصر نه چې کوم مدد ملاويږى نو هغه بې‌فائدې دے. نو
څکه ما په مِصر باندې يو بل نوم ”بې‌ضرره اژدها“ اېښے دے.

نافرمانه خلق

۸ اوس لاړ شه او دا الفاظ په يو کِتاب کښې وليکه. چې دا د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره يوه گواهى شى. ۹ څکه
چې دا قوم سرکش دے او دا هميشه دروغ وائى او د مالِک خُدائ تعليمات منلو ته تيار نۀ دى. ۱۰ هغوئ رويا کتونکو ته
وائى چې، ”تاسو روياگانې مۀ وينئ،“ پېغمبرانو ته وائى، ”مونږ ته د هغه څۀ په حقله خبرې مۀ کوئ چې څۀ حقيقت وى.
مونږ ته د خوند خبرې کوئ، خبر دے کۀ هغه دروغ هم وى. ۱۱ زمونږ د لارې نه اخوا شئ او زمونږ مخه مۀ نيسئ. مونږ
ستاسو د بنى اِسرائيلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نۀ غواړُو.“ ۱۲ څکه خو د بنى اِسرائيلو مقدس ذات داسې فرمائى،
”زۀ چې څۀ درته وايم نو تاسو هغه رد کړئ او د ظلم زياتى او دوکې نه کار اخلئ. ۱۳ دا گناه به ستاسو دپاره د يو داسې
اوچت دېوال په شان وى چې چاودے او کوږوالے پکښې راغلے وى او دېوال کينوى او بيا سمدستى يو درز سره زمکې ته
راگزار شى. ۱۴ دا ټوټې ټوټې شى د ختې د هغه لوښى په شان چې ټکرې ټکرې کړے شوى وى او د هغې يوه ټوټه به هم
دومره نۀ وى چې په هغې کښې بل سکارۀ راواخستلے شى، يا په کښې د ډيگى نه اوبۀ راوويستلے شى.“ ۱۵ قادر مطلق
خُدائ د بنى اِسرائيلو مقدس ذات، فرمائى، ”راواپس شئ او په ما پوره يقين کوئ. نو بيا به تاسو تکړه او محفوظ يئ.“ خو
تاسو داسې نۀ کوئ. ۱۶ خو ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سوارۀ شئ او د خپل دشمن نه وتښتئ. تاسو
صحيح يئ، څکه چې تاسو به تښتئ. ستاسو خيال دا دے چې ستاسو آسونه ښۀ تېزه منډه وهلے شى، خو چې څوک
درپسې وى نو هغوئ به ستاسو نه تېز وى. ۱۷ کۀ ستاسو د دشمن يو فوجى دهمکى درکړى نو ستاسو زر کسان به منډې
وهى، او کۀ پينځۀ سپاهيان دهمکى درکړى نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره کافى وى. او کۀ په آخر کښې څوک پاتې شى
نو هغوئ به د غرۀ په سر باندې د جنډې د يو لرگى په شان يواځې وى. ۱۸ خو مالِک خُدائ بيا هم په دې انتظار کښې دے
چې په تاسو باندې رحم وکړى. هغه په تاسو باندې د رحم کولو دپاره تيار دے څکه چې هغه وفادار خُدائ پاک دے. بختور
دى هغوئ چې د هغۀ د مدد په انتظار کښې وى.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له برکت ورکول

۱۹ اے د يروشلم خلقو تاسو به نور نۀ ژاړئ. کله چې تاسو هغۀ ته د مدد دپاره فرياد وکړئ، نو هغه به خامخا په تاسو
رحم وکړى او چې څنگه ستاسو دُعاگانې واورى نو جواب به درکړى. ۲۰ اګر چې مالِک خُدائ به تاسو ته د تنگ لاس
روټۍ او د تکليف اوبۀ درکړى، خو هغه به په خپله ستاسو اُستاذ وى او تاسو ته به نور د هغۀ د لټولو ضرورت نۀ پېښيږى.
۲۱ کۀ تاسو د لارې نه ښى يا گس طرف ته واوړئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودنه کيږى چې، ”دا لاره صحيح ده، په
دې روان شئ.“ تاسو به په خپلو غوږونو دا اورئ. ۲۲ نو بيا به تاسو خپل هغه بُتان چې په سرو زرو پټ وى او هغه بُتان
چې په سپينو زرو پټ وى هغه به واخلئ او وايئ به چې، ”دا څۀ گند دے.“ او بهر په ډيران به يې گزار کړئ. ۲۳ کله چې
تاسو تخم وکَرئ، نو مالِک خُدائ به د دې شين کېدو دپاره باران راولېږى او د دې نه به تاسو ته ښۀ او زيات پېداوار مِلاو
شى او ستاسو د څاروو دپاره به د څرن ښۀ ډېره زمکه وى. ۲۴ کوم غوَيى او خرونه چې ستاسو په پټو کښې يوې کوى نو

هغه به هم هغه خوراک کوی چې چج او درې غاښې سره صفا شوے وی. ۲۵ په هغه ورځ کله چې ستاسو د دشمن قلعې
قبضه شی او د هغوئ خلق ووژلے شی، نو د هر غرۀ نه او د هرې غونډئ نه به د اوبو وَلې رابهيږی. ۲۶ سپوږمۍ به د نمر
په شان ځليږی او نمر به په اووۀ چنده زيات روښانه شی، دا به داسې وی لکه چې د اوو ورځو رڼا يو ځائ شی. دا به په
هغه وخت کښې وشی کله چې مالِک خُدائ د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پټۍ وکړی او هغه زخمونه ورله روغ کړی
چې کوم زخمونه هغۀ ورکړی دی.

د خُدائ پاک اسور له سزا ورکول

۲۷ وګورئ د مالِک خُدائ نوم د لرې ځائ نه راروان دے. هغه لوئ غضب او رُعب داب سره رانزدې کيږی. د هغۀ
شونډې د غصې نه ريږدی، او د هغۀ وينا لکه د اور څۀ ايرې ايرې کوی. ۲۸ د هغۀ ساه لکه د سېلاب په شان ده چې
هر څۀ تر مرۍ مرۍ ډوبوی. هغه به مغروره قومونه د تباهۍ دپاره چاڼ کړی. هغه به دوئ قابو کړی او د بربادۍ په طرف به
پې يوسی. ۲۹ خو اے د خُدائ پاک خلقو، تاسو به خوشحاله يئ او داسې سندرې به وايئ لکه څنګه سندرې چې د مقدس
اختر په شپه وئيلے شی. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله يئ کوم چې د مالِک خُدائ کور ته د شپېلۍ د ساز سره
روان وی، چې هغه د بنی اِسرائيلو حِفاظت کوونکے دے. ۳۰ مالِک خُدائ به په هر يو کس باندې خپل پُرجلاله آواز
واوری او د خپلې غصې زور به ورته وښائی. هلته به د اور لمبې، تندر، ږلۍ او درُوند باران وی. ۳۱ کله چې اسوريان د
مالِک خُدائ آواز واوری او د هغۀ د سزا پته ورته ولګی نو هغوئ به ويريږی. ۳۲ کله چې مالِک خُدائ هغوئ بار بار
ووهی، نو د هغۀ خلق به هر ځلې د منګی او بينجو ساز ورسره غږوی. خُدائ پاک به پخپله د اسوريانو خِلاف جنګ کوی.
۳۳ ډېره موده مخکښې يو ځائ تيار شوے وو چرته به چې يو لوئ اور د اسور بادشاه سوزوی. د لرګو يو اوچت ډېرے به
وی. مالِک خُدائ به د نِهر په شان د سوزېدونکو ګوګړو يوه لمبه پو کړی او دې له به اور ورکړی.

د خُدائ پاک د يروشلم حِفاظت کول

۳۱ ۱ کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مِصر ته ځی نو په هغوئ باندې افسوس. ځکه چې هغوئ د مِصر په لوئ
فوجی طاقت، آسونو، جنګی ګاډو او فوجيانو باندې بهروسه کوی. خو هغوئ په مالِک خُدائ باندې يقين نۀ کوی، کوم چې
د بنی اِسرائيلو مقدس ذات دے او نۀ ترې نه مدد غواړی. ۲ خو مالِک خُدائ پاک هم هوښيار دے. هغه په تاسو افت
راولی. هغه خپلې خبرې سر ته رسوی چې بدعمله او هغه خلقو له سزا ورکړی چې څوک د دې بدعمله خلقو حِفاظت کوی.
۳ مِصريان خو څۀ خُدايان نۀ دی، هغوئ خو بنی آدم دی. د هغوئ آسونه خو څۀ آسمانی مخلوق نۀ دے ځکه چې دا
آسونه د غوښې نه جوړ دی. کله چې مالِک خُدائ خپل لاس اوږد کړی، نو څوک چې د چا مدد کوی نو هغه به راپرېوځی او
د چا چې مدد کيږی نو هغه به هم راپرېوځی او دا دواړه به تباه شی. ۴ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "کۀ د شپانو ډلې هر
څومره چغې ووهی يا هر څومره آوازونه وکړی، خو هغوئ به يو غړمبېدونکی ازمری د خپل ښکار نه ونۀ شړی، نو هم دغه
شان به مالِک خُدائ ربُ الافواج د صيون په غر راکوز شی او جنګ به کوی. ۵ لکه څنګه چې يو مارغۀ د خپلو بچو د بچ
کولو دپاره د خپلې جالې دپاسه الوځی رالوځی، نو داسې به زۀ، مالِک خُدائ، ربُ الافواج د يروشلم دپاسه تېر شم د دې د
بچ کولو دپاره او د دې حِفاظت به کوم." ۶ مالِک خُدائ وفرمائيل، "اے بنی اِسرائيلو، تاسو زما خِلاف سرکشی کړې
ده. خو اوس، تاسو ما ته راوګرځئ. ۷ يو داسې ورځ راروانه ده چې تاسو ټول به د سرو زرو او سپينو زرو نه جوړ شوی
بُتان غورزوئ کوم چې تاسو په خپلو ګناهګارو لاسونو جوړ کړی دی. ۸ اسوريان به په تُوره تباه شی خو دا تُوره به د

انسان نۀ وی. د خُدائ پاک تُوره به هغوئ ووهی او هغوئ به وارخطا شی او تښتی به. د اسوريانو ځوانانو نه به په زور کار
اخستلے شی. (۹) د يرې د وجې به هغوئ خپله قلعه پرېږدی، او د هغوئ آفسران به د مالِک خُدائ د جنګی جنډې نه
وېرېږی." دا مالِک خُدائ فرمائيلی دی، د چا اور چې په صيون کښې بليږی، او د چا تنور چې په يروشلم ګرمېږی.

په اِنصاف سره د يو بادشاه حکمرانی

۳۲ (۱) ګورئ، يو بادشاه به په اِنصاف سره حکمرانی کوی. او د هغۀ آفسران به هم په اِنصاف سره حکمرانی کوی. (۲)
د بادشاه هر يو کس به د سيلئ نه د حِفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د ځائ په شان وی. هغوئ به د داسې نِهر په شان وی
چې په صحرا کښې بهيږی او هغوئ به په خُشک مُلک کښې د لوئ ګټ د سوری په شان وی. (۳) نو بيا چې د چا سترګې
وی نو هغوئ به حقيقت وينی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوئ به د اورېدو جوګه وی. (۴) څوک چې د بې‌صبرئ نه کار
اخلی هغوئ به هوښيار شی، او چاړاګان به صفا او روانئ سره خبرې کوی. (۵) څوک به دا نۀ وائی چې کم عقل کس
عزتمند وی او يا بدعمله کس نيک وی. (۶) يو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملئ کولو منصوبې
جوړوی. هغه د بې‌دينئ خبرې کوی او د مالِک خُدائ خلاف کُفر غروی. هيڅکله اوږو خلقو له خوراک نۀ ورکوی او ترږی د
څۀ څښلو نه محرومه ساتی. (۷) کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملئ کارونه کوی، هغه د دروغو سره د غريب د تباه
کېدو منصوبې جوړوی اګر کۀ حاجتمند په حقه هم وی. (۸) خو عزتمند انسان د صداقت کار کوی او چې کوم کار
صحيح وی نو په هغې باندې کلک ولاړ وی.

د يروشلم د ښځو دپاره خبردارے

(۹) اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې‌پرواه لوڼو زما خبره په غور سره واورئ.
(۱۰) يو کال او څو ورځې پس به تاسو بې‌پرواه ښځې په لړزان شئ، ځکه چې د انګورو فصل به ضائع شی او مېوې به
هيڅکله نۀ پخيږی. (۱۱) اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د يرې نه ولړزېږئ. اے بې‌غمه لوڼو د يرې نه
ورېږئ. خپلې کپړې وباسئ برېنډې شئ او د ټاټ جامې واچوئ. (۱۲) د زرخېزه پټو او د انګورو باغونو دپاره د خفګان نه
خپلې سينې وهئ. (۱۳) زما د خلقو په مُلک کښې د ازغو او غنو بوټې راشنۀ شوی دی. ستاسو د کورونو خندا او د ښارونو
خوشحالی به ختمه شی. (۱۴) محل به خوشے پاتې شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د تل دپاره
کنډرات جوړ شی، چرته به چې ځنګلی خرونه ګرځی او ګډې به په کښې څريږی. (۱۵) ترڅو چې خُدائ پاک خپل روح په
مونږ نازل نۀ کړی نو تر هغه وخته پورې به حالات هم داسې وی. خو بيا به هغه خوشے مُلک آباد شی او د باغ مېوه دارې
ونې به يې لکه د ځنګل په شان ګڼې وی. (۱۶) نو بيا به اِنصاف په صحرا کښې استوګنه کوی، او صداقت به په مېوه دار باغ
کښې اوسيږی. (۱۷) د صداقت اثر به سلامتی وی، او نتيجه به يې ابدی سکون او حفاظت وی. (۱۸) زما خلق به پُرسکون او
محفوظ ځايونو کښې اوسيږی، او د هغوئ کورونه به د امن او سلامتئ نه ډک وی، (۱۹) اګر کۀ ځنګل تباه شی او ښار
مکمل برباد شی. (۲۰) خو بختور يئ تاسو چې د ټولو اوبو په غاړه به فصلونه وکرلے شئ او په آزادئ سره به خپل خرونه
او څاروی وڅرولے شئ.

د مدد دپاره دُعا

۳۳ ۱ په تاسو اسوريانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله هيڅکله برباد نۀ شوئ. په تاسو باندې
افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره دوکه نۀ ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځی. کله چې تاسو
تباهی وکړئ نو تاسو به هم تباه شئ. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشی. ۲ اے
مالِکه خُدايه، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع يُو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصيبت په وخت کښې زمونږ
خلاصونکے شه. ۳ ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلی، ستا پاځېدو سره هغوئ خوارۀ وارۀ شی. ۴
ستا د لوټ مال دومره راجمع شی لکه چې ډېر چينجی راجمع شوی وی، او خلق په مالِ غنيمت باندې لکه د قحطیٔ د
مُولخانو ټوپونه وهی. ۵ زمونږ مالِک خُدائ څومره لوئ دے. هغه پاس په عرش استوګنه کوی. هغه به يروشلم د اِنصاف
او صداقت نه ډک کړی، ۶ په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنياد وی، هغه به تاسو له لوئ خلاصون، پوهه او حِکمت
درکوی. د مالِک خُدائ يره به ستاسو خزانه وی. ۷ خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو کښې ژړاګانې کوی. کومو سفيرانو
چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوئ په چغو چغو ژاړی. ۸ هغه سړکونه خوشې تشې پاتې دی او هيڅ څوک
هم پرې سفر نۀ کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوظُونو باندې عمل نۀ دے شوے. نور د يو کس عزت هم نۀ کيږی. ۹
مُلک خوشے او وران ويجاړ پروت دے. د لبنان ځنګلونه اوچ شوی دی او د شارون آباده وادی د صحرا په شان ده او د
بسن او د کرمل د غرۀ د ونو نه پاڼې غورزيږی.

د مالِک خُدائ خپلو دشمنانو له خبردارے ورکول

۱۰ نو مالِک خُدائ فرمائی، ”اوس به زۀ عملی کار کوم. زۀ به تاسو ته وښايم چې زۀ څومره طاقتور يم. ۱۱ تاسو اُميد
سره يئ خو ستاسو په خېټه کښې اوچه ګياه ده او د پېدايښت په وخت به درنه صرف بوس پېدا کيږی. چې کله تاسو پوکے
وهئ نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شی او تاسو به ايرې ايرې کړی. ۱۲ قومونه به په مکمل طور داسې وسوزی، لکه د ازغو
د هغه بوټو په شان چې کټ کړے شی او اور ته وغورزولے شی. ۱۳ اے هغه د لرې علاقو خلقو هغې ته غوږ کېږدئ څۀ
چې ما کړی دی، او اے نزدې اوسېدونکو زما طاقت ومنئ.“ ۱۴ د صيون ګناهګار خلق د يرې نه رېږدی. بې‌دينه خلق
رېږی او وائی، ”د خُدائ پاک تباه کوونکی اور په وړاندې څوک ژوندی پاتې کېدے شی؟ زمونږ د خلقو نه به څوک په
داسې ابدی اور کښې ژوندی پاتې شی؟“ ۱۵ خو هغه کس به ژوندے پاتې شی چې صداقت سره ژوند تېروی او رښتينے
وی، غير قانونی ګټه او رشوت نۀ اخلی، چې د قتل منصوبې نۀ جوړوی او د غلطو کارونو نه ځان ساتی. ۱۶ نو بيا به دا
خلق په اوچتو ځايونو کښې اوسيږی، هغوئ به دومره محفوظ وی لکه څومره چې په غرونو باندې پَخو قلعو کښې محفوظ
وی. هغوئ ته به روټۍ ملاويږی او د اوبو به هيڅ کمے نۀ راځی.

مالِک خُدائ زمونږ بادشاه دے

۱۷ تاسو به وګورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په يو داسې مُلک باندې حکومت کوی چې تر لرې لرې پورې خور
وی. ۱۸ بيا به تاسو د يرې دا تېر وخت راياد کړئ او خپل ځان سره به ووايئ، ”د دشمن هغه لوئ آفسران چرته دی؟
محصُول اخستونکی چرته غيب شول؟ هغه آفسر چرته دے چې د برجونو حساب کِتاب به يې کولو؟“ ۱۹ نو تاسو به نور د
پردی مُلک هغه ظالمان ونۀ وينئ چې هغوئ داسې سخته ژبه وائی چې په هغې باندې تاسو نۀ پوهيږئ. ۲۰ صيون ته

وګورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبی اخترونه کوُو. یروشلم ته وګورئ، دا به د اوسېدو دپاره څومره محفوظ
ځائ وی. دا به یو داسې خېمه وی چې هیڅکله به نهٔ شی اخوا کولے، د دې موږی به کله هم نهٔ راویستلے کیږی، او د دې
پړی به هیڅکله نهٔ شلیږی. ۲۱ هلته به مالِک خُدائ زمونږ لوئ بادشاه وی. هغه به لکه د حفاظت د لوئ سمندر په شان وی
چې یو دشمن به هم ترېنه نهٔ شی اوړېدے او نهٔ به پرې د دشمن سمندری جهازُونه ګرځېدے شی. ۲۲ مالِک خُدائ به په
خپله زمونږ قاضی، زمونږ حکمران، او زمونږ بادشاه وی، هغه به زمونږ خیال ساتی او مونږ به بچ کوی. ۲۳ د سمندری
جهاز پړی ډیله دی، او د بادبان ستن یې خوَزی او بادبان یې خور شوے نهٔ دے. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال
دولت تقسیم کړُو او دا به دومره زیات وی چې ګوډ ته به هم په کښې خپله برخه مِلاو شی. ۲۴ د صیون یو کس به هم بیا
نهٔ وائی چې، "مونږ بیمار یُو،" او مالِک خُدائ به د هغوئ ګناهونه معاف کړی.

د خُدائ پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

۳۴ ۱ اے د ټولو قومونو خلقو، راشئ. راغونډ شئ او واورئ. په ټوله دُنیا کښې چې څوک هم اوسیږی نو هغه دې دلته
راشی او وا دې وری. ۲ مالِک خُدائ ټولو قومونو او د هغوئ ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوئ په مکمل طور تباه
کړی او ذبح به یې کړی. ۳ خو د هغوئ لاشونه به نهٔ ښخیږی او هلته به پراتهٔ وی چې سخا شی او خراب بوئ وکړی، او
غرونه به په وینو سرهٔ وی. ۴ په آسمان کښې ستوری به فنا شی. آسمان به داسې فنا شی لکه چې طومار راغونډولے شی
او ستوری به داسې راوغورزیږی لکه د انګورو د بوټی نه اوچې پاڼې یا د اینځر د ونې نه اوچ اینځر راغورزیږی. ۵ او زما
تُورې خپل کار په آسمان کښې پوره کړے دے، او ګورئ اوس به دا په ادوم نازله شی، په هغه قوم کوم چې ما د تباهۍ
دپاره په نښه کړے دے. ۶ د مالِک خُدائ تُوره په وینه او وازګه باندې پټه شوې ده، دا د ګډورو او د چېلو په وینو سره
ده او وازګې وړباندې لګېدلې دی، ولې چې مالِک خُدائ به دا قربانی د بُصره په ښار کښې پېش کړی، هغه به دا لویه حلاله
د ادوم په مُلک کښې وکړی. ۷ خلق به د ځنګلی غویَی او د سخو په شان راوغورزیږی او زمکه به په وینه سره وی او په
وازګه به پټه وی. ۸ دا هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ به بدل واخلی، هغه کال چې د ادوم نه به د بنی اِسرائیلو بدله واخلی.
۹ د ادوم سیندونه به په تارکولو بدل شی، خاوره به یې په ګوګړو بدله شی. ټول مُلک به د تارکولو په شان اور اخستے
وی. ۱۰ دا به شپه او ورځ بلیږی او د دې نه به تل لوګے خېژی. هغه مُلک به په هره زمانه کښې خوشې پروت وی تر دې
چې څوک مسافر به هم تر همېشه پورې په دې کښې سفر نهٔ کوی. ۱۱ ګونګیان او ځنګلی ځناور به دا قبضه کړی، هر
قِسمه ځنګلی مارغان به په دې کښې پاتې کیږی. مالِک خُدائ به په خیال سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ
تول د دې د تباهۍ دپاره وکړی. ۱۲ هلته به د بادشاهۍ هیڅ هم پاتې نهٔ وی، او د هغې ټول مشران به ختم شی. ۱۳ د ازغو
بوټی او تراخهٔ بوټی به هر ځائ کښې د پَخو دېوالونو په ښارونو کښې او قلعو کښې خوارهٔ شی او ګیدړان او ګونګیان به په
دې کښې اوسیږی. ۱۴ ځنګلی ځناور او ګیدړان به هلته راغونډ شی او د چېلو په شکل پیریان به په کښې یو بل ته آوازونه
کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځائ پیدا کړی. ۱۵ ګونګیان به هلته جالې جوړوی، هګۍ به اچوی، بچی به ترې
نه راویاسی او وزرو لاندې به یې پټوی، او ساتنه به یې کوی. ټپوسان به هلته راغونډیږی او هر یو سره به خپله ماده وی. ۱۶
د مالِک خُدائ کِتاب وګورئ او په هغې کښې لټون وکړئ چې څهٔ فرمائی. په دې کِتاب کښې د دې ټول مخلوق نومونه
موجود وی او یو به هم په کښې بې‌جوړې نهٔ وی. مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې هم دغه شان دې وشی، د هغهٔ روح به یې
پخپله په یو ځائ باندې راغونډ کړی. ۱۷ دا به مالِک خُدائ وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسیم کړی او هر یو له
خپله برخه ورکړی. هغوئ به نسل په نسل په هغه مُلک کښې اوسیږی او د تل دپاره به د هغوئ شی.

د پاکوالي لار

۳۵ (۱) صحرا او اوچه زمکه به خوشحالي وکړي، او په بيابان کښې به ګلونه غوټۍ شي. (۲) صحرا به سندرې وائی او
د خوشحالۍ چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د شارون
پټو په شان به زرخېزه وی. نو هر يو کس به د مالِک خُدائ شان او شوکت وويني، او زمونږ د خُدائ پاک لوئی او عظمت
به ويني. (۳) کوم لاسونه چې ستړی شوی دی نو هغې له طاقت ورکړه او هغه ګوډو له طاقت ورکړه چې د کمزورۍ په
وجه لړزيږی. (۴) څوک چې بې‌حوصلې شوی دی نو هغوئ ته ووايه، "تکړه شئ او مۀ يرېږئ. خُدائ پاک راروان دے چې
تاسو بچ کړی، او ستاسو دشمنانو له سزا ورکړی." (۵) نو د ړندو به سترګې وغړيږی، او د کڼو به غوږونه اورېدل شروع
کړی. (۶) ګوډ به د هوسۍ په شان ټوپونه وهی، او ګونګيان به د خوشحالۍ سندرې وائی. په صحرا کښې به چشمې راوځی
او په بيابان کښې به د اوبو نهرونه بهيږی، (۷) د بلېدونکې شګې نه به تالاب جوړ شی، او اوچه زمکه به د چينو نه ډکه شی.
چرته چې ګيدړان اوسېدل، نو هلته به د نمژنې زمکې واښهٔ او لوخې راوټوکيږی. (۸) هلته به يو لوئ سړک وی، چې نوم به
يې "د پاکوالي لار" وی. ناپاک خلق به په دې باندې سفر نۀ کوی، ځکه چې دا لار صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې
ده کوم چې په نېغه لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نۀ شی تلے. (۹) هلته به زمريان نۀ وی، بد ځناور به په هغه لار
باندې نۀ تېرېږی او نۀ به هلته پاتې کيږی. خو مالِک خُدائ چې څوک بچ کړی وی نو هغوئ به په هغه لار باندې ځی. (۱۰)
هغوئ چې د چا فديه مالِک خُدائ ورکړې ده هغوئ به واپس راشی او سندرې به وائی، څنګه چې يروشلم ته داخل شی نو د
هغوئ زړونه به همېشه د خوشحالۍ نه ډک وی، او هغوئ به دومره زيات خوشحاله وی چې غم او پرېشانۍ به ترې وتښتی.

د اسوريانو يروشلم له دهمکی ورکول

۳۶ (۱) د حزقياه بادشاه د بادشاهۍ په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سينحرب، د يهوداه د يَخو دېوالونو په ښارونو
باندې حمله وکړه او قبضه يې کړل. (۲) بيا د اسور بادشاه خپل مشر آفسر ته حُکم وکړو چې حزقياه بادشاه ته د يو لوئ
لښکر سره د لکيس نه يروشلم ته لاړ شی. نو آفسر په هغه سړک ودرېدو چرته به چې دهوبيانو جامې وينځلې، دا د هغه وَلې
سره نزدې وو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبۀ راتلې. (۳) نو د يهوداه درې کسان د هغهٔ سره مِلاوېدو له راغلل يعنې، د
خِلقياه زوئ اِلياقيم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوئ يوآخ، چا چې د هغه زمانې تاريخ
ليکلو. (۴) د اسور آفسر هغوئ ته ووئيل چې، "حزقياه ته ووايه چې، لوئ بادشاه د اسور بادشاه وائی چې تۀ په څۀ باندې
دومره زړَور يې؟ (۵) ستا خيال دا دے څۀ چې تشې خبرې د فوجی طريقه کار او طاقت ځائ نيولے شی؟ د اسوريانو
خِلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په خيال ستا مدد وکړی؟ (۶) تۀ د مِصر نه طمع کوې؟ دا به داسې وی لکه چې د
لوخې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوخ او زخمی کړی. کله چې څوک
د مِصر په بادشاه فِرعون بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دے. (۷) شايد چې تاسو ووايئ، مونږ په مالِک خُدائ په خپل
خُدائ پاک باندې بهروسه لرو. خو دا څنګه کېدے شی؟ ولې چې حزقياه خو د مالِک خُدائ علاقائی عبادتخانې او قربان‌ګاه
ختمې کړې، کله چې هغهٔ د يهوداه او يروشلم خلقو ته ووئيل چې صِرف د يروشلم قربان‌ګاه وړاندې عبادت کوئ. (۸) نو
اوس راشئ او زمونږ د مالِک د اسور بادشاه سره يوه سودا وکړئ، زۀ به تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو کۀ تاسو د دې
دپاره دومره سړی پيدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. (۹) تۀ زما د مالِک د اسور د بادشاه د يو وړوکی آفسر مقابله
هم نۀ شې کولے نو بيا د مِصر په جنګی ګاډو او آسونو باندې د سوَرو کسانو فائده څۀ؟ (۱۰) ستا خيال دا دے څۀ چې ما

د مالِک خُدائ د مدد نه بغیر ستا په مُلک حمله کړې ده او ستا مُلک مې تباه کړے دے؟ ما ته مالِک خُدائ په خپله
فرمائیلی دی چې په دې باندې حمله وکړه او تباه یې کړه.“ ١١ نو اِلیاقیم، شبناه او یوآخ هغه آفسر ته ووئیل، ”صاحبه، تهٔ
زمونږ سره په آرامی ژبه کښې خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې ښهٔ پوهیږو. مونږ سره په عبرانی کښې خبرې مهٔ کوه، ځکه
چې په دېوال باندې ټول خلق دا اوری.“ ١٢ هغهٔ ورته په جواب کښې ووئیل، ”ستاسو خیال دا دے څهٔ چې زما بادشاه دا
پیغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالیږلے دے څهٔ؟ نه، زهٔ هغه خلقو ته هم وایم کوم چې په دېوال ناست دی. ستاسو
په شان به هغوئ هم خپل غُل وخوری او خپلې متیازې به وڅښی.“ ١٣ بیا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانی کښې یې آواز
وکړو، ”د اسور بادشاه پیغام په کولاو غوږونو واورئ. ١٤ هغه تاسو له خبردارے درکوی چې حزقیاه مهٔ پرېږدئ چې دوکه
درکړی. حزقیاه تاسو نهٔ شی بچ کولے. ١٥ او هغه دې تاسو په دې دوکه نهٔ کړی چې په مالِک خُدائ یقین وکړئ. دا خیال
مهٔ کوئ چې مالِک خُدائ به ضرور تاسو بچ کړی او چې هغه به زمونږ اسوری لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو نه ایسار
کړی. ١٦ حزقیاه ته غوږ مهٔ نیسئ. د اسور بادشاه تاسو له حُکم درکوی چې ما سره صُلح وکړئ د ښار نه راوځئ او ما له
راشئ. نو بیا به په تاسو کښې هر یو کس خپلو د انګورو باغونو نه انګور خوری او د خپلو اینځرانو د ونو نه به اینځر خوری
او د خپلو کُوهو نه به اوبهٔ څښئ. ١٧ بیا به زهٔ راشم او تاسو به یو داسې مُلک ته بوځم لکه چې ستاسو د مُلک په شان به
وی، هلته به غله، مے، روټۍ او د انګورو باغونه وی. ١٨ حزقیاه دې درنه کم عقل جوړ نهٔ کړی چې دا خیال مو راولی چې
مالِک خُدائ به تاسو بچ کړی. د نورو قومونو خُدایانو د هغوئ مُلکونه د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څهٔ؟ ١٩ د حمات او
ارفاد خُدایان اوس چرته دی؟ د سفروائم خُدایان چرته دی؟ ولې کوم معبود سامریه زما نه بچ کړے شو څهٔ؟ ٢٠ د هر
مُلک خُدایانو کله هم خپل مُلک زمونږ د سلطان نه بچ کړے دے څهٔ؟ نو بیا تاسو دا سوچ په څهٔ باندې کوئ چې مالِک
خُدائ به یروشلم زما نه بچ کړی؟“ ٢١ خو خلق خاموش وُو او یوه خبره یې هم نهٔ کوله ځکه چې حزقیاه حُکم ورکړے وو
چې، ”هغهٔ له جواب مهٔ ورکوئ.“ ٢٢ نو د خِلقیاه زوئ اِلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف
زوئ یوآخ، کوم چې د تاریخ لیکونکو مشر وو د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او حزقیاه له واپس لاړل. او چې د اسور
آفسر هغوئ ته څهٔ وئیلی وُو هغه یې ورته ووئیل.

د حزقیاه د حضرت یشعیاه سره مشوره کول

٣٧ ١ څنګه چې حزقیاه بادشاه د هغوئ بیان واورېدو، نو هغهٔ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې یې
واغوستلې او د مالِک خُدائ کور ته ننوتو. ٢ هغهٔ د محل مشر آفسر اِلیاقیم، د دربار منشی شبناه او مشران اِمامان، د
آموص زوئ یشعیاه پیغمبر له ولیږل. هغوئ هم د ټاټ جامې اغوستې وې. ٣ هغوئ هغهٔ ته ووئیل، ”حزقیاه بادشاه
فرمائی، نن د خفګان، ملامتیا او شرم ورځ ده. مونږ د هغه ښځې په شان یُو چې ماشوم یې پیدا کېدونکے وی، خو د پېدا
کېدو زور نهٔ لری. ٤ شاید چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وی څوک چې خپل
مالِک د اسور بادشاه رالیږلے وو چې د ژوندی خُدائ پاک په حق کښې یې ګستاخی کړې ده. کله چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک اورېدلی دی نو کېدے شی چې هغهٔ ته د دې سزا ورکړی څهٔ چې هغهٔ وئیلی دی. نو د هغوئ دپاره دُعا کوئ کوم
خلق چې تر اوسه پورې ژوندی پاتې دی.“ ٥ کله چې یشعیاه ته د حزقیاه بادشاه پیغام مِلاو شو، ٦ نو هغهٔ دا جواب
ورولیږلو، ”مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې کومې خبرې تا اورېدلې دی د هغې په وجه مهٔ یرېږه، هغه خبرې چې د اسور
بادشاه نوکرانو کړې دی په هغې کښې یې زما، یعنې د مالِک خُدائ ګستاخی کړې ده. ٧ ګوره، زهٔ به د هغهٔ ذِهن بدل کړم
او چې کله هغه یوه افواه واوری نو هغه به خپل مُلک ته راواپس شی، او هلته به یې په تُوره باندې د وژلو سبب وګرځم.“

د اسوریانو بله دهمکی ورلېږل

۸ د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکیس نه تلے دے او د لِبناه ښار خِلاف جنګ کوی، نو هغه هلته ورَغلو چې
مشوره ترې واخلی. ۹ بیا اسوریانو بادشاه له دا خبر وروړسېدو چې مِصرے لښکر په هغوئ باندې د حملې کولو دپاره
راروان دے چې مشری یې د ایتهوپیا ترهاقه بادشاه کوی. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د یهوداه بادشاه حزقیاه له
دا پېغام ولېږلو ۱۰ چې هغهٔ ته داسې ووائی، "په کوم خُدائ چې تاسو یقین کوئ هغهٔ تاسو ته وئیلی دی چې یروشلم به زما
په قبضه کښې نهٔ راځی، خو چې په هغهٔ باندې دوکه نهٔ شئ. ۱۱ ګورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور بادشاهانو ټولو مُلکونو
سره څهٔ کړی دی، هغوئ یې مکمل تباه کړی دی، نو تاسو به څنګه خلاص شئ؟ ۱۲ زما پلار نیکهٔ د جوزان، حاران او
رصف ښارونه تباه کړل، او د بیت‌عدن خلق یې ووژل چې کوم په تلسار کښې اوسېدل، او یو قوم هم خپلو معبودانو بچ نهٔ
کړے شو. ۱۳ د حمات، ارفاد، سفروائم، هینع او عِواه ښارونو بادشاهان چرته دی؟" ۱۴ حزقیاه بادشاه د پېغام وړونکو
نه خط واخستلو او وې ولوستلو. بیا هغه د مالِک خُدائ کور ته لاړو او خط یې هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې
کېښودو، ۱۵ او حزقیاه مالِک خُدائ ته دُعا وکړه چې، ۱۶ "اے مالِکه خُدایه، ربُ الافواجه، د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه،
ستا تخت د وزرو والا مخلوق دپاسه دے، یواځې تهٔ هغه خُدائ پاک یې، چې د دُنیا په ټولو بادشاهانو حکومت کوی. تا زمکه
او آسمان پېدا کړی دی. ۱۷ اوس، مالِکه خُدایه، مونږ ته غوږ ونیسه او چې په مونږ څهٔ کیږی هغې ته وګوره. هغه ټولې
خبرې واوره چې سینحرب یې ژوندی خُدائ پاک ته د بې‌عزتۍ دپاره کوی. ۱۸ اے مالِکه خُدایه، دا رښتیا دی چې د اسور
بادشاهانو ډېر قومونه تباه کړی دی او د هغوئ زمکې یې شاړې کړې دی، ۱۹ او د هغوئ معبودان یې سوزولی دی، خو دا
رښتینې خُدایان نهٔ وُو او تش د لرګی او کاڼی بُتان وُو چې انسانانو جوړ کړی وُو. ۲۰ نو اوس، اے مالِکه خُدایه، زمونږ
خُدایه پاکه، مونږ د اسوریانو بادشاه نه بچ کړه، نو داسې د دُنیا ټولو قومونو ته به پته ولګی چې صرف تهٔ خُدائ پاک یې."

بادشاه ته د یشعیاه پېغام

۲۱ بیا د آموص زوئ یشعیاه، حزقیاه له یو پېغام ولېږلو چې، "مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، په دې وجه
چې تاسو ما ته د اسور د بادشاه سینحرب په حقله دُعا کړې ده، ۲۲ دا د مالِک خُدائ کلام دے چې د هغهٔ خلاف یې
وئیلو، صیون لور تا ته سپک ګوری او درپورې خندا کوی، پېغله صیون لور د خندا نه سر خوځوی چې کله تاسو تښتئ.
۲۳ تا چا پورې خندا وکړه او د چا بې‌عزتی دې وکړه؟ تا د چا خلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په نظر وکتل؟ دا د
بنی اِسرائیلو مقدس ذات وو. ۲۴ د خپلو پېغام وړونکو په ذریعه تا د مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے. تا دا لافې وهلې چې
ما د بې‌شمېره جنګی ګاډو سره د لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړی دی. ما هلته د دیار لوړې ونې او د نختر ښې ونې
راوغورزولې دی او زهٔ د ځنګلو هغه ګڼو برخو ته رسېدلے یم. ۲۵ ما کوهی وکنستل او په پردو مُلکونو کښې مې اوبهٔ
وڅښلې او زما فوجیانو د پښو سره د نیل دریاب اوچ کړو. ۲۶ ولې تا ته پته نهٔ وه چې ما د دې هر څهٔ منصوبه ډېره د
مخکښې نه جوړه کړې وه؟ او اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت درکړو چې د ټینګو دېوالونو ښارونه د خاورو په
ډېرو بدل کړې. ۲۷ کوم خلق چې هلته اوسېدل هغوئ بې‌وسه وُو، هغوئ یرېدلی وُو او مازغو یې کار نهٔ کولو. هغوئ د
واښو په شان کمزوری وُو، د هغه واښو په شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوی وی او چې کله ګرمه هوا
وچلیږی نو یک دم مړاوی شی. ۲۸ خو ما ته ستا د هر څهٔ پته ده، چې څهٔ کوې او چرته ځې راځې. ما ته پته ده چې تهٔ زما
خِلاف څومره غضبناک یې. ۲۹ ستا د غضب او غرور نه زهٔ خبر یم او اوس به زهٔ ستا په پوزه کښې پېزوان او ستا په
خولهٔ کښې قیضه واچوم او چې په کومه لار راغلے یې نو په هغې به دې واپس ولېږم." ۳۰ بیا یشعیاه حزقیاه بادشاه ته

وفرمائیل، ”زۀ چې څۀ وایم هغه رښتیا دی او دا د هغې ثبوت دے. په دې کال او په بل کال به تۀ صِرف هغه غله خورې
کومه به چې په خپله شوې وی، خو په درېم کال به تۀ غله کرې او فصلونه به رېبې او د انګورو باغونه به کرې او د هغې
انګور به خورې. ۳۱ په یهوداه کښې چې کوم کسان ژوندی پاتې دی، نو هغوئ به د هغه بوټو په شان آباد شی چې جرړې
یې په زمکه کښې ژورې ځی او مېوه نیسی. ۳۲ نو ځکه د یروشلم نه به زما باقی ژوندی پاتې خلق راوځی، او د صیون په
غرۀ باندې ژوندی پاتې خلق به خوارۀ شی. د مالِک خُدائ ربُ الافواج غیرت به دا هر څۀ کوی. ۳۳ مالِک خُدائ د اسور
بادشاه په حقله داسې فرمائیلی دی، هغه به دې ښار ته نۀ ننوځی او نۀ به د دې خِلاف یو غشے وولی. یو فوجی به هم د ډال
سره دې ښار ته نزدې رانۀ شی او د دې ګېرچاپېره محاصرې دپاره به د خاورو ډېری جوړ نۀ کړے شی. ۳۴ هغه چې په
کومه لار راغلے وی نو په هغې به واپس لاړ شی او دې ښار ته به نۀ شی ننوتے. مالِک خُدائ داسې فرمائیلی دی. ۳۵ زۀ به
د خپل ځان او خپل خِدمت کوونکی داؤد د خاطره د دې ښار دِفاع او حِفاظت کوم، او دا به بچ کوم.“ ۳۶ په هغه شپه د
مالِک خُدائ یوه فرښته د اسوریانو خېمو ته ننوتله او یو سل او پینځۀ اتیا زره فوجیان یې ووژل. او چې کله سحر وختی
خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړی پراتۀ وُو. ۳۷ بیا د اسور بادشاه سینحرب خېمې وویستلې او واپس خپل مُلک ته لاړو.
هغه نینوه ته ورسېدو او هلته ایسار شو. ۳۸ یوه ورځ چې هغۀ د خپل خُدائ نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو، نو د
هغۀ دوو زامنو ادرمُلِک او شراضر هغه د خپلو تُورو سره ووژلو او هغوئ بیا د اراراط مُلک ته وتښتېدل. د هغۀ یو بل زوئ
اسرحدون د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیمارېدل او بیا روغېدل

۳۸

۱ په هغه ورځو کښې حزقیاه بادشاه دومره بیمار شو چې مرګی حاله شو. د آموص زوئ یشعیاه پېغمبر هغۀ سره
مِلاوېدو له ورَغلو او هغۀ ته یې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې تۀ خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چې تۀ به نۀ ښۀ
کېږې. د مرګ تیارے وکړه.“ ۲ د دې اورېدو سره حزقیاه مخ دېوال ته واړولو او مالِک خُدائ ته یې سوال وکړو، ۳
”مالِکه خُدایه، هغه رایاد کړه، چې ما په وفادارئ سره ستا خِدمت کړے دے او هغه عمل مې کړے دے چې ستا په نظر
کښې صحیح وی.“ او هغۀ ډېر په چغو چغو وژړل. ۴ بیا د مالِک خُدائ کلام په یشعیاه نازل شو چې، ۵ ”حزقیاه له
واپس لاړ شه او هغۀ ته ووایه، ما یعنې مالِک خُدائ، ستا د پلار نیکۀ داؤد خُدائ پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوښکې
مې لیدلې دی. زۀ به تا پینځلس کاله نور ژوندے وساتم. ۶ او زۀ به تا او د یروشلم دا ښار د اسور بادشاه نه بچ کړم او هم
زۀ به د دې ښار حِفاظت کوم.“ ۷ دا پېغام یې حزقیاه ته واورولو او یشعیاه ورته دا هم وفرمائیل، ”مالِک خُدائ به درته
یوه نښه وښائی چې هغه به خپله وعده پوره کوی. ۸ ګوره، زۀ به د احاز د نمر د ګړئ سورے لس قدمه وروستو بوځم.“
نو هم داسې وشول سورے لس قدمه وروستو لاړو. ۹ کله چې حزقیاه د بیمارئ نه روغ شو، نو هغۀ دا حمدوثناء ولیکل،
۱۰ ما وئیل چې د ژوند په ښۀ دور کښې زۀ د مړو دُنیا ته روان یم، زما د ژوند باقی ټول کالونه زما نه اخستے شوی دی.
۱۱ ما وئیل چې د ژوندو په دې دُنیا کښې به زۀ بیا هیڅکله مالِک خُدائ ونۀ وینم او نۀ به د دې دُنیا په اوسېدونکو کښې یو
سړے ووینم. ۱۲ زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خېمې په شان چې راکوزه کړے شوې وی، د هغه قالین په شان
چې مکمل کړے شوے وی او د کړئ نه کټ کړے شوے وی. ما وئیل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموی. ۱۳ ټوله شپه ما
د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې وُو لکه چې زمرے زما هډُوکی ماتوی. ما وئیل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموی. ۱۴
زما آواز نرے او کمزورے شوے وو، د طوطاګرکی او بلبلې په شان مې چینګارے کولو، او د ګوګوشتکې په آواز مې
فریاد کولو. آسمان ته په کتلو سره زما سترګې ستړې شوې. اے مالِکه خُدایه، په ما باندې ظلم کیږی. زما مدد وکړه. ۱۵

خو زۀ څۀ وئیلے شم؟ مالِک خُدائ ما سره خبرې کړې دی او هغۀ دا هر څۀ په ما پخپله کړی دی. اوس به زۀ خپل ژوند په
عاجزئ سره تېروم ځکه چې زۀ په دې پرېشانئ باندې غالب شوے یم. (۱۶) اے مالِکه خُدایه، ستا تنبیه ښۀ ده، ځکه چې هم
دا انسان د صحت او ژوند طرف ته بوځی. تۀ ما روغ کړه او ژوندے مې پرېږده. (۱۷) یقیناً چې دا سختی زما دپاره ښۀ وه.
ځکه چې تا زۀ د مرګ نه بچ کړم او زما ټول ګناهونه دې شاته وغورزول. (۱۸) خو په قبر کښې هیڅ څوک ستا ثناء صِفت نۀ
شی کولے، مړی ستا د وفادارئ طمع نۀ شی لرلے. (۱۹) صرف ژوندی ستا ثناء صِفت کولے شی، لکه څنګه چې زۀ نن
ستا ثناء صِفت کوم. پلار خپلو بچو ته ستا وفاداری ښائی. (۲۰) مالِک خُدائ زما روغولو ته تیار دے. مونږ به رباب غږوو
او ستا ثناء صِفت به کوُو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندی یُو نو ستا په کور کښې به ستا ثناء صِفت کوُو. (۲۱) یشعیاه د
حزقیاه نوکرانو ته فرمائیلی وُو، ”د اینځر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور یعنې دانه یې ورله وتړئ، نو هغه به روغ شی.“ (۲۲)
او حزقیاه تپوس کړے وو، ”کومه نښه به دا ثابته کړی چې زۀ به بیا د مالِک خُدائ کور ته لاړ شم؟“

د بابل پېغام وړُونکی

۳۹ (۱) تقریباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوئ مرودک‌بلدان خبر شو چې حزقیاه بادشاه بیمار وو او اوس
روغ شوے دے، نو مرودک‌بلدان ورله یو خط او یوه تُحفه ولېږله. (۲) حزقیاه پېغام وړونکو ته په خېر راغلے ووئیل او
هغوئ ته یې خپل سپین زر، سرۀ زر، خپلې مصالحې او قیمتی تېل او ټول فوجی سامان او وسله وښودل. د هغۀ د ګودام په
کوټو کښې یا د هغۀ د بادشاهئ په بل ځائ کښې هم داسې څۀ پاتې نۀ شول چې هغۀ ورته ښودلی نۀ وُو. (۳) بیا یشعیاه
پېغمبر حزقیاه بادشاه له لاړو او تپوس یې ترې نه وکړو چې، ”دا سړی د کوم ځائ نه راغلی دی او هغوئ تا ته څۀ ووئیل؟“
حزقیاه ورته وفرمائیل، ”هغوئ د یو لرې مُلک، بابل نه راغلی دی.“ (۴) هغۀ ورته وفرمائیل، ”هغوئ په محل کښې څۀ
ولیدل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل چې، ”هغوئ هر څۀ ولیدل. د ګودام په کوټو کښې داسې څۀ نشته چې ما ورته ښودلی نۀ
وی.“ (۵) بیا یشعیاه بادشاه ته وفرمائیل، ”مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی، (۶) یو داسې وخت راروان دے چې
ستا په محل کښې هر یو څیز، چې ستا پلار نیکۀ تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به بابل ته یوړے شی. هیڅ به هم پاتې نۀ
شی. (۷) ستا د خپل اولاد نه به څۀ بوتلے شی او هغوئ به د دې دپاره خصیان کړے شی چې د بابل بادشاه په محل کښې
خِدمت کوی.“ (۸) نو حزقیاه بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغۀ په ټول ژوند کښې به امن او سلامتیا وی، نو هغۀ
ورته وفرمائیل، ”تا چې ما له د مالِک خُدائ نه کوم پېغام راوړے دے هغه ښۀ دے.“

د خُدائ پاک د خلقو دپاره تسلی

۴۰ (۱) خُدائ پاک فرمائی، ”زما خلقو له تسلی ورکړئ، زما خلقو له تسلی ورکړئ. (۲) د یروشلم خلقو سره ډېرې په
نرمه ژبه خبرې کوئ. او هغوئ ته ووایئ چې ستاسو د خفګان ورځې ختمې شوې او اوس ستاسو ګناهونه معاف شوی دی.
ځکه چې د مالِک خُدائ د لاسه هغوئ ته د خپلو ګناهونو یو په دوه سزا مِلاو شوې ده.“ (۳) په بیابان کښې د نعرې وهونکی
آواز دے، ”د مالِک خُدائ دپاره په بیابان کښې لار جوړه کړئ. په صحرا کښې هغۀ ته لارې نېغې کړئ. (۴) هره دره به ډکه
شی، هره غونډئ او غر به هوار شی. کاږۀ به نېغ کړے شی، او ناهمواره به هواره کړے شی. (۵) نو د مالِک خُدائ جلال به
راڅرګند شی، او ټول بنی آدم به هغه په شریکه وګوری. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائیلی دی.“ (۶) یو آواز ووئیل، ”چغه
ووهه.“ نو ما تپوس وکړو، ”زۀ څۀ چغه ووهم؟“ دا چې بنی آدم د واښو په شان دی، او د هغوئ ښائست د ځنګلی ګل په

شان دے. ۷ کله چې د مالِک خُدائ هوا وچلیږی نو واښهٔ اوچ شی او ګلونه مړاوی شی، نو داسې دا د خلقو دپاره هم ده.
۸ نو، واښهٔ اوچ شی او ګلونه مړاوی شی، خو د مالِک خُدائ کلام د همیشه دپاره قائم وی. ۹ اے صیونه، یو اوچت
غر ته وخیژه او اعلان وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او یریږئ مهٔ. د یهوداه ښارېې ته ووایئ چې،
"ستاسو خُدائ پاک دا دے راروان دے." ۱۰ ګورئ، مالِک خُدائ تعالیٰ لوئ قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت
سره حکومت وکړی، د هغهٔ اجر د هغهٔ سره دے او د هغهٔ انعام د هغهٔ نه مخکښې مخکښې روان دے. ۱۱ هغه به د یو
شپون په شان د خپلو ګډو ساتنه کوی، هغه به ګډُوری په خپل غېږ کښې وړی او زړهٔ سره به یې نزدې نیولی وی او ګډې به
یې ډېر په خیال سره ځان سره روانې کړې وی.

د خُدائ پاک ثانی نشته

۱۲ سمندر څوک په موټی کښې نیولے شی، یا څوک آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ کولے شی؟ د زمکې د خاورې وزن
چا معلوم کړے دے یا څوک په تله غرونه او د غرونو غونډۍ تللے شی؟ ۱۳ مالِک خُدائ ته څوک ښودلے شی چې داسې
کوه؟ هغهٔ ته څوک ښودنه کولے شی یا مشوره ورکولے شی؟ ۱۴ ولې مالِک خُدائ ته د چا د مشورې ضرورت وی څهٔ؟
چې ورته پوهه ورکړی او د صحیح کارونو طریقه ورته وښائی؟ یا کله چا هغهٔ ته عِلم ورکړے دے چې د ښهٔ عِلم تېرولو چل
ورته وښائی؟ ۱۵ نه، یقیناً چې قومونه د مالِک خُدائ دپاره هیڅ هم نهٔ دی، په بالټۍ کښې د اوبو د یو څاڅکی یا په تله کښې
د دوړې نه زیات نهٔ دی، هغه ټوله دُنیا داسې اوچتوی لکه چې د شګې یوه دانه وی. ۱۶ د لبنان په ځنګلو کښې ټول ځناور
خُدائ پاک ته د قربانۍ کېدو دپاره لږ دی، او د دې ځنګلونو ونې د سوزېدونکو نذرانو د اور بلولو دپاره ډېرې کمې دی. ۱۷
د هغهٔ په وړاندې ټول قومونه هیڅ هم نهٔ دی، د هغهٔ په نظر کښې هغوئ نشت دی، هیڅ څیز هم نهٔ دی. ۱۸ د خُدائ پاک
مثال د چا سره ورکولے شی؟ تهٔ به څنګه ووائې چې د هغهٔ صورت څنګه دے؟ ۱۹ کاریګر خو اول بُت جوړ کړی، بیا
زرګر په هغې باندې سرهٔ زر وخېژوی او د سپینو زرو په زنځیرونو باندې یې ښائسته کړی. ۲۰ کوم سړے چې سرهٔ زر یا
سپین زر نهٔ شی اخستلے هغه به داسې لرګی خوښوی چې نهٔ وړَستیږی. هغه یو ماهِر کاریګر لټوی چې یو داسې بُت جوړ
کړی چې نهٔ غورزیږی. ۲۱ تا ته پته نشته څهٔ؟ تا نهٔ دی اورېدلی څهٔ؟ تا ته د شروع نه نهٔ وُو وئیلے شوی څهٔ؟ د دُنیا د
شروع نه واخله تر اوسه پورې تهٔ پوهه نهٔ شوې؟ ۲۲ خُدائ پاک د زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق
لکه د مُلخانو په شان ښکاری. هغهٔ آسمان د پردې په شان خور کړے دے، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی.
۲۳ هغه طاقتور حکمرانان راټیټوی او په نشت باندې یې بدلوی. ۲۴ هغوئ د وړو بوټو په شان دی، چې اوس اوس راشنهٔ
شوی وی او لږې لږې جرړې یې کړې وی. کله چې مالِک خُدائ هوا راولېږی، نو دا اوچې شی او د خسنې په شان والوځی.
۲۵ د هغه مقدس ذات مثال د چا سره ورکولے شی؟ د هغهٔ په شان بل څوک شته؟ ۲۶ آسمان ته وګوره. تا له چې په نظر
کوم ستوری راځی دا چا پېدا کړی دی؟ دا هغه ذات دے چې دا یې د لښکر په شان روان کړی دی، هغهٔ ته پته ده چې دا
ستوری څومره دی او هر یو ته خپل خپل نوم اخلی. د هغهٔ قوت دومره زیات دے، چې د دې نه یو هم نهٔ دے کم شوے.
۲۷ نو اے بنی اِسرائیلو، تاسو شکایت ولې کوئ چې مالِک خُدائ ستاسو په تکلیفونو باندې خبر نهٔ دے یا چې ستاسو
سره بې اِنصافی کیږی نو تاسو وایئ چې هغه ستاسو خیال نهٔ ساتی؟ ۲۸ تاسو ته پته نشته څهٔ؟ تاسو اورېدلی نهٔ دی؟ چې
مالِک خُدائ د همیشه دپاره خُدائ پاک دے، هغهٔ ټوله دُنیا پیدا کړې ده. هغه هیڅکله نهٔ ستړے کیږی او نهٔ ستومانه کیږی.
او د هغهٔ د حکمت خاتمه نشته. ۲۹ هغه کمزورو او ستړو له طاقت ورکوی. ۳۰ نو ځوانان هم ستړی ستومانه شی، او
خراب راوغورزیږی. ۳۱ خو چې څوک په مالِک خُدائ باندې یقین ساتی نو هغوئ ته به یو نوے طاقت مِلاو شی. هغوئ به
داسې اوچت الوځی لکه چې د باز وزر ورته لګېدلی وی، هغوئ به منډه وهی او نهٔ به ستړی کیږی، هغوئ به پېدل ګرځی او

نۀ به ستومانه کیږی.

د خُدائ پاک د بنی اِسرائیلو اعتباری کول

۴۱ ۱ اے د لرې مُلکونو خلقو، خاموشی سره ما ته غوږ ونیسئ. تیار شئ چې په عدالت کښې خپله مقدمه پېش کړئ،
تاسو ته به د خبرو کولو موقع مِلاو شی. راځئ چې په یو ځائ دا فېصله وکړُو چې څوک په حقه دی. ۲ هغه څوک وو
چا چې فتح کوونکے د نمرخاتۀ نه راوستلو، او چې چرته هم تلو نو هغۀ له به یې فتح ورکوله؟ هغۀ له به په قومونو او
بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغۀ تُورې به هغوئ داسې وهل لکه چې خاوره وی. د هغۀ غشو به هغوئ د بوسو په شان
خوارۀ وارۀ کړل. ۳ هغه ورپسې دے او ښۀ په خېر سره روان دے، دومره تېز دے چې پښې یې په زمکه پوره نۀ لګیږی.
۴ هغه څوک دے چې داسې یې وکړل؟ څوک دے چې د شروع پیړئ په پیړئ آوازونه کوی؟ زۀ، مالِک خُدائ د ابتدا نه
موجود یم، او په انتها کښې به هم موجود یم. ۵ د لرې مُلکونو خلقو دا لیدلی دی او یرېدلې دی، د دُنیا لرې علاقې
لړزیږی. او هغوئ یو بل ته راجخت شی او رانزدې شی. ۶ هغوئ د یو بل مدد کوی او یو بل ته وائی چې، "حوصله
وکړئ." ۷ ترکاڼ د زرګر حوصله افزائی کوی، او څوک چې بُت په ټکولو باندې هواروی د هغه سړی حوصله افزائی
کوی څوک چې دا په مېخونو یو ځائ کوی او وائی، "اوس ټیک دے." او بیا دا بُت هغوئ په مېخونو باندې مضبوطوی چې
ونۀ غورزیږی. ۸ خو اے زما خِدمتګاره، بنی اِسرائیله، زما د دوست اِبراهیم اولاده. تاسو هغه خلق یئ چې ما غوره کړی
یئ، ۹ تاسو ما د دُنیا د سرونو نه راوستلئ، ما تاسو د دې لرې ګوټونو نه راوغوښتلئ او ما تاسو ته وفرمائیل، "تاسو زما
خِدمت کوونکی یئ. ما تاسو غوره کړئ او رد مې نۀ کړئ." ۱۰ یرېږئ مۀ، زۀ ستاسو مل یم. زۀ ستاسو خُدائ پاک یم، د
څۀ نه هم مۀ وارخطا کیږئ. زۀ به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم، زۀ به په خپل زورَور ښی لاس سره ستاسو
حِفاظت کوم. ۱۱ څوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره به مخ شی. څوک چې درسره جنګ کوی نو
هغوئ به نیست و نابود شی. ۱۲ تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوئ، خو پیدا به یې نۀ کړئ ځکه چې هغوئ به د زمکې د
مخ نه ورک شی. ۱۳ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، زۀ تاسو تکړه کوم او درته وایم چې، "مۀ یرېږئ، زۀ به ستاسو
مدد کوم." ۱۴ مالِک خُدائ فرمائی، "اے بنی اِسرائیلو، تاسو وړۀ او کمزوری یئ، خو یرېږئ مه، زۀ به ستاسو مدد کوم.
زۀ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات یم، زۀ هغه هستی یم څوک چې تاسو بچ کوی. ۱۵ ګورئ، زۀ به تاسو د درمند د تختې په
شان جوړ کړم، چې غاښونه یې تېرۀ وی. تاسو به غرونه ذرې ذرې کوئ او تباه کوئ به یې، د غرونو غونډئ به لکه د بوسو
په شان شی. ۱۶ تاسو به دا هوا ته وُلئ، باد به دا اخوا وړی، او طوفان به یې خوارۀ وارۀ کوی. نو بیا به تاسو خوشحاله یئ
ځکه چې زۀ ستاسو مالِک خُدائ یم، تاسو به زما ثناء صِفت کوئ، ځکه چې زۀ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات یم. ۱۷ کله چې
غریبانان او ضرورتمند اوبۀ لټوی، خو مومی یې نه، او د هغوئ مرئ د تندې نه اوچې شی، نو بیا به زۀ، مالِک خُدائ د
هغوئ سوال قبول کړم، زۀ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک به هغوئ هیڅکله پرې نۀ ږدم. ۱۸ زۀ به د خُشکو غرونو په مینځ
کښې سیندونه روان کړم او په وادیانو کښې به د اوبو چینې روانې کړم. زۀ به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او اوچه
زمکه به په بهېدونکو چینو بدله کړم. ۱۹ زۀ به په صحرا کښې د دِیار ونې راشنې کړم، او د کیکر، د سر درو ونې او د
زیتُونو ونې به راشنې کړم. په خُشک مُلک کښې به ځنګل راوټوکیږی، د نخترو، د صُندل د ونو او د سبر ونو ځنګل به
راوټوکیږی. ۲۰ زۀ به دا د دې دپاره کوم چې خلق دا وګوری او پوهه شی، چې هغوئ پرې غور وکړی او پته ورته ولګی
چې د مالِک خُدائ قوت دا کړی دی. او د بنی اِسرائیلو مقدس ذات دا پیدا کړی دی."

د بُتانو څۀ حيثيت نۀ وى

۲۱ مالِک خُدائ فرمائى، "تاسو د خپلو معبودانو په حق کښې معامله وړاندې کړئ." د اِسرائيل بادشاه فرمائى، "خپل ښۀ
دليلونه پېش کړئ. ۲۲ راشئ او پېشګوئي ورکړئ چې څۀ به کيږى، نو چې پته راته ولګى کله به داسې وشى. عدالت ته د
تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووايئ چې د دې څۀ مطلب دے. ۲۳ مونږ ته ووايئ چې په راتلونکى وخت
کښې به څۀ کيږى، نو بيا به مونږ ته پته ولګى چې تاسو خدايان يئ. څۀ نه څۀ خو وکړئ کنه کۀ هغه ښۀ وى او کۀ بد، چې
مونږ ګبراؤ شُو او ويرېږو. ۲۴ خو تاسو هيڅ هم نۀ يئ او ستاسو کار هم فضول دے، څوک چې تاسو غوره کړى هغوئ د
نفرت قابل دى. ۲۵ ما يو سړے د شمال طرف نه راپاروِلے دے نو هغه راروان دے، هغه زما د نوم درناوے کوى او هغه
د نمرخاتۀ طرف نه راروان دے. هغه به په حکمرانانو داسې ګرځى لکه چې په خټو ګرځى داسې لکه چې کُلال په خټه پښې
ږدى. ۲۶ د شروع نه چا دا اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وے؟ د اول نه چا د دې پېشګوئي وکړه چې مونږ ووايو چې
هغه صحيح دے؟ هيچا هم د دې اعلان او پېشګوئي نۀ ده کړې. هيچا هم ستا يوه خبره هم نۀ ده اورېدلې. ۲۷ اول ما
صيون ته د دې اعلان وکړو، او ما يروشلم ته د خوشخبرئ پېغام وړُونکى ولېږل. ۲۸ خو ما په معبودانو کښې داسې يو هم
ونۀ ليدلو چې ما له مشوره راکړى، او په دوئ کښې يو هم نشته چې زما د سوال جواب راکړى. ۲۹ ګورئ، دا ټول معبودان
بېکاره دى، هغوئ هيڅ هم نۀ شى کولے، دا بُتان هسې تش کدوان دى."

د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے

۴۲ ۱ دا زما خادِم دے چا ته چې ما طاقت ورکړے دے او څوک چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح مې
پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغۀ سورے کړے دے، او هغه به غېرو قومونو ته اِنصاف رسوى. ۲ هغه به نۀ جنګ
کوى، نۀ شور، او نۀ به په کوڅو کښې د هغۀ آواز اورېدے شى. ۳ هغه به يوه کړه لوخه هم نۀ ماتوى او نۀ به کمه
بلېدونکې ډيوه مړه کوى. هغه به په وفادارئ سره اِنصاف قائم ساتى. ۴ هغه به نۀ بېحوصلې کيږى او نۀ به نااُميده کيږى،
هغه به په زمکه اِنصاف قائم کړى. لرې لرې مُلکونه به د هغۀ د تعليماتو په انتظار وى. ۵ خُدائ پاک آسمانونه پيدا کړل او
خوارۀ يې کړل، هغۀ زمکه او چې په دې کښې هر څۀ اوسيږى هغه يې پيدا کړل، هغۀ د زمکې ټولو خلقو له ساه او ژوند
ورکړو. او اوس خُدائ پاک خپل خِدمت کوونکى ته وائى، ۶ "ما، مالِک خُدائ صداقت سره راوغوښتې، زۀ به تا د لاس
نه ونيسم او محفوظ به دې ساتم. ستا په ذريعه به زۀ د ټولو خلقو سره يو لوظ وکړم، او ستا په ذريعه به زۀ قومونو له رڼا
راوړم. ۷ تۀ به د ړندو سترګې وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخانې په تيارۀ کښې پراتۀ دى. ۸ زۀ
مالِک خُدائ يم. او هم دا زما نوم دے. زۀ به خپل جلال بل هيچا ته نۀ ورکوم، او زما په ثناء صِفت کښې به بُتانو ته هيڅ
برخه نۀ ملاويږى. ۹ ما چې د کومو خبرو پېشګوئي کړې وه هغه رښتيا شوې دى. او اوس زۀ تاسو ته د نوؤ واقعو اعلان
کوم. اوس به زۀ تاسو ته نوى څيزونه وښايم چې دا لا شوى هم نۀ وى."

يو د ثناء صِفت، حمد

۱۰ مالِک خُدائ ته يو نوے حمد ووايئ، اے ټولې دُنيا، د هغۀ ثناء صِفت بيان کړئ. اے په سمندر کښې مسافرانو او د
سمندر ټول مخلوقه، د هغۀ ثناء صِفت کوئ. اے لرې مُلکونو او په هغې کښې اوسېدونکو خلقو، د هغۀ حمد ووايئ. ۱۱
صحرا او د دې ښارونه دې د خُدائ پاک ثناء صِفت کوى، د قيدار د کلو خلق دې د هغۀ ثناء صِفت کوى. او څوک چې د

سلع په ښار کښې اوسېږی هغوئ دې د غرونو د سرونو نه د خوشحالۍ چغې ووهی. (۱۲) کوم خلق چې په لرې مُلکونو کښې اوسېږی هغوئ دې د مالِک خُدائ ثناء صِفت او جلال بیان کړی. (۱۳) مالِک خُدائ د يو جنګيالی په شان جنګ له ځی، هغه به لکه د فوجی په شان جذبه کښې راشی او د جنګ نعرې به وهی او د خپلو دشمنانو خِلاف به خپل طاقت ښائی. (۱۴) خُدائ پاک فرمائی، ”زۀ د ډېر وخت نه خاموش وم، زۀ د ډېر وخت نه چُپ وم نو غږ مې نۀ کولو. خو اوس زۀ د داسې ښځې په شان يم چې فرياد کوی او چغې وهی لکه چې ماشوم يې پېدا کيږی او ساه ساه يم. (۱۵) زۀ به غرونه او د غرونو غونډۍ تباه کړم او واښۀ او ونې به اوچې کړم. زۀ به د سيندونو نه اوچې زمکې جوړې کړم او د اويو تالابونه به يې اوچ کړم. (۱۶) زۀ به خپل ړاندۀ خلق روان کړم په هغه لار به يې بوځم چې هغوئ پرې هيڅکله سفر نۀ وی کړے. زۀ به د هغوئ وړاندې تيارۀ په رڼا بدله کړم او د هغوئ مخې ته هغه کندې کَپرې زمکه به هواره کړم. دا زما وعدې دی، او دا وعدې به زۀ پوره کړم. (۱۷) خو هر څوک چې په بُتانو ايمان لری، او ورته وائی چې تاسو زمونږ خُدايان يئ، نو هغوئ به سخت وشرميږی او رد به کړے شی.“

د بنی اِسرائيلو نۀ پوهېدل

(۱۸) اے کڼو خلقو، واورئ. اے ړندو خلقو، ښۀ وګورئ. (۱۹) زما د خِدمت کوونکی په شان ړوند څوک دے؟ زما د پېغمبر په شان کُوڼ څوک دے څوک چې زۀ درلېږم؟ اګر چې ما هغۀ سره لوظ کړے دے خو بيا هم د مالِک خُدائ د خادِم په شان ړوند څوک نشته. (۲۰) اګر چې تاسو ډېر څۀ ليدلی دی، خو تاسو څۀ توجو نۀ ده ورکړې، اګر چې ستاسو غوږونه خبره واوری، خو تاسو يې نه اورئ. (۲۱) مالِک خُدائ د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چې خپل شريعت لوئ کړی او جلال ورکړی. (۲۲) خو اوس د هغۀ خلق لوټ کړے شوی او شوکېدلی دی، هغوئ ټول په کندو کښې ګېر کړے شوی دی او په قېدخانو کښې اچولے شوی دی. هغوئ نه د لوټ مال جوړ شوے دے، خو د هغوئ بچ کولو له هيڅ څوک هم رانۀ غلل. هغوئ نيولے شوی دی خو هيچا هم ونۀ وئيل چې، ”دوئ واپس کړئ.“ (۲۳) په تاسو کښې به څوک دې ته غوږ ونيسی؟ د راتلونکی وخت دپاره به څوک دې ته پام وکړی؟ (۲۴) اِسرائيليان لوټ مارانو او ډاکوانو ته چا حواله کړل؟ ولې دا مالِک خُدائ ونۀ کړل، د چا خِلاف چې مونږ ګناه کړې ده؟ هغوئ د هغۀ په لاره باندې تلو نه اِنکار وکړو، هغوئ د هغۀ د شريعت نافرمانی وکړه. (۲۵) نو په دې وجه هغۀ هغوئ ته د خپلې غصې زور وښودلو او د جنګ سختی يې ورباندې راوسته. د هغۀ غصه په ټول اِسرائيل کښې د اور په شان بلېده، خو هغوئ ته هيڅ پته نۀ لګېده چې څۀ کيږی، دا د هغوئ خلاف بلېده خو هغوئ ترينه هيڅ سبق وانۀ خستو.

د خُدائ پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

۴۳ (۱) اے بنی اِسرائيلو، هغه مالِک خُدائ چا چې تاسو پېدا کړی يئ هغه فرمائی چې، ”يرېږئ مه، ځکه چې ما تاسو په بيعه اخستی يئ. ما تاسو ته په نوم آواز کړے دے، تاسو زما يئ. (۲) کله چې تاسو د سمندر په ژورو اوبو کښې روان يئ، نو زۀ به ستاسو مل يم، کله چې تاسو د سمندرونو نه تېرېږئ نو ډوبېږئ به نه. کله چې تاسو په اور کښې تېرېږئ، نو تاسو به نۀ سوزئ، او د اور شُغلې به تاسو ته نقصان نۀ درکوی. (۳) زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم، زۀ د بنی اِسرائيلو هغه مقدس ذات يم، چې ستاسو خلاصونکے يم. ستاسو د آزادولو دپاره زۀ مِصر ورکوم، ستا په ځائ زۀ ايتهوپيا او سِيبا ورکوم. (۴) زما په نظر کښې تاسو قيمتی او عزتمند يئ، او تاسو په ما ګران يئ. نو په دې وجه به زۀ ستاسو په ځائ خلق ورکړم او ستاسو د ژوند په بدله کښې به زۀ قومونه ورکړم. (۵) يرېږئ مه، زۀ ستاسو مل يم. زۀ به تاسو او ستاسو خلق د

نمرخاتۀ طرف نه او د نمرپرېواتۀ طرف نه راغونډ کړم. ۶ زۀ به شمال ته ووايم چې هغوئ پرېږده چې لاړ شي او جنوب
ته به ووايم چې هغوئ مۀ ايساروه. زما زامن د لرې مُلکونو نه واپس راوله، زما لوڼه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. ۷
هغه ټوک چې زما خپل خلق دی، کوم چې ما د دې دپاره پېدا کړی دی چې زما د جلال سبب جوړ شي.“ ۸ هغه خلق
راولئ د چا چې سترګې شته، خو هغوئ ړاندۀ دی، د چا چې غوږونه شته، خو هغوئ کاڼۀ دی. ۹ قومونه دې راغونډ شي.
د هغوئ د معبودانو نه کوم يو د راتلونکی وخت پېشګوئي ورکولے شي؟ چې څۀ اوس کېږی نو کوم يو د دې په حقله
مخکښې وئيلی وُو؟ هغه معبودان دې د دې ګواهان راولی چې دا ثابت شي چې هغوئ په حقه دی، او چې ګواهی ورکړی چې
د هغوئ خبرې رښتيا دی. ۱۰ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے بنی اِسرائيلو، تاسو زما ګواهان يئ، زما خِدمت کوونکی يئ او
ما غوره کړی يئ چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ايمان ولرئ او پته درته ولګی چې صرف زۀ خُدائ پاک يم. زما نه بغېر بل
يو خُدائ هم نشته، نۀ د دې نه مخکښې وو او نۀ به د دې نه وروستو وی. ۱۱ زۀ، صرف زۀ مالِک خُدائ يم، او زما نه بغېر
بل ځوک خلاصونکے نشته. ۱۲ هم ما ستاسو د خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مې خلاصون درکړو، او دُنيا ته مې
ښکاره کړو. او ستاسو په مينځ کښې بل يو غېر معبود هم داسې څۀ نۀ دی کړی، څۀ چې ما کړی دی.“ مالِک خُدائ
فرمائی، ”تاسو زما ګواهان يئ چې زۀ خُدائ پاک يم. ۱۳ زۀ خُدائ پاک يم او د هميشه دپاره به يم. زما د طاقت نه هيڅ
ځوک هم نۀ شی بچ کېدلے، زۀ چې کوم کار کوم نو هغه ځوک ايسارولے شي؟“

د خُدائ پاک د فتحې لوظ

۱۴ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، هغه مالِک خُدائ چا چې تاسو بچ کړئ هغه فرمائی، ”ستاسو د بچ کولو دپاره، زۀ به د بابل
خِلاف يو لښکر درولېږم، زۀ به د ښار دروازې راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالۍ چغې به په ژړا بدلې شی. ۱۵ زۀ
مالِک خُدائ، ستاسو مقدس خُدائ پاک يم. زۀ د بنی اِسرائيلو خالق ستاسو بادشاه يم.“ ۱۶ مالِک خُدائ فرمائی، ”ما په
سمندر کښې يوه لار جوړه کړه، او د زورَورو اوبو په مينځ کښې مې يوه لار جوړه کړه.“ ۱۷ هغۀ يو طاقتور لښکر د تباهۍ
طرف ته بوتلو، يو داسې لښکر چې جنګی ګاډی او آسونه يې لرل. هغوئ پرېوتل او بيا را پا نۀ څېدل، او د ډيوې د لمبې په
شان ختم شول. ۱۸ ”د تېر شوی وخت په واقعاتو پورې مۀ انښلئ او چې څۀ وړاندې شوی وی نو د هغې خيال د زړۀ نۀ
وباسئ. ۱۹ زۀ چې کوم نوی کارونه کوم نو هغې ته ګورئ. هغه اوس شروع کېدو والا دی، تاسو يې نۀ وينئ څۀ؟ زۀ به په
بيابان کښې يوه لار جوړه کړم او هلته به د اوبو نِهرونه جوړ کړم. ۲۰ ځنګلی ځناور، ګيدړان او شترمرغ به زما درناوے
کوی، ځکه چې زۀ به په بيابان کښې اوبۀ ورکوم او په صحرا کښې به سيندونه روان کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبۀ
ورکړم. ۲۱ دا هغه خلق دی ځوک چې ما د خپل ځان دپاره پېدا کړی دی، چې هغوئ زما ثناء صِفت وکړی.“

د مالِک خُدائ خپل خلق بلل

۲۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، ستاسو زړۀ زما نه موړ شوے دے، او تاسو زما عبادت ونۀ کړو. ۲۳ تاسو
ما له د ګډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانۀ وړلې، تاسو د قربانو سره زما درناوے ونۀ کړو. په تاسو مې بوج وانۀ چولو چې
نذرانې مې درنه غوښتے وے او تنګ مې نۀ کړئ چې خوشبوداړې مصالحې مې درنه غوښتے وے. ۲۴ تاسو زما دپاره
خوشبوداړې مصالحې وانۀ خستلې او نۀ مو د خپلو ځناورو د وازګې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما باندې ستاسو د
ګناهونو بوج کېښودو، تاسو چې کوم بد عمل کړے دے د هغې په وجه مو تنګ کړے يم. ۲۵ آو، زۀ هم هغه خُدائ پاک يم
چې د خپل ځان په خاطر ستاسو په جرمونو پرده اچوم او ستاسو ګناهونه د خپل ذهن نه وباسم. ۲۶ راځئ چې عدالت ته

لاړ شُو، خپل اِعتراض بیان کړئ. خپله خبره پېش کړئ چې ثابته شی چې تاسو په حقه یئ. ۲۷ ستاسو پلار نیکهٔ ګناه
وکړه، او ستاسو مشرانو زما خِلاف بغاوت وکړو، ۲۸ نو په دې وجه به زهٔ د مقدس ځائ مشران رسوا کړم او زهٔ به بنی
اِسرائیلیان مکمل تباهۍ او شرم دپاره مخصوص کړم.“

د بنی اِسرائیلو دپاره د خُدائ پاک برکتونه

۴۴ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائیلو، زما خِدمت کوونکو، اے د یعقوب اولاده، اے زما غوره کړے شوو
خلقو اوس ماته غوږ ونیسئ. ۲ زهٔ هغه مالِک خُدائ یم چا چې تاسو پیدا کړی یئ، د کوم وخت نه چې تاسو پیدا شوی
یئ نو زهٔ ستاسو مدد کوم. اے یعقوبه زما خادِمه، یرېږه مه، اے بنی اِسرائیله، تهٔ ما غوره کړے یې، یرېږه مه. ۳ زهٔ به
تږی مُلک له اوبهٔ ورکړم او په اوچه زمکه به نِهرونه روان کړم. زهٔ به ستاسو په بچو خپل روح نازل کړم او ستاسو په اولاد
به خپل برکتونه نازل کړم. ۴ هغوئ به د داسې واښو په شان ترقی کوی چې سیرابه وی، د هغه خاروَلو ونو په شان چې د
اوبو د روانو نِهرونو په غاړه شوې وی. ۵ خلق به وار په وار وائی چې، زهٔ د مالِک خُدائ یم. هغوئ به راشی چې د بنی
اِسرائیلو سره ملګری شی. په هغوئ کښې به ځینې په خپل لاس د مالِک خُدائ نوم ولیکی او خپل ځان به د خُدائ پاک د
خلقو نه یو کس ګڼی.“ ۶ مالِک خُدائ، څوک چې په بنی اِسرائیلو حکومت کوی او د بنی اِسرائیلو حِفاظت کوی، هغه
مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی، ”زهٔ اولین او زهٔ آخرین یم، زما نه بغیر بل یو خُدائ هم نشته. ۷ زما په شان
څوک دی؟ هغه دې آواز وکړی او خپل دلیلونه دې پېش کړی. هغوئ دې په ترتیب سره ووائی څهٔ چې د پخوا نه شوی دی
چې کله ما خپل قوم قائم کړو. هغوئ دې د راتلونکی وخت د خبرو اعلان وکړی چې څهٔ به کیږی. ۸ مهٔ یرېږئ، چې ونهٔ
یرېږئ. ولې ما تاسو ته ډېر مخکښې نهٔ وُو وئیلی چې څهٔ به کیږی؟ تاسو زما ګواهان یئ. بل خُدائ پاک شته څهٔ؟ بل د پناه
ځائ نشته چې زهٔ ترې نه خبر یم.“

بُتان هیڅ هم نهٔ شی کولے

۹ هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ هیڅ هم نهٔ دی او چې کومو څیزونو ته هغوئ ډېر زیات خوشحالیږی هغه بې‌فائدې
دی. د بُت پرستانو نهٔ خو سترګې شته او نهٔ پکښې عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شی. ۱۰ هغه څوک دے چې
ځان له یوه مجسمه یا بُت جوړوی او د هغې به ورته هیڅ فائده نهٔ وی؟ ۱۱ ګورئ، هغوئ او د هغوئ ټول ملګری به
وشرمیږی. کوم خلق چې بُتان جوړوی هغوئ صرف انسانان دی. هغوئ دې راشی او په عدالت کښې دې پېش شی، هغوئ
به ویرېږی او د شرم سره به مخ شی. ۱۲ لوهار د اوسپنې یوه ټکړه واخلی او د سکروټو په ذریعه په دې باندې کار کوی.
هغه د متو زور سره ټک وهی او د دې نه یو بُت جوړ کړی. هغه اوږے شی او د لوږې نه یې طاقت جواب ورکړی او د
تندې نه یې رنګ زیړ شی. ۱۳ ترکاڼ د لرګی ناپ واخلی. هغه په دې باندې کرښې وهی، دا لرګے د خپل آوزار سره
وتراشی او د یو بنی آدم شکل ترې نه جوړ کړی، چې د یو انسان په شان ښائسته صورت لری، د دې دپاره چې په یو
بُتخانه کښې یې ولګوی. ۱۴ کاریګر د دِیار ونې ووهی چې د هغې نه کار واخلی، یا د ځنګل د څېړۍ ونه یا د دِیار ونه
خوښه کړی. یا هغه د نختر ونه وکَری او د باران سره دا را غټه شی. ۱۵ یو کس به د ونې څهٔ حِصه د خشاک دپاره
استعمال کړی او د څهٔ حِصې نه به یې اور بل کړی چې خپل ځان پرې تود کړی او روټۍ وربانډې پخه کړی. او دا هم یو
حقیقت دے چې د څهٔ حِصې نه به یې یو بُت جوړ کړی او عبادت به یې کوی. ۱۶ هغه د څهٔ لرګو نه اور بل کړی، هغه
وربانډې غوښه سره کړی، وې خوری او موړ شی. هغه وربانډې خپل ځان تود کړی او وائی، ”دا څومره تود او زبردست

اور دے.“ ١٧ کوم لرګے چې پاتې شي نو د هغې نه يو بُت جوړ کړی او بيا ورته هغه ټيټيږی او عبادت يې کوی. هغه دې
ته سوال کوی او ورته وائی، ”تهٔ زما خُدائ يې، تهٔ ما بچ کړه.“ ١٨ داسې خلقو ته هيڅ پته نهٔ وی او نهٔ په څهٔ پوهيږی. د
هغوئ په سترګو او زړونو باندې پرده پرته وی، نو په دې وجه نهٔ هغوئ څهٔ وينی او نهٔ په څهٔ پوهيږی. ١٩ د بُتانو جوړونکی
دومره عقل او پوهه نهٔ لری چې سوچ پرې وکړی چې، ”څهٔ لرګی ما وسوزول. د څهٔ سره مې روټئ پخه کړه او د دې په
سکارو مې غوښه سره کړه او ومې خوړه. نو د دې پاتې لرګی نه به زهٔ بُت جوړوم او دې ته به زهٔ سجده کوم؟“ ٢٠ دا
داسې دی لکه چې څوک ايرې خوری. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې لارې کړے دے. هغه به په خپل زړهٔ کښې دا خبره هم
نهٔ اچوی چې، ”زما په لاس کښې چې کوم بُت دے هغه په رښتيا خُدائ نهٔ دے.“

مالِک خُدائ پيدا کوونکے او خلاصونکے دے

٢١ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، دا خبره ياده ساتئ، تاسو زما خِدمت کوونکی يئ. ما تاسو د دې دپاره پيدا
کړئ چې زما خِدمت کوونکی يئ، او زهٔ به تاسو هيڅکله نهٔ هېروم. ٢٢ ما ستاسو ګناهونه د وريځې په شان لرې کړې دی.
ما ستاسو ګناهونه داسې لرې کړې دی لکه چې نمر سخت دُهند لرې کوی. ما له راواپس شئ، زهٔ هغه ذات يم څوک چې
تاسو بچ کوی.“ ٢٣ اے آسمانونو، د خوشحالئ نه چغې ووهئ، ځکه چې مالِک خُدائ هر څهٔ وکړل. د زمکې ژورو ځايونو،
چغې ووهئ. غرونو او د ځنګل هرې ونې، د خوشحالئ نه چغې ووهئ. مالِک خُدائ خپل خلق بنی اِسرائيليان بچ کړل او
خپله لوئی يې وښودله. ٢٤ مالِک خُدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زهٔ هغه ذات يم چا چې تاسو پيدا کړی يئ. زهٔ مالِک
خُدائ يم، ما دا هر څيز پيدا کړے دے. ما په يوائې ځان په زمکه باندې آسمانونه ودرول، او زمکه مې پخپله خوره کړه.
٢٥ زهٔ د دروغو نبوت کوونکی دروغژن ثابتوم، او د فالګرو نه کم عقلان جوړوم. زهٔ د هوښيارانو خلقو خبرې غلطې ثابتوم
او د هغوئ حِکمت په کم عقلتوب بدلوم. ٢٦ زهٔ د خپلو خِدمت کوونکو پېشګوئيانې پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبې
سر ته رسوم. زهٔ د يروشلم په حقله وايم چې خلق به بيا هلته اوسيږی، او د يهوداه ښارونو ته وايم چې دا به بيا جوړ شی. او
دا به د کنډرو نه په ښارونو بدل شی. ٢٧ هم زهٔ ژور سمندر ته حُکم ورکوم چې، اوچ شه، زهٔ ستا ژوروالے اوچوم. ٢٨ زهٔ
خورس ته وايم، تهٔ زما شپون يې، تهٔ به هغه کار کوې چې څهٔ درته زهٔ وايم يعنې، تهٔ به حُکم ورکړې چې يروشلم دې بيا جوړ
شی او د خُدائ پاک د کور بنيادونه دې واچولے شی.“

د خُدائ پاک د خورس مقررول

٤٥ ١ مالِک خُدائ خپل غوره کړے شوے خادِم خورس ته فرمائی، ”ما ستا ښے لاس نيولے دے، نو ځکه چې تهٔ هر
چرته ځې هلته به قومونه ستا تابع کړم، د بادشاهانو زور به ختم کړم، د ښارونو دروازې به ستا دپاره کولاو کړم او بندوم به
يې نه. ٢ زهٔ به په خپله ستا نه وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زهٔ به د زېړو دروازې راوغورزوم او د دې د
اوسپنې سيخونه به ټوټې ټوټې کړم. ٣ زهٔ به تا له د تورې تيارې او د پټو ځايونو نه خزانې درکړم، نو بيا به تا ته پته ولګی
چې زهٔ مالِک خُدائ يم، او چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يم څوک چې تا ته په نوم آواز کوی. ٤ زما د خِدمت کوونکو
او غوره کړے شوو بنی اِسرائيلو د خاطره، زهٔ تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د لوئ عزت لقب درکړے دے، اګر چې تهٔ
ما نهٔ پېژنې. ٥ زهٔ مالِک خُدائ يم، بل يو خُدائ هم نشته. زهٔ تا له طاقت درکوم، اګر چې تهٔ ما نهٔ پېژنې. ٦ دا زهٔ د دې
دپاره کوم چې د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم او بل يو خُدائ هم نشته. ٧
زهٔ رڼا او تيارهٔ دواړه پيدا کوم، سلامتی او بربادی دواړه زهٔ راولم. زهٔ، مالِک خُدائ دا هر څهٔ کوم. ٨ اے آسمانه باران

وورره او زمکه تازه کړه. اے وريځو، صداقت راوروئ. زمکه دې دا جذب کړی چې خلاصون راوټوکيږی او دې سره صداقت هم راوټوکيږی. ما، مالِک خُدائ دا پيدا کړی دی.“

د پيدايښت او د تاريخ مالِک خُدائ

٩ په هغهٔ باندې افسوس چې د خپل خالق سره جګړه کوی، هغه داسې دے لکه چې د ماتو لوښو يو ټيکرے وی. ولې خټه د کُلال نه تپوس کوی څهٔ چې، ”تهٔ څهٔ جوړوې؟“ ولې ستا کوم جوړ شوے څيز ستا په حقله شکايت کوی څهٔ؟ د هغهٔ هيڅ اختيار نشته. ١٠ په هغهٔ باندې افسوس چې خپل پلار ته وائی چې، ”زهٔ دې ولې پيدا کړم؟“ يا خپلې مور ته ووائی چې، ”تا ولې زهٔ داسې جوړ کړم؟“ ١١ مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، کوم ذات چې هغوئ پيدا کړی دی، هغه وائی، ”تاسو څنګه زما د بچو په حقله ما نه تپوس کولے شئ؟ څهٔ چې ما جوړ کړی دی د هغې په حقله تاسو څنګه ما له حُکم راکولے شئ؟ ١٢ زهٔ هغه ذات يم چا چې زمکه پيدا کړه، ما بنی آدم پيدا کړل چې هلته اوسيږی. ما د خپل طاقت په ذريعه آسمانونه خوارهٔ کړل، او هم ما په آسمان کښې ټول ستوری جوړ کړل. ١٣ ما په خپله خورس راپاڅولے دے چې واک اختيار په لاس کښې واخلی او زما مقصد پوره کړی او کارونه سم کړی. زهٔ به هم د هغهٔ ټولې لارې سيدها کوم. هغه به زما ښار بيا جوړ کړی، او زما خلق به د قيد نه آزاد کړی. هغه به دا هر څهٔ مفت کوی، نهٔ به پيسې اخلی او نهٔ تحفې.“ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائيلی دی. ١٤ مالِک خُدائ فرمائی، ”د مِصر او ايتهوپيا مال دولت به ستاسو وی، او د سبائيانو لوَړ لوَړ سړی به ستاسو غلامان وی، هغوئ به په تاسو پسې په زنځيرونو کښې روان وی. هغوئ به تاسو ته ټيټ شی او اِقرار به وکړی چې، خُدائ پاک ستاسو مل دے، صرف هغه خُدائ پاک دے. د هغهٔ نه بغير بل خُدائ نشته.“ ١٥ بېشکه تهٔ هغه خُدائ يې څوک چې ځان پټ ساتی، اے د بنی اِسرائيلو خُدائ پاکه، خلاصونکيه. ١٦ څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ به د شرم سره مخ شی، او هغوئ ټول به سپک شی. ١٧ خو مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو مُلک بچ کوی، د يو نهٔ ختمېدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بېعزته نهٔ شی. ١٨ مالِک خُدائ فرمائی، ”زهٔ مالِک خُدائ يم، او بل يو خُدائ هم نشته.“ څوک چې دا وائی هغه خُدائ پاک دے. چا چې آسمانونه پيدا کړی دی، دا هغه ذات دے کوم چې زمکه پيدا کړه او جوړه يې کړه، او زمکه خوشې او شاړه پاتې نهٔ شوه بلکې هغهٔ دا د اوسېدلو قابله جوړه کړه، چې ژوندے مخلوق په کښې اوسيږی. مالِک خُدائ فرمائی، ”زهٔ مالِک خُدائ يم ما نه غير بل مالِک نشته. ١٩ ما څهٔ په پټ ځائ کښې پټې خبرې نهٔ دی کړې. او نهٔ مې بنی اِسرائيلو ته دا وئيلی دی چې، ”بېشکه ما لټوئ، خو تاسو به ما مومئ نه.“ زهٔ، مالِک خُدائ يم او زهٔ رښتيا وايم، او څهٔ چې صحيح وی نو زهٔ د هغې اعلان کوم.“

معبودان د بابل حِفاظت نهٔ شی کولے

٢٠ ”هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندی پاتې يئ، راغونډ شئ، خپل ځانونه زما حضور کښې پېش کړئ. څوک چې ځان سره د لرګی بُتان ګرځوی هغوئ په هيڅ هم نهٔ پوهيږی. چې کوم معبودان خلاصون نهٔ شی ورکولے نو د هغوئ نه دُعا ولې غواړی؟ ٢١ راشئ او خپله مقدمه په عدالت کښې پېش کړئ، بېشکه اول د يو بل سره مشوره وکړئ. ډېر پخوا دا پېشګوئي چا ورکړې وه؟ ولې ما مالِک خُدائ ډېره موده مخکښې دا اعلان نهٔ وو کړے؟ ځکه چې بغير زما نه بل يو خُدائ هم نشته. زهٔ خلاصونکے او صادق خُدائ يم. زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته. ٢٢ اے د ټولې دُنيا خلقو، اوس ما ته راوګرځئ او خلاصون حاصل کړئ. صرف زهٔ خُدائ پاک يم او زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته. ٢٣ زما وعده رښتيا ده، او زما وعده به نهٔ بدليږی. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چې هره يوه ګوډه به ما ته په سجده شی او

هره ژبه به اِقرار وکړی. ۲۴ او وائی به چې فتح او طاقت صرف د مالِک خُدائ په ذریعه ملاویږی، خو هغه ټول څوک چې
زما نه نفرت کوی نو هغوئ به زما حضور ته راشی او شرم سره به مخ شی. ۲۵ خو د اِسرائیل ټول اولاد به د مالِک خُدائ
په نظر کښې صادقان شی او په هغهٔ به فخر کوی.“

د بابل معبودان

۴۶ ۱ د بابل د معبودانو بیل او نبو سرونه ښکته وُو کله چې دوئ راکوز کړے شول، او اوس هغه په څناورو باندې بار
دی، چې د ستړی شوو څناورو دپاره بوج دے. ۲ دا دواړه معبودان ټيټ شول او پړمخې پرېوتل. هغوئ د بوج جوړېدو نه
بچ پاتې نهٔ شول او اوس په خپله جلاوطن شول. ۳ ”اے د یعقوب اولاده، ما ته غوږ ونیسئ، اے په بنی اِسرائیلو کښې زما
باقی پاتې شوو ټولو خلقو. د مور د خېټې نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پیدا شوی یئ نو د هغې وخت نه زهٔ په
تاسو پام کوم. ۴ زهٔ ستاسو خُدائ پاک یم او زهٔ به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاګان او سپین سَری هم شئ. نو ما
تاسو پیدا کړی یئ او ستاسو خیال به ساتم، زهٔ به ستاسو ملاتړ یم او تاسو به بچ کوم.“ ۵ مالِک خُدائ فرمائی، ”تاسو به
ما د چا سره برابروئ؟ زما په شان بل څوک شته څهٔ؟ ۶ خلق خپلې کڅوړې کولاو کړی او سرهٔ زر ترې نه غورزوی،
هغوئ په تله سپین زر تلی. هغوئ زرګر له پېسې ورکړی چې یو بُت ورله جوړ کړی، او بیا ورته ټيټيږی او عبادت یې کوی.
۷ هغوئ دا خپلو اوږو ته اوچت کړی او یو خوا او بل خوا یې وړی راوړی، او بیا په یو ځائ کښې یې کېږدی او هلته ولاړ
وی، خو چې چرته وی نو د هغه ځائ نه حرکت نهٔ شی کولے. کهٔ څوک دې ته په چغو فریاد وکړی، نو دا جواب نهٔ
ورکوی او نهٔ هغه کس د مصیبت نه بچ کولے شی. ۸ اے ګناهګارانو، دا یاد ساتئ، او چې ما څهٔ کړی دی هغه مهٔ
هېروئ. ۹ هغه رایاد کړئ چې ډېره موده مخکښې شوی وُو، ځکه چې صرف زهٔ خُدائ پاک یم او زما په شان بل هیڅ
څوک هم نشته. ۱۰ د شروع نه ما د اَنجام پېشګوئې ورکوله، ما ډېر پخوا وئیلی دی چې څهٔ کېدونکی دی. ما وئیل چې زما
منصوبې به نهٔ ناکامه کیږی، او چې زهٔ به هغه هر یو کار کوم چې ما یې اراده کړې وه. ۱۱ زهٔ د نمرخاتهٔ طرف نه یو
ښکاری مارغهٔ راغواړم، د لرې مُلک نه به یو داسې سړے راشی چې زما منصوبه به پوره کوی. څهٔ چې ما وئیلی دی زهٔ به
هغه سر ته رسوم. او چې کومه منصوبه ما جوړه کړې وی هغه به سر ته رسوم. ۱۲ اے ضدی خلقو، ما ته غوږ ونیسئ
څوک چې د خلاصون نه ډېر لرې یئ. ۱۳ ما خپل خلاصون نزدې راوړے دے، هغه لرې نهٔ دے. زما خلاصون راتلو کښې
به وخت نهٔ لګی. زهٔ به یروشلم بچ کړم او بنی اِسرائیلو ته به خپل شان او شوکت وښایم.“

د بابل سره عدالت کېدل

۴۷ ۱ اے د پېغلې په شان بابله، د خپل تخت نه راکوز شه، او په زمکه په خاورو کښې کښېنه. ځکه چې ستا په تخت د
ناستې وخت ختم دے. اے بابله، تهٔ به بیا د شهزادګۍ په شان نرم او نازک نهٔ یې. ۲ د ژرندې کانړے واخله او اوړهٔ مېده
کړه. نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته جامې وباسه، پېنځې اوچتې کړه چې د نِهرونو نه پورې وځې. ۳ خلق به تا وګوری
چې بربنډه یې، هغوئ به ستا شرمګاه وګوری. زهٔ به بدله واخلمه او هیڅ څوک به نهٔ پرېږدم. ۴ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات
مونږ په بیعه اخستی یُو، د هغهٔ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۵ اے د بابلیانو لورې، په تیارهٔ کښې خاموش کښېنه،
نور به تا ته څوک د قومونو مَلِکه نهٔ وائی. ۶ زهٔ خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوئ له داسې سزا ورکړه چې تا ته مې
حواله کړل. او تا په هغوئ باندې هیڅ رحم ونهٔ کړو، او په بوډاګانو دې هم ډېر دروند بوج کېښودو. ۷ تا وئیل، ”زهٔ به

همېشه مَلِکه یم.“ او هیڅکله دې فکر نهٔ دے کړے او نهٔ دې د دې په اَنجام باندې غور وکړو. ۸ نو اوس دا خبره واوره،
اے د عېش سره مینه لرونکې، تهٔ خپل ځان محفوظ ګڼې او وائې، ”هم زهٔ یم. او زما نه بغېر بل څوک نشته. زهٔ به نهٔ کله
کونډه شم او نهٔ بېاولاده.“ ۹ خو په یوه لحظه او هم په یوه ورځ کښې به دا دواړه کارونه درسره وشی. تهٔ چې هر څومره
د جادو نه کار واخلې، خو ستا خاوند او بچی به ختم شی. ۱۰ تا خپل ځان په بدعملئ کښې محفوظ وګڼلو، ستا خیال دا
وو چې هیڅ څوک دې نهٔ وینی. خپل حِکمت او پوهې تهٔ بېلارې کړې، او تا د خپل ځان سره ووئیل چې، ”هم زهٔ یم. او زما
نه بغېر بل څوک نشته.“ ۱۱ داسې افت به په تا راشی، چې ستا یو جادو منتر به هم دا منع کولے نهٔ شی. تباهی به په تا
باندې راشی او هیڅ منښته به دا بندولے نهٔ شی. وبا به په تا باندې ناڅاپه راشی، او تهٔ به د هغې دپاره تیاره نهٔ یې. ۱۲ خپل
جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د ورکوالی نه دا استعمال کړی دی. کېدے شی چې دا ستا دپاره مددګار ثابت شی، او
تهٔ په دې خپل دشمنان ویروې. ۱۳ تا له چې کومې مشورې درکړے کیږی نو د هغې نه تهٔ ستړے یې. ستا نجومیان چرته
دی، چې ستورو ته ګوری او میاشت په میاشت پېشګویانې کوی؟ هغوئ دې راشی او څهٔ چې کېدونکی دی تا دې د هغې نه
بچ کړی. ۱۴ هغوئ په اور کښې د سوزېدونکی بوسو په شان دی چې خپل ځان د دې د لمبو نه نهٔ شی بچ کولے. دا به د
سکرو اور نهٔ وی چې انسان ورته کښېنی او ځان ګرم کړی. ۱۵ هغوئ به تا مایوسه کړی، چا سره چې تهٔ د ځوانئ نه په
وفادارئ چلېدلے یې. هر یو به درنه په خپله مخه لاړ شی، او داسې به هیڅ څوک پاتې نهٔ وی چې تاسو بچ کړی.

خُدائ پاک د راتلونکی وخت مالِک دے

۴۸ ۱ اے د یعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې د بنی اِسرائیلو په نامه یادېږئ او د یهوداه اولاد یئ، او تاسو
چې د مالِک خُدائ په نوم قسم خورئ او د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک ته آواز کوئ، خو نهٔ په کښې اخلاص شته او نهٔ سمه
طریقه. ۲ تاسو د مقدس ښار اوسېدونکی یئ او وایئ چې تاسو د بنی اِسرائیلو په خُدائ پاک باور کوئ، د چا نوم چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. هغه فرمائی، ۳ ”ما ډېر پخوا پېشګوئې کړې وه چې څهٔ به کیږی، او بیا مې ناڅاپه هم دغه
شان وکړل، او زما ټولې پېشګویانې رښتیا شوې. ۴ ما ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان یئ، ستاسو د مرئ رګونه به
د اوسپنې په شان کلک او ستاسو تندی به لکه د متکور غوز په شان وی. ۵ نو ما ډېر پخوا ستاسو د راتلونکی وخت
پېشګوئې وکړه، د حالاتو بیان مې د وړاندې نه وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعویٰ ونهٔ کړئ چې ستاسو بُتانو او تراشلے
شوو مجسمو د دې حُکم کړے وو. ۶ ما چې د څهٔ پېشګوئې کړې وه نو هغه هر څهٔ شوی دی، خو تاسو د هغې منلو نه
اِنکار وکړو. اوس به زهٔ تاسو ته د نوؤ خبرو په حقله ووایم، دا هغه رازونه دی چې تاسو تر اوسه پورې نهٔ دی اورېدلی. ۷
په تېره زمانه کښې داسې څهٔ نهٔ وُو شوی، بلکې هم اوس اوس دا ستا په عِلم کښې راغلل. داسې څکه وشول چې تاسو ونهٔ
شئ وئیلے، چې مونږ ته مخکښې نه د دې پته وه. ۸ ما ته پته وه چې تاسو ناقابلِ اعتماد یئ، څکه چې تاسو د ورکوالی
نه په باغیانو مشهور وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هیڅکله د دې په حقله نهٔ دی اورېدلی، او دا څکه د دې یوه خبره هم
ستاسو غوږونو ته نهٔ ده رارسېدلې. ۹ زما د نوم د خاطره زهٔ خپله غصه په قابو کښې ساتم، زما د ثناء صِفت د خاطره
زهٔ خپل ځان ستاسو د تباهئ نه را ایساروم. ۱۰ ما تاسو صفا کړی یئ، خو داسې نه لکه چې سپین زر صفا کیږی، بلکې
ما تاسو صفا کړی یئ، د مصیبت په بټئ کښې مې آزمائیلی یئ. ۱۱ زهٔ چې څهٔ کوم نو هغه زهٔ د خپل خاطر په وجه کوم،
زهٔ نهٔ غواړم چې زما د نوم بېعزتی وشی او نهٔ به په خپل جلال کښې چا له برخه ورکړم، دا به زما وی او صرف زما به
وی.“

مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خلاصونکے دے

۱۲ ”اے بنی اِسرائیلو، زما غوره کړے شوو، ما ته غوږ ونیسئ. صرف زۀ خُدائ پاک یم، زۀ اولین او آخرین یم. ۱۳ ما
په خپل لاس باندې د زمکې بنیادونه لګولی دی او زما ښی لاس آسمانونه خوارۀ کړی دی. کله چې زۀ آواز ورکړم نو دوئ
ټول یو ځائ حاضر شی. ۱۴ ټولو خلقو، راغونډ شئ او واورئ. په معبودانو کښې کوم یو د دې پېشګوئې ورکړې ده؟ ما
چې کوم سړے خوښ کړے دے هغه به په بابل حمله وکړی، او د بابلیانو خلاف به خپل زور استعمالوی. ۱۵ زۀ هغه
څوک یم چې هغۀ ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د هغۀ مې لارښودنه وکړه او هغه به کامیابیږی. ۱۶ نو اوس ما له
رانزدې شئ او چې زۀ څۀ وایم هغې ته غوږ ونیسئ. ما د شروع نه صفا خبره کړې ده، او ما همېشه خپله خبره ربښتیا کړې
ده.“ او زۀ اوس مالِک خُدائ تعالیٰ د خپل روح سره رالېږلے یم.

۱۷ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات، مالِک خُدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، هغه
ذات چې ستاسو د خپلې فائدې دپاره تاسو ته ښودنه کوی او هغه لار درته ښائی چې په کومه باندې درله تلل په کار دی. ۱۸
خو کۀ صرف تاسو زما حُکمونو ته پام کړے وے. نو ستاسو امن به لکه د سیند په شان وو، او ستاسو صداقت به د
سمندر د چپو په شان وو. ۱۹ ستاسو اولاد به د شګو په شان ډېر او بےشمېره وے، او ما به هیڅ امکان نۀ وے پرېښے
چې د هغوئ نام و نشان زما د وړاندې نه ختم شی.“ ۲۰ د بابل نه ووځئ. او د بابلیانو نه وتښتئ. د خوشحالئ سره د دې
خبر چغه ووهئ، او د دُنیا تر ګُټ ګُټه پورې دا خبره مشهوره کړئ چې، ”مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکی بنی اِسرائیلیان
بچ کړی دی.“ ۲۱ کله چې مالِک خُدائ خپل خلق په خُشکه صحرا کښې روان کړل، هغوئ د تندې په وجه د تکلیف سره
مخ نۀ شول. د هغوئ دپاره یې د ګټ نه اوبۀ راوویستلې، هغۀ ګټ په مېنځ بېل کړو او اوبۀ ترې نه راوبهېدلې. ۲۲ مالِک
خُدائ فرمائی، ”د شریرانو دپاره سلامتی نشته.“

بنی اِسرائیلیان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹ ۱ اے لرې قومونو، ما ته غوږ ونیسئ، اے هغه خلقو، چې لرې اوسېږئ. زما د پیدا کېدو نه مخکښې مالِک خُدائ
زۀ خوښ کړم او زۀ یې خپل خِدمت کوونکے مقرر کړم. ۲ هغۀ زما خبرې د تُورې په شان تېرې کړې. او د خپل لاس د
سورې لاندې یې پټ کړم، هغۀ زۀ د غشی په شان تېرۀ کړم او په خپل د غشو تیلئ کښې یې پټ وساتلم. ۳ هغۀ ما ته
وفرمائیل چې، ”تۀ زما خِدمت کوونکے بنی اِسرائیل یې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاویږی.“ ۴ خو ما ووئیل چې،
”زما محنت بےفائدې دے، ما خپل طاقت بےفائدې او بےمقصده ضائع کړے دے، خو یقیناً چې زما حق مالِک خُدائ سره
دے او زما خُدائ پاک به ما له اجر راکړی.“ ۵ خو زما د پیدا کېدو نه مخکښې، مالِک خُدائ زۀ مقرر کړم، هغۀ زۀ د دې
دپاره خپل خِدمت کوونکے جوړ کړم چې د هغۀ خلق واپس راولم، او دا چې بنی اِسرائیلیان د هغۀ د حضور وړاندې راغونډ
کړم. مالِک خُدائ ما له عزت راکوی، او هغۀ ما له طاقت راکړے دے. ۶ هغه فرمائی، ”زما خِدمت کوونکیه، زۀ ستا
دپاره یو لوئ مقصد لرم. تۀ به نۀ صرف هغه بنی اِسرائیلیان بحال کړې چې کوم ژوندی پاتې دی، بلکې زۀ به تا د قومونو
دپاره رڼا وګرځوم نو چې دغه شان تۀ زما خلاصون ټولې دُنیا ته ورسوې.“ ۷ د بنی اِسرائیل مقدس ذات او خلاصونکے
هغه چا ته وائی چې د چا نه سخت نفرت شوے دے، د چا نه چې قومونو نفرت کړے دے چې دے د حکمرانانو خِدمت
کوونکے دے، ”بادشاهان به تا وګوری او د عزت نه به درته پاڅیږی، شهزادګان به هم وګوری، او هغوئ به تا ته د عزت نه
ټیټیږی. دا څکه چې مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکے خوښ کړے دے، د بنی اِسرائیلو مقدس ذات خپلې وعدې پوره

کوی."

د یروشلم بحال کېدل

۸ مالِک خُدائ فرمائی، "کله چې ستاسو د بچ کېدو وخت راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو
فریاد واورېدو. زۀ به ستاسو حِفاظت او ساتنه وکړم او ستاسو په ذریعه به د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم. او زۀ به یو ځل
بیا تاسو په هغه مُلک کښې آباد کړم کوم مُلک چې اوس شاړ او ویجاړ پروت دے. ۹ زۀ به قېدیانو ته ووایم چې، تاسو
آزاد یئ. او څوک چې په تیارۀ کښې وی نو هغوئ ته به ووایم چې، رڼا له راوځئ. هغوئ به د هغه ګډو په شان وی چې د
غرونو په غونډو کښې څرېږی، ۱۰ هغوئ به هیڅکله نۀ اوږی شی او نۀ به کله تږی شی. د نمر او د صحرا ګرمی به هغوئ
نۀ تنګوی، د هغوئ مشری به هغه ذات کوی چې څوک د هغوئ سره مینه کوی. او هغه به یې د اوبو چینو له بوځی. ۱۱ زۀ
به په غرونو کښې یو لوئ سړک جوړ کړم او د خپلو خلقو دپاره به یوه لار جوړه کړم چې په هغې به مزل کوی. ۱۲ ګورئ
زما خلق به د لرې لرې نه راځی، د شمال طرف او د نمرپرېواتۀ طرف نه، او د سینم نه به راځی." ۱۳ اے آسمانه، د
خوشحالئ چغې وهه. اے زمکې، خوشحالی وکړه. اے غرونو، د خوشحالئ سندرې ووایئ. ځکه چې مالِک خُدائ خپلو
خلقو له تسلی ورکړې ده، او هغه به په خپلو کړېدلو خلقو رحم وکړی. ۱۴ خو د یروشلم خلقو ووئیل، "مالِک خُدائ مونږ
پرېښی یُو. او هغۀ مونږ هېر کړی یُو." ۱۵ "هیڅکله نه. یو مور خپل د پیو ماشوم هېرولے شی څۀ؟ او چې کوم بچے ترې
نه پیدا شوے وی نو د هغۀ سره به مینه نۀ کوی څۀ؟ کۀ یوه مور خپل بچے هېر هم کړی، خو زۀ به تاسو هیڅکله هم هېر نۀ
کړم. ۱۶ ګوره ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې لیکلے دے، او ستا دېوالونه همېشه زما په وړاندې دی. ۱۷ څوک
چې تا بیا آبادول غواړی نو هغه زر واپس راروان دے، او چا چې تۀ تباه کړے یې نو هغوئ درنه ځی. ۱۸ ګېرچاپېره نظر
وګرځوه او وګوره. ستا خلق راغونډېږی او هغوئ کورونو ته راروان دی. مالِک خُدائ فرمائی چې زما دې په خپل ذات
قسم وی، هغوئ به تا ته داسې راغونډ شی لکه څنګه چې په ناوې کالی امبار وی. ۱۹ ستا مُلک تباه شوے وو او وران
ویجاړ وو، خو اوس چې څوک د اوسېدو دپاره ورله راروان دی، نو دا مُلک به د هغوئ د اوسېدو دپاره ډېر وړوکے وی. او
چا چې تاسو په کنډرو کښې پرېښودئ نو هغوئ به ستاسو نه لرې وی. ۲۰ ستاسو کوم خلق چې په جلاوطنئ کښې پیدا
شوی وُو نو هغه خلق به یوه ورځ تا ته ووائی، دا مُلک خو وړوکے دے، مونږ ته نوره زمکه په کار ده. ۲۱ بیا به تۀ په خپل
زړۀ کښې ووائې، دا دومره بچی ما له چا راکړل؟ زما بچی خو ختم شوی وُو او نور بچی مې نۀ کېدل. زۀ جلاوطن کړے
شوے وم او شړلے شوے وم، دا بچی ما له چا راکړل؟ زۀ خو یواځې پاتې وم، دا بچی د کوم ځائ نه راغلل؟" ۲۲ خُدائ
تعالیٰ داسې فرمائی، "ګورئ، زۀ به قومونو ته اِشاره وکړم، او هغوئ به ستاسو زامن په غېږ کښې او ستاسو لوڼه په اوږو
کورونو ته راولی. ۲۳ بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وی او ستاسو خیال به ساتی، او د هغوئ مَلِکې به ستاسو
او ستاسو د بچو دپاره د میندو په شان وی. هغوئ به ستاسو په وړاندې ټیټ شی او ستاسو په پښو دوړې به څټی، نو بیا به
تاسو ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ یم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وی نو هغه به نۀ شرمیږی." ۲۴ څوک د
جنګیالی نه مالِ غنیمت اخستلے شی څۀ؟ یا څوک د یو ظالم کس نه قېدیان خلاصولے شی څۀ؟ ۲۵ خو مالِک خُدائ
وفرمائیل، "یقیناً چې د جنګیالی نه به قېدیان بوتلے شی، او د ظالم کس مالِ غنیمت به ونیولے شی. هر څوک هم چې تا
سره جنګ کوی نو زۀ به هغوئ سره جنګ کوم، او هم زۀ به ستا د بچو حِفاظت کوم. ۲۶ چا چې په تا ظلم کړے دے زۀ
به په هغوئ باندې د هغوئ خپله غوښه وخوروم، هغوئ به د خپلې وینې په څښلو سره د میو په شان په نشه کښې وی. نو
داسې به بیا ټولو انسانانو ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ یم، زۀ هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی او تاسو آزادوی او د
بنی اِسرائیلو طاقتور ذات یم."

د مالِک خُدائ د سزا ورکولو طاقت لرل

۵۰ ① مالِک خُدائ فرمائی، ”د یهوداه خلقو راشئ، او ما ته هغه طلاق نامه وښايئ چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او يا ما ته هغه قرض ورکوونکے وښايئ چې ما د خپل قرض په وجه تاسو ورته حواله کړی وئ هغه چرته دے؟ ګورئ هم ستاسو د خپلو ګناهونو له وجې خرڅ کړے شوئ او ستا د خپلو ګناهونو په وجې ستاسو مور وشړلې شوه. ② چې زهٔ راغلم نو څوک هم نهٔ وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم جواب رانهٔ کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورے وو څهٔ چې تاسو مې خلاصولے نهٔ شوئ؟ ولې زهٔ دومره کمزورے يم څهٔ چې تاسو بچ کولے نهٔ شم؟ زما يو حُکم سره سمندر اوچ شی او سيندونه په صحرا بدل شی، او بغېر اوبو نه کبان مړهٔ شی او هر طرف ته بدبوئ خوره شی. ③ هم زهٔ آسمان باندې توره کپړه اچوم او هم زهٔ هغې ته د غم جامې اچوم.“

د مالِک خُدائ د خِدمت کوونکی تابعداری

④ خُدائ تعالیٰ ما له د يو اُستاذ ژبه راکړې ده، د دې دپاره چې ستړو خلقو له تسلی ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او هغه زما په زړهٔ کښې دا جذبه اچوی چې د هغهٔ ښودنې ته غوږ ونيسم. ⑤ خُدائ تعالیٰ ما ته صفا وينا کړې ده، او ما د هغهٔ نه سرکشی نهٔ ده کړې او نهٔ د هغهٔ نه اوړېدلے يم. ⑥ چا چې زما وهل غوښتل ما هغوئ ته خپله ملا وړاندې کړه، چا چې زما نه ږيره ويستله ما هغوئ ته خپل مخ وړاندې کړو. ما د هغوئ د بےعزتی او توکانو نه خپل مخ نهٔ دے پټ کړے. ⑦ خو خُدائ تعالیٰ زما مدد کوی نو زما بےعزتی به نهٔ کيږی. ما د هغهٔ د مرضۍ پوره کولو کلکه اراده کړې ده. ما ته پته ده چې زهٔ به د شرم سره نهٔ مخ کېږم. ⑧ څوک چې ما ته صداقت ښائی هغه نزدې دے، څوک دا جرأت کولے شی چې په ما اِلزامونه ولګوی؟ زما مخالف چرته دے چې په ما اِلزام ولګوی. هغه دې رامخامخ شی. ⑨ هم خُدائ تعالیٰ زما ملګرتيا کوی، نو څوک به ما مجرم ثابت کړی؟ په ما باندې ټول اِلزام لګوونکی به ورک شی هغوئ به داسې ختم شی لکه چې کپړه چينجو خوړلې وی. ⑩ په تاسو کښې څوک د مالِک خُدائ نه يرېږی او د هغهٔ د خِدمت کوونکی آواز منی؟ څوک چې په تيارهٔ کښې روان وی هيڅ رڼا ورسره نهٔ وی خو بيا هم دې د هغهٔ ايمان په مالِک خُدائ وی او د هغهٔ توکل دې په خُدائ پاک باندې وی. ⑪ خو تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بَلو غشو سره وسله بند کړئ، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کښې لاړ شئ. زما د لاس نه به تاسو ته هم دا اجر ملاويږی، تاسو به سخت درد کښې راپرېوځئ.

د يروشلم دپاره د تسلۍ خبرې

۵۱ ① ”ما ته غوږ ونيسئ، څوک چې صداقت غواړئ، او د مالِک خُدائ لټون کوئ. د هغه ګټ په حقله سوچ وکړئ د کوم نه چې تراشلے شوی يئ، د هغه کان په حقله سوچ وکړئ چې د کوم نه تاسو راويستلے شوی يئ. ② د خپل پلار نيکهٔ اِبراهيم او مور ساره په حقله سوچ وکړئ، چې تاسو يې زيږولی يئ. کله چې ما اِبراهيم راوغوښتلو، نو هغه بےاولاده وو، خو ما هغهٔ له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې ورکړو. ③ يقيناً چې مالِک خُدائ به بيا صيون له تسلی ورکړی. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړی. د هغې صحرا به د باغِ عدن په شان ګلستان کړی، د هغې بنجره زمکه به د مالِک خُدائ د باغ په شان شی. هلته به خندا او خوشحالی وی، او د ثناء صِفت او د شکرانې حمدونه به وئيلے شی. ④ زما خلقو بنی اِسرائيلو، ما ته غوږ ونيسئ، زهٔ چې څهٔ وايم هغې ته توجو وکړئ، زهٔ به قومونو ته خپل تعليمات وښايم، زما اِنصاف به د هغوئ دپاره رڼا وی. ⑤ زما رحم او اِنصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره دے. زما مضبوط لاس به قومونو له اِنصاف

راوړی. لرې مُلکونه زما انتظار کوی، هغوئ په دې طمع دی چې بچ یې کړم. ۶ بره آسمان ته وګورئ، او لاندې زمکې ته
وګورئ. آسمانونه به د لوګی په شان ورک شی، او زمکه به د زړې جړړې په شان وړَسته شی، او د دې ټول خلق به د مچانو
په شان مړهٔ شی. خو زما خلاصون به د همېشه دپاره وی، او زما صداقت به هیڅکله نهٔ ختمیږی. ۷ اے هغه خلقو چې
څوک په صداقت پوهېږئ، ما ته غوږ ونیسئ، اے هغه خلقو چې د چا په زړُونو کښې چې زما تعلیم اچولے شوے دے. کله
چې خلق په تاسو پورې خندا کوی یا ستاسو بې‌عزتی کوی، نو مهٔ یرېږئ، ۸ ولې چې چینجی به هغوئ لکه د کپړې په
شان وخوری، او چینجی به یې لکه د وړی په شان وخوری. خو زما صداقت به تر همېشه پورې وی، او زما خلاصون به تر
ټولو نسلونو پورې قائم وی.“ ۹ اے مالِکه خُدایه، پاڅه. ویښ شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه کار واخله او مونږ
بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه لکه څنګه دې چې مخکښې استعمالولو. دا تهٔ وې چې سمندری بلا راحب دې ټوټې
ټوټې کړه. ۱۰ دا هم تهٔ وې چې سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښې دې لار جوړه کړه، نو چې هغه څوک په دې ژور
سمندر کښې تېر شی چې کوم دې بچ کول. ۱۱ د چا فدیه چې مالِک خُدائ ورکړې ده نو هغوئ به راواپس شی، او څنګه
چې صیون ته ننوځې نو د خوشحالئ نه به چغې وهی او سندرې به وائی. هغوئ به د همېشه دپاره خوشحاله وی، او د غم او
پرېشانئ نه به په امن وی. ۱۲ ”زهٔ، صرف زهٔ تاسو له تسلی درکوم. نو بیا تاسو د انسانانو نه ولې یرېږئ، چې هغوئ د
واښو نه هم زر فنا کیږی؟ ۱۳ تاسو هغه مالِک خُدائ هېر کړے دے چا چې پیدا کړئ، چا چې آسمانونه خوارهٔ کړل او
چې د زمکې بنیادونه یې ولګول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره کښې یئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم
زیاتے کوی، څوک چې ستاسو د تباه کولو دپاره تیار دی؟ اوس د هغوئ غصه چرته ده؟ ۱۴ قېدیان به زر راخلاص شی،
هغوئ به په قېدخانه کښې نهٔ مری او د هغوئ سره به د خوراک کمے نهٔ وی. ۱۵ زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم،
سمندر ما راپاڅولو او د دې چپې مې غضبناکې کړې. زما نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۱۶ ما خپل کلام ستاسو په
ژبه ګویا کړو، او د خپل لاس د سورى لاندې مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خوارهٔ کړل او د زمکې بنیادونه مې کېښودل،
او ما یروشلم ته وفرمائیل، تاسو زما خلق یئ.“

د یروشلم د مشکلاتو ختمېدل

۱۷ ویښ شه. ویښ شه. پاڅه ودرېږه اے یروشلمه. تا د مالِک خُدائ د لاس نه هغه جام څښلے دے کوم چې د هغهٔ د
غصې نه ډک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو کوم چې د نشه ورو شرابو نه ډک وو. ۱۸ ستا چې څومره زامن
شوی دی په هغوئ کښې یو هم نشته چې ستا رهنمائی وکړی، تا چې څومره زامن لوئ کړی دی په هغوئ کښې یو هم نشته
چې تا د لاس نه ونیسی او بو دې ځی. ۱۹ په تا باندې دوه افتونه راغلې دی یعنې تباهی او بربادی، جنګ او قحط. خو
څوک پاتې دی چې تا سره همدردی وکړی؟ او څوک پاتې دې چې تا له تسلی درکړی؟ ۲۰ ستا خلق د کمزورئ د وجې نه
په هره کوڅه کښې غورزیږی، هغوئ بې‌مددګاره لکه د هوسئ په شان په جال کښې انښتی دی. او د مالِک خُدائ غضب په
هغوئ نازل دے او خُدائ پاک هغوئ رټلی دی. ۲۱ اے تاسو چې په مصیبت کښې ګېر یئ واورئ، څوک چې په نشه کښې
یئ خو د میو له وجې نه نه. ۲۲ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې د خپل قوم دپاره جنګېږی داسې فرمائی، ”ګورئ، ما
دا د نشه ورو شرابو نه ډک جام ستاسو د لاس نه لرې کړے دے، نو تاسو به نور زما د غصې د جام نه نهٔ څښئ. ۲۳ دا به
زهٔ هغه خلقو له ورکړم چا چې په تاسو باندې ظلم زیاتے کولو، هغه خلقو له چا چې تاسو په کوڅو کښې څملولئ او پښې
به یې درباندې کېښودې او په تاسو به ګرځېدل.“

د خُدائ پاک د يروشلم بچ کول

۵۲ ۱ اے يروشلمه، پاڅه، ويښ شه. خپلې د طاقت جامې واغونده. اے مقدسې ښارېې، د شان او شوکت والا جامې
واغونده. ناسنته او ناپاک خلق به هيڅکله ستا په دروازو بيا درننه نۀ وځى. ۲ اے يروشلمه، د ځان نه خاورې وڅنډه او
پاڅه او په تخت کښېنه. اے د صيون قيد شوې لورې، د غلامۍ زنځيرونه د خپلې غاړې نه وشلوه. ۳ مالِک خُدائ
فرمائى، "کله چې تاسو غلامان شوئ، نو ستاسو په سر پيسې نۀ وې ورکړے شوې، او چې کله تاسو آزادولے شئ نو
ستاسو په سر به پيسې نۀ شى ورکولے." ۴ مالِک خُدائ تعالىٰ فرمائى، "ډېره موده وړاندې زما خلق مِصر ته د څۀ مودې
دپاره لاړل، خو اوس اسوريان بغېر د څۀ وجې په هغوئ باندې ظلم زياتے کوى." ۵ مالِک خُدائ فرمائى، "او په بابل
کښې هم هغه کار شوے دے يعنې، زما خلق قېديان دى او د هغوئ په سر هيڅ پيسې نۀ دى ورکړے شوې. ځوک چې په
هغوئ حکومت کوى نو هغوئ هر وخت زما د نوم سپکاوے کوى. ۶ نو داسې به زما خلقو ته زما د نوم پته وى، او
داسې به هم په هغه ورځ هغوئ ته پته ولګى چې هم زۀ کلام کوم او زۀ حاضر يم." ۷ د هغوئ قدمونه څومره ښکلې دى
چې په غرونو باندې روان دى او زېرے راوړى. ځکه چې هغه به د امن و امان پېغام او د خلاصون اعلان کوى، او صيون
ته به وائى، "ستا خُدائ پاک بادشاه دے." ۸ څوک چې د ښار حفاظت کوى نو هغوئ د خوشحالۍ چغې وهى، هغوئ په
خپلو سترګو باندې ګورى چې مالِک خُدائ صيون ته واپس راروان دے. ۹ اے د يروشلم کنډرو، په يو ځائ د
خوشحالۍ سندرې ووايئ. مالِک خُدائ به خپل ښار بچ کړى او خپلو خلقو له به تسلى ورکړى. ۱۰ مالِک خُدائ به د خپل
مقدس طاقت نه کار واخلى، خُدائ پاک به خپل خلق بچ کړى، او ټول قومونه او ټوله دُنيا به په خپلو سترګو دا وګورى.
۱۱ ځئ، ځئ، د دغه ځائ نه ځئ. چې يو ناپاک څيز له هم لاس ورنۀ وړئ، څوک چې د مالِک خُدائ د کور سامان وړى
تاسو خپل ځانونه پاک وساتئ او لاړ شئ. ۱۲ ضرورى نۀ ده چې تاسو په منډه لاړ شئ، او نۀ تاسو ته اچانک د تېښتې
ضرورت شته، ولې چې مالِک خُدائ به ستاسو نه وړاندې ځى، د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک به د وروستو نه ستاسو حِفاظت
کوى.

کړېدلے خِدمت کوونکے

۱۳ ګورئ، زما خِدمت کوونکے به په خپل کار کښې کامياب شى، د هغۀ به ډېر زيات عزت کيږى. ۱۴ خو کله چې يې
هغه وليدو نو ډېر خلق حېران شول، د هغۀ شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نۀ ښکارېدو. ۱۵
اوس به ډېر قومونه هغۀ ته حېران شى، او د هغۀ په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نۀ وځى. ځکه چې هغوئ به هغه
څۀ وګورى چې د څۀ ورته وئيلے شوى نۀ وى، او هغوئ به په هغه څۀ پوهه شى د څۀ چې يې اورېدلى نۀ وى.

۵۳ ۱ زمونږ په پېغام چا يقين کړے دے؟ مالِک خُدائ خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟ ۲ د مالِک خُدائ په
وړاندې زما خِدمت کوونکى داسې وده وکړه لکه څنګه چې يو نرم تبغ په زمکه جرړې نيسى. هغۀ څۀ شان شوکت او حُسن
نۀ لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړے وے. او نۀ په کښې څۀ داسې کشش وو چې مونږ يې متاثره کړې وے.
۳ خلقو هغۀ ته سپک وکتل او هغه يې رد کړو، هغه د درد او کړاؤ سره مخ شو. او خلقو به هغۀ ته دومره سپک کتل چې
مخ به يې ترينه اړولو. مونږ د هغۀ هيڅ قدر نۀ کولو. ۴ خو بېشکه چې هغۀ زمونږ بيمارۍ او کمزورۍ اوچتې کړې. خو
بيا هم زمونږ دا خيال وو چې هغۀ له سزا ورکړے شوه، او دا چې خُدائ پاک هغه ووهلو او د هغۀ د ګناهونو سزا يې
ورکړه. ۵ خو زمونږ د ګناه په وجه هغه زخمى شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخنى کړے شو. چې کومه سزا

ورکړے شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا مِلاو شوه، هغۀ چې کوم وهل وخوړل نو د هغې په وجه مونږ روغ شُو. ٦
مونږ ټول د ورکو ګډو په شان يُو، مونږ د خُدائ پاک د لارې نه اوړېدلی يُو. هر يو کس په خپله مخه روان دے. خو بيا هم
مالِک خُدائ زمونږ د ټولو ګناهونه په هغۀ باندې واچول. ٧ هغۀ باندې ظلم زياتے وشو، خو هغۀ په خولۀ باندې هيڅ هم
ونۀ وئيل. لکه چې يو ګډُورے د حلالولو دپاره بوتلے شی، لکه چې يوه ګډه د وړی کلولو والا په مخکښې خاموش وی، نو
هم هغه شان هغۀ د خولې نه يوه خبره هم نۀ ويستله. ٨ هغه په دروغه مجرم وګرځولے شو او بوتلے شو. او هيچا د دې
پرواه ونۀ ساتله چې هغه بې‌اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړے شو. خو هغه زما د خلقو د ګناه په وجه
ووژلے شو. ٩ د هغوئ اراده وه چې د بدعمله خلقو سره يې ښخ کړی، خو هغه د مالداره سړی په قبر کښې کېښودلے
شو، خو هغۀ هيڅ جرم هم نۀ وو کړے او نۀ يې څوک دوکه کړی وُو. ١٠ خو دا د مالِک خُدائ رضا وه چې هغه ووهلے
شی، او درد ورته مِلاو شی. کله چې د هغۀ ژوند د ګناه دپاره کفاره شی، د هغۀ به ډېر اولاد وی. هغه به يو اوږد عُمر تېر
کړی، او د هغۀ په ذريعه به د مالِک خُدائ مقصد پوره شی. ١١ کله چې هغه وګوری چې د هغۀ د مصيبت اوچتولو په وجه
هغۀ څۀ حاصل کړی دی، نو هغه به مطمئن شی. زما صادق خِدمت کوونکے به ډېر خلق صادقان کړی، ځکه چې هغه به د
هغوئ ګناهونه اوچت کړی. ١٢ نو زۀ به هغۀ له د عزت مقام ورکړم، او زۀ به د زورَورو سره مالِ غنيمت تقسيم کړم، ځکه
چې هغۀ خپل ځان مرګ ته حواله کړو او هغه په باغيانو کښې حساب کړے شو. د ډېرو خلقو ګناه يې واخستله او د
بدعملو د ګناه معافی يې وغوښتله.

د امن و امان ابدی لوظ

٥٤ ١ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے شنډې ښځې د چا چې اولاد نشته. د خوشحالئ نه چغې ووهه، د خوشحالئ نه
سندرې ووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نۀ دے تېر کړے. ولې چې د شنډې ښځې بچی اوس د وادۀ شوې ښځې نه
زيات دی. ٢ تاسو چې په کومه خېمه کښې اوسېږئ هغه لويه کړئ او پردې يې خوَرې کړئ، بچت مۀ کوئ، د خېمې پړی
اوږدۀ کړئ او موږی يې کلک کړئ. ٣ ځکه چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خوارۀ کړئ، ستاسو اولاد به قومونه
فتح کړی او چې کوم ښارونه خوشی دی نو هغه به دوباره آباد کړی. ٤ يرېږئ مۀ، تاسو به نور د شرم سره نۀ مخ کېږئ.
شرمېږئ مۀ، تاسو به نۀ بې‌عزته کېږئ. تۀ به خپل د ځوانئ شرم هېر کړې او د کونډېدو رسوائی به ستا د ذهن نه ختمه شی.
٥ ځکه چې ستاسو خالِق به ستاسو خاوند وی، د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. د بنی اِسرائيلو مقدس ذات
ستاسو خلاصونکے دے، هغه د ټولې دُنيا خُدائ پاک دے. ٦ مالِک خُدائ به تاسو بيا راوغواړی داسې لکه چې خاوند
ښځه پرېښې وی او سخته پرېشانه وی. تاسو د داسې ښځې په شان يئ چې ځوانه وادۀ شوی وی او خاوند رد کړې وی.
ستاسو خُدائ پاک داسې فرمائی، ٧ د يوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو اوس ډېر لوئ رحم سره به تاسو بيا
راجمع کړم. ٨ ما د غصې په تاو کښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زۀ به تل په مينې سره په تاسو رحم
کوم.“ ستاسو خلاصونکے مالِک خُدائ داسې فرمائی. ٩ ”لکه څنګه چې د نوح په وخت کښې ما وعده کړې وه چې بيا
به هيڅکله په زمکه داسې سېلاب نۀ راځی. نو هغسې ما قسم کړے دے چې زۀ به بيا تاسو ته نۀ غصه کېږم، او نۀ به تاسو
رټم. ١٠ اګر کۀ غرونه لرې کړے شی او غونډۍ غېبې شی، خو زما وفاداره مينه به ستاسو سره هيڅکله نۀ ختمېږی، او
زما د امن لوظ به هيڅکله تاسو سره نۀ ختمېږی.“ هغه مالِک خُدائ داسې فرمائی څوک چې په تاسو رحم کوی.

نوے یروشلم

۱۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے یروشلمه، په تا سخت طوفان تېر شو او هیچا هم تسلی درنۀ کړے شوه. زۀ به تا د قیمتی
کاڼو نه بیا آباد کړم او ستا بنیادونه به د نیلم کاڼو نه بیا جوړ کړم. ۱۲ ستا منارې به زۀ د ځلېدونکو عقیقو نه جوړې کړم،
ستا دروازې به د پړقېدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او ستا دېوالونه به د قیمتی کاڼو نه جوړ کړم. ۱۳ زۀ په خپله به ستاسو
ټولو بچو ته ښودنه کوم، او هغوئ به خېر خېریت سره وی. ۱۴ ستا د بادشاهت بنیاد به په اِنصاف باندې وی، د ظلم زیاتی
نه به په امان یې، نۀ به تۀ یرېږې، او نۀ به یره تا ته نزدې راځی. ۱۵ کۀ څوک په تاسو باندې حمله کوی نو دا به زما د طرف
نه نۀ وی. نو هر څوک چې ستاسو خِلاف جنګ کوی هغه به شکست خوری. ۱۶ ما لوهار پېدا کړے دے، څوک چې د
هوا په ذریعه سکارۀ ګرموی او وسله جوړوی. د تباهئ دپاره ما تباه کار هم پېدا کړی دی. ۱۷ داسې وسله به نۀ وی چې
تاسو ته ضرر ورسوی، او څوک چې په تاسو اِلزام لګوی نو تاسو به د هغوئ خولې بندې کړئ. د مالِک خُدائ خادِمان به د
دې فائدو نه خوند اخلی، زۀ به د هغوئ حق څرګند کړم.“ مالِک خُدائ داسې فرمائی.

د خُدائ پاک د رحم دعوت

۵۵ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”هر څوک چې تږی وی، راشئ اوبۀ وڅښئ. څوک چې مال دولت نۀ لری، نو راشئ،
واخلئ او وې خورئ. راشئ، مے او پئ واخلئ، دا مفت دی. ۲ چې په څۀ باندې تاسو نۀ مړېږئ نو په هغې باندې پېسې
ولې خرچ کوئ؟ چې فائده نۀ درکوی نو په هغه خوراک پېسې ولې ورکوئ؟ غور سره ما ته غوږ شئ او ښۀ خوراک کوئ.
تاسو به د ډېرو مزېدارو خوراکونو نه خوند واخلئ. ۳ اوس غوږ ونیسئ او ما له راشئ، نو تاسو به ژوندی اوسئ. زۀ به
تاسو سره یو نۀ ختمېدونکے لوظ وکړم او زۀ به تاسو له هغه نۀ ختمېدونکې مینه درکړم چې ما یې د داؤد سره لوظ کړے
وو. ۴ ګوره، ما هغه د قومونو ګواه جوړ کړو، ما هغه د قومونو مشر او فوجی آفسر جوړ کړو. ۵ اوس به تاسو د بل
مُلک هغه قومونه راوغواړئ، چې په یو وخت کښې هغوئ تاسو نۀ پېژندئ، خو اوس به هغوئ په منډه منډه تاسو له راشی.
زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، د بنی اِسرائیلو مقدس ذات به دا هر څۀ وکړم، او تاسو له به عزت درکړم. ۶ د
مالِک خُدائ لټون وکړئ کله چې هغه موندے شئ، هغۀ ته آواز وکړئ کله چې هغه نزدې دے. ۷ بدعمله خلق دې خپلې د
ژوند طریقې بدلې کړی او شرپسند دې خپل خیالونه بدل کړی. او هغوئ دې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته راوګرځی،
نو هغه رحم کوونکے دے او کولاو زړۀ سره معاف کوی.“ ۸ مالِک خُدائ فرمائی، ”زما خیالونه ستاسو د خیالونو په
شان نۀ دی، او زما لارې ستاسو نه بدلې دی. ۹ لکه څنګه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دی، نو هم دغه شان زما لارې
او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دی. ۱۰ لکه څنګه چې باران او واوره د آسمان نه راورېږی او هسې واپس نۀ ځی بلکې
زمکه اوبۀ کوی. دې سره فصلونه راشنۀ کېږی زمیندار له تخم او اوړی له خوراک ورکوی. ۱۱ زما کلام هم، هم دغسې
دے. چې زما د خولې نه وځی نو خالی لاس به واپس نۀ راځی. دا به زما مرضی پوره کوی او په هغه هر څۀ کښې به
کامیاب وی د څۀ دپاره چې ما لېږلے وی. ۱۲ تاسو به خوشحالئ سره وځئ، او سلامتئ سره به بوتلے شئ. غرونه او د
غرونو غونډئ به په تېز آواز سندرې وائی، او په پټی کښې ټولې ونې به د خوشحالئ نه لاسونه پړقوی. ۱۳ چرته چې اوس د
غنو بوټی دی نو هلته به د سبر ونې راوټوکېږی، او د ازغو په ځائ کښې به د نختر ونې راوټوکېږی. دې سره به د مالِک
خُدائ نوم ته جلال ملاوېږی، دا به د هغۀ د قدرت او د مینې یو نۀ ختمېدونکې نښه وی.“

د ټولو قومونو دپاره برکت

۵۶ ۱ مالِک خُدائ خپلو خلقو ته فرمائی چې، "هغه څۀ کوئ څۀ چې صحيح او د اِنصاف دی، ولې چې زۀ زر راروان
يم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مينځ کښې خپل صداقت څرګند کړم. ۲ بختور دی هغوئ چې په صداقت
کلک ولاړ وی. بختور دی هغوئ چې د سبت د ورځې بې‌حرمتی نۀ کوی بلکې منی يې، او خپل ځانونه د بدعملئ نه ساتی."
۳ د پردی مُلک کوم خلق چې د مالِک خُدائ منونکی جوړ شوی دی نو هغوئ دې ونۀ وائی چې، "مالِک خُدائ به مونږ
خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی." او نۀ دې خصی وائی چې، "زۀ خو اوچ بوټے يم، نۀ مې بچی شته او نۀ مستقبل." ۴
مالِک خُدائ فرمائی چې، "کوم خصيان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوے کوی او هغه کار کوی چې زۀ
ورباندې رضا کېږم او زما په لوظ ټينګ ولاړ وی، ۵ نو زۀ به هغوئ له زما په خپل کور او د هغې چاردیوارئ کښې يو
داسې يادګار او نوم ورکوم چې د لوڼو او زامنو نه به زيات ښۀ وی. او کوم نوم به چې زۀ هغوئ له ورکوم نو هغه به تل تر
تله وی او هيڅکله به ختميږی نه. ۶ او مالِک خُدائ د پردی مُلک هغه خلقو ته فرمائی چې کوم د هغۀ منونکی جوړ شوی
دی، څوک چې د هغۀ سره مينه کوی او د هغۀ خِدمت کوی، کوم چې د سبت ورځ منی او د هغۀ په لوظ ټينګ ولاړ وی،
۷ نو زۀ به هغوئ خپل مقدس غر صيون ته راولم، او خپل د دُعا کور کښې به د هغوئ زړونه د خوشحالئ نه ډک کړم. او
زۀ به د هغوئ سوزېدونکې نذرانې او قربانئ قبولې کړم. ځکه چې زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی."
۸ مالِک خُدائ تعالیٰ، چا چې خپل خلق بنی اِسرائيليان د جلاوطنئ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم
راجمع کړی هغوئ سره څوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اِسرائيلو د مشرانو بدعملی

۹ اے ټولو بلاګانو. اے د ځنګل ټولو بلاګانو راشئ. او زما خلق لواړ تېر کړئ. ۱۰ زما د خلقو مشران لکه د محافظانو
په شان دی څوک چې په سترګو ړاندۀ دی، او ټول د هيڅ نه هم نۀ دی خبر. هغوئ ټول د ګونګی سپی په شان دی او غپلے
نۀ شی، هسې پراته وی او خوبونه کوی. د هغوئ خوب ډېر خوښ دے. ۱۱ هغوئ د لالچی سپو په شان دی چې هيڅکله نۀ
مړيږی. باوجود د دې چې هغوئ ته شپانۀ وئيلے شی خو هغوئ په هيڅ هم نۀ پوهيږی. هغوئ ټول په خپله مخه روان دی او
خپلې ګټې پسې ګرځی. ۱۲ هغوئ وائی، "راځئ چې مے واخلو او ځانونه پرې ښۀ په سور کښې کړُو. او سبا به د نن نه هم
زياته خوشحالی کوُو."

د بُت پرستئ په حقله خبردارے

۵۷ ۱ صادق سړے مړ شی او هيڅ څوک يې پرواه نۀ ساتی. ديانتدار خلق د دُنيا نه اوچت کړے شی، خو هيڅوک
پرې نۀ پوهيږی. هيڅوک پرې نۀ پوهيږی چې صادقان د بدئ نه بچ کېدو دپاره دُنيا نه اوچت کړے شوی دی. ۲ څوک
چې د خُدائ پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات شی نو ورته آرام او سکون ملاويږی. ۳ خو اے د کوډګرې
بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، ديخوا راشئ. ۴ تاسو چا پورې ټوقې کوئ؟ چا ته خپل بوتاړ وران کړئ او ژبې ورته
راوباسئ؟ تاسو هم د دوکه بازو او ګناهګارو بچی يئ. ۵ تاسو د بُتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شين بوټې او د ځېرئ
د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ. تاسو د ګټو په غارونو کښې او واديانو کښې خپل بچی قربانی کوئ. ۶ د واديانو هوار کاڼی
ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته د څښلو نذرانې تويَوئ او د غلې نذرانې ورته پېش کوئ. ستاسو خيال دا دے څۀ چې زۀ

په دې هر څۀ باندې خوشحالېږم؟ ٧ تاسو په هر اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بُتانو ته نذرانې پېش کړې دی او
ما سره مو بې‌وفائی کړې ده. ٨ تا د خپل کور په چوکاټونو او د دروازو شاته د بُتانو نښې ولګولې. زۀ دې پرېښودم او د
نفرت نه ډکو بُتانو سره کټ ته اوختې. تا د هغوئ سره سودا کړې ده. د هغوئ بربنډو جسمونو ته کتل تا له خوند درکوی.
٩ تۀ د زيتُونو تېلو، او ډېرو عطرو سره مولک بُت له لاړې. د نوی معبودانو پېدا کولو دپاره چې مينه ورسره وکړې تا
خپل پېغام وړُونکی لرې لرې تر دې چې عالمِ ارواح پورې دې ولېږل. ١٠ د نورو معبودانو په لټولو کښې تاسو خپل ځانونه
ستړی کړئ، خو تاسو هيڅکله نۀ وايئ چې، ”دا فضول دی.“ ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی نو ځکه تاسو ستړی
کېږئ نه. ١١ تۀ د چا نه دومره سخت يرېدې چې تا ما ته دروغ ووئيل، نۀ دې زۀ ياد کړم او نۀ دې زما پرواه وکړه؟ زۀ چې
دا دومره موده خاموش وم نو په دې وجه تۀ زما نه نۀ يرېږې څۀ؟ ١٢ زۀ به ستا تش د نامې صداقت او کارونه خلقو ته
ښکاره کړم. او دا به ستا هيڅ په ښه نۀ راځی. ١٣ کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړئ، نو ستاسو هغه بُتان دې تاسو بچ
کړی کنه. هوا به هغوئ اوچت کړی، د ساه يو پوکے به هغوئ يوسی. خو څوک چې په ما ايمان لری نو هغه به د مُلک
مالِک شی، او زما د مقدس غر وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خُدائ پاک لوظ

١٤ مالِک خُدائ فرمائی، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ. دا تياره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لرې کړئ. ١٥
زۀ هغه مقدس خُدائ تعالیٰ يم، چې د همېشه دپاره ژوندے يم. زۀ په اوچت او مقدس مقام کښې اوسېږم، خو زۀ د هغه
خلقو سره هم اوسېږم چې څوک د روح عاجزان او توبه ګار وی، نو چې داسې زۀ د هغوئ خوشحالی او حوصله بحال
کړم. ١٦ زۀ به همېشه خپلو خلقو سره جنګ نۀ کوم، او تل تر تله به ترېنه خفه نۀ يم. کۀ ما داسې وکړل نو د خلقو نه به
ساه وځی، هغه ژوندون ورکوونکی ساه چې ما تخليق کړې ده. ١٧ د هغوئ د بدترين لالچ په وجه زۀ هغوئ ته په قهر وم،
نو په دې وجه ما هغوئ له سزا ورکړه او هغوئ مې رد کړل. خو هغوئ ضديان وُو او بيا بيا به خپلو لارو ته راواپس کېدل.
١٨ هغوئ چې څۀ کوی ما هغه ليدلی دی، خو باوجود د دې به زۀ هغوئ ښۀ کړم. زۀ به د هغوئ رهنمائی کوم او چې
څوک غمژن وی نو زۀ به تسلی ورکوم. ١٩ زۀ به د هغوئ په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راولم. کۀ څوک لرې وی او کۀ
نزدې وی، نو زۀ به هغه ټولو ته امن پېش کوم، او زۀ به ورله شفا ورکوم. ٢٠ خو بدعمله خلق د چپې وهونکی سمندر په
شان دی، چې هيڅکله په آرام کېږی نه او چپې يې ځان سره ګند ګريل راوړی.“ ٢١ زما مالِک خُدائ فرمائی، ”د بدعمله
خلقو دپاره امن نشته.“

حقيقی روژه

٥٨ ١ ”په زوره چغې ووهئ، ورو ورو خبرې مۀ کوئ. د بيګل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنی اِسرائيلو ته د
هغوئ د ګناه او بغاوت په حقله ووايئ. ٢ هغوئ هره ورځ زما لټون کوی او زما د لارې په پېژندلو خوشحالېږی. داسې
لکه چې هغه يو ډېر صادق قوم وی او د خپل خُدائ پاک حُکمونه يې رد کړې نۀ وی. هغوئ زما نه د اِنصاف فېصلې
غواړی، او داسې ښرګندوی چې خُدائ پاک ته په نزدې راتلو خوشحالېږی. ٣ هغوئ وائی، ”کله چې مونږ روژې نيسو نو
تۀ يرې ولې نۀ خوشحالېږې؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړُو او تۀ هډو توجو نۀ کوې.“ ګورئ، حقيقت دا دے چې کله تاسو
روژه نيولې وی نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو پسې ګرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زياتے کوئ. ٤ د داسې
روژې نۀ څۀ فائده چې تاسو په کښې جنګ جګړې کوئ؟ کۀ تاسو داسې قسمه روژې ساتئ نو د دې توقع هم نۀ شئ کولے

چې ستاسو آواز به آسمان ته ورسی. ۵ ولې زۀ داسې روژه خوښوم څۀ چې انسان دې په کښې يوې ورځې دپاره خپل ځان عاجز کړی؟ او د لوخې د پاڼې په شان خپل سرونه ټيټ کړی او د ټاټ په جامو کښې په ايرو دپاسه څملی؟ تاسو دې ته روژه وايئ؟ دا ورځ به مالِک خُدائ ته قبوله وی څۀ؟ ۶ نه، زۀ چې څنګه روژه غواړم هغه داسې ده يعنې، د بې‌اِنصافئ په زنځيرونو کښې راګېر خلق آزاد کړئ، د خپلو ماتحتو بوج کم کړئ. مظلومان آزاد کړئ، هر جغ مات کړئ. ۷ اوږې خلق په خپل خوراک کښې شريک کړئ، او بې‌کوره غريبانانو له پناه ورکړئ. چا ته چې د جامو حاجت وی نو هغوئ له جامې ورکوئ او د خپلو خپلوانو سره د مدد کولو نه مۀ پټېږئ. ۸ نو بيا به تاسو لکه د سحر د نمر په شان ځلېږئ، او ستاسو زخمونه به زر زر جوړ شی. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکښې روان وی، او د مالِک خُدائ جلال به د وروستو نه ستاسو حِفاظت کوی. ۹ نو بيا به تاسو آواز کوئ او مالِک خُدائ به جواب درکوی، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالِک خُدائ به فرمائی، "زۀ حاضر يم." کۀ تاسو ظلم زياتے، بل ته ګوته نيول او د چُغلۍ خبرې پرېږدئ، ۱۰ کۀ تاسو اوږو خلقو له روټۍ ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بيا به ستاسو رڼا په تيارۀ کښې وځليږی، او چې ستاسو نه ګېرچاپېره کومه تيارۀ وی نو هغه به د غرمې په رڼا بدله شی. ۱۱ نو زۀ به همېشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بيابان کښې به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زۀ به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د يو داسې باغ په شان يئ چې ډېرې تېرې اوبۀ لری، د هغه چينې په شان چې هيڅکله نۀ اوچيږی. ۱۲ او ستاسو هغه پخوانی کنډرات به دوباره آباد کړے شی. تاسو به تېرو نسلونو بنيادونه بيا آباد کړئ. او بيا به تاسو دېوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا ياديږئ."

د سبت ورځې د منلو اجر

۱۳ "کۀ تاسو د سبت ورځ يعنې زما په مقدسه ورځ کښې کاروبار نۀ کوئ، او دې ته د خوشحالۍ ورځ وايئ، دا د مالِک خُدائ مقدسه ورځ ګڼئ، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نۀ کوئ او په خپلو فائدو پسې نۀ ګرځئ، او فالتُو خبرې نۀ کوئ، ۱۴ نو بيا به تاسو د مالِک خُدائ سره په تعلق لرلو خوشحاله شئ. او زۀ به تاسو له لوئ عزت درکړم او په هغه ميراث به مو ماړۀ کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نيکۀ يعقوب سره کړے دے. ما، مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی."

د ګناه خلاف خبردارے

۵۹ ۱ واورئ، د مالِک خُدائ لاس دومره وړوکے نۀ دے چې هغه تاسو بچ کولے نۀ شی او نۀ يې غوږ کُوڼ دے چې ستاسو آواز نۀ اوری. ۲ خو ستاسو ګناه د خُدائ پاک او ستاسو تر مينځه دېوال جوړ شوے دے. ستاسو ګناهونو د هغۀ مخ ستاسو نه پټ کړے دے، نو په دې وجه هغه ستاسو نۀ اوری. ۳ ځکه چې ستاسو لاسونه خونی، او ستاسو ګوتې په ګناه ککړې دی. ستا شونډې دروغژنې دی او خولۀ دې د بدعملۍ پس پس کوی. ۴ په عدالت کښې څوک هم د اِنصاف مقدمه نۀ چلوی، څوک هم د رښتيا دليلونه نۀ پېش کوی. خلق حقيقت نه خالی خبرو باندې اعتبار کوی او دروغ وائی، هغوئ د بدعملۍ نه اُميدواره شی او بيا ترينه ګناه پيدا شی. ۵-۶ هغوئ د زهرژنو مارانو په هګو کښېنی چې بچی ترې راوځی. څوک چې د هغوئ هګۍ وخوری نو مړۀ شی او چې ماتې شی نو زهرژن مار ترينه راوځی. دا خلق د جولا جال جوړوی او داسې کپړه ترې جوړوی چې هيڅ د کار نۀ وی. هغه کپړه چې هغوئ جوړه کړه خپل ځان پرې پټولے نۀ شی. د هغوئ عملونه هم د ګناه دی، او ظلم زياتے د هغوئ کار دے. ۷ بدعملۍ له هغوئ په منډه ځی، او د بې‌ګناه وينې تويولو

دپاره تېزي کوی. د هغوئ خیالونه د گناه دی، او هر چرته چې ځی نو تباهی او بربادی کوی. ٨ نه هغوئ د امن لار پېژنی
او نه د هغوئ په لارو کښې اِنصاف شته. هغوئ خپلې لارې کږې وږې جوړې کړې دی، نو هر څوک چې په دې لار ځی هغه
امن نۀ پېژنی.

د خلقو د گناه اِقرار کول

٩ نو ځکه اِنصاف زمونږ نه لرې دے او صداقت مونږ ته رارسی نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې يُو، خو گوره صرف تيارۀ
راته ښکاری. مونږ د سپينې رڼا په اُميد کښې يُو خو په تکه توره تيارۀ کښې گرځُو. ١٠ او مونږ د ړندو په شان لاس په دېوال
باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلوموو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترگې نۀ لری. مونږ د غرمې هم داسې ټيندکونه
خورو لکه چې شپه وی، مونږ په ژوندو کښې د مړو په شان يُو. ١١ مونږ ټول لکه د مېلوگانو غورېږُو، لکه د کونترو
غورغور کوُو، مونږ د اِنصاف په انتظار کښې يُو خو شته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې يُو خو دا زمونږ نه لرې
دے. ١٢ زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دی، او زمونږ گناهونه زمونږ خلاف گواهی کوی. مونږ ته د خپل بغاوت
احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره گناهگار يُو. ١٣ مونږ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے دے او د هغۀ مو
اِنکار کړے دے، مونږ خپل خُدائ پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه ډکې دی. مونږ به دروغ جوړول او
بيا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل. ١٤ اِنصاف وروستو شوے دے او صداقت لرې ولاړ دے. رښتيا د ښار په
چوک کښې ټيندک خوړلو سره راپرېوته، او ديانتداری ورته ورداخلېدے نۀ شی. ١٥ رښتيا هيڅوک هم نۀ وائی، او څوک
چې غلط کار نه لاس اخلی هغه لوټ کېږی. مالِک خُدائ دا وليدل او هغه په دې نارضا وو چې اِنصاف نشته. ١٦ هغۀ
وکتل چې هيڅوک هم نۀ وو، هغه حېران شو چې د خلاصی والا څوک هم نۀ وو چې د مظلوم مدد وکړی. خو بيا د هغۀ
خپل لاس هغۀ له خلاصون ورکړو، او د هغۀ صداقت د هغۀ مدد کولو. ١٧ هغۀ صداقت د زغرې په شان واغوستو او د
خلاصون ټوپۍ يې په سر کړه. د بدل جامې يې واغوستې او د غېرت څادر يې ځان نه تاو کړو. ١٨ هغه به خپلو دشمنانو له
د هغوئ د بدو عملونو سزا ورکړی. د هغۀ غضب به د هغۀ په مخالفينو راگزار شی. هغه به د دُنيا تر آخری سره پورې دوئ
له سزا ورکړی. ١٩ نو بيا به د نمرپرېواتۀ په طرف خلق د مالِک خُدائ د نوم نه يرېږی او نمرخاتۀ په طرف خلق به د هغۀ
د نوم جلال بيانوی. ځکه چې هغه به د يو تېز سېلاب په شان په هغوئ راشی لکه چې د مالِک خُدائ باد راروان کړے وی.
٢٠ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”يو خلاصونکے به صيون ته راځی، د يعقوب هغه اولاد له چې د خپلو گناهونو نه اوړی. ٢١
او ترڅو چې زما خبره ده نو زۀ به هغوئ سره يو لوظ وکړم. زما روح چې په تاسو دے او زما کلام چې ما ستاسو په خولۀ
کښې اچولے دے، هغه به هيڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د اولاد د خولې نه او د هغوئ د اولاد د خولې نه لرې نۀ شی.
دا د مالِک خُدائ وينا ده او تر هميشه هميشه پورې به هم داسې وی.“

د يروشلم د راتلونکی وخت شان او شوکت

٦٠ ١ پاڅه، وځلېږه. ځکه چې ستا نُور راغلے دے، او د مالِک خُدائ جلال په تا ځلېدلے دے. ٢ گورئ، داسې
لکه چې په زمکه تيارۀ خوره وی او قومونه تکې تورې تيارۀ لاندې پټ وی، خو په تا باندې به د مالِک خُدائ نُور ځلېږی او د
هغۀ جلال به ستا دپاسه ښکاری. ٣ قومونه به ستا نُور له راشی، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکې رڼا له راشی. ٤
خپل ځان نه گېرچاپېره نظر واچوه او وگوره، هغوئ ټول راغونډېږی او تا له راځی. ستا زامن به د لرې لرې نه راشی، او
ستا لوڼه به په غېږ کښې راوستلے شی. ٥ بيا به تۀ دا وگورې او خوشحاله به شې، ستا زړۀ به غټ شی او د خوشحالۍ

نه به درزیږی. ځکه چې د لرې مُلکونو خزانې به تا له راوړے شی، او د قومونو دولت به تا له راشی. ۶ د اوښانو غټې
قافلې به تا له راشی، د میدیان او عیفه نه به اوښان راشی. هغوئ به د شیبا نه راشی او سرۀ زر او خوشبودارې مصالحې به
راوړی او د مالِک خُدائ ثناء صِفت به کوی. ۷ د قیدار ټولې ګډې چېلۍ به تا له راوستے شی، او د نبایوت ټول ګډان به
ستا خِدمت دپاره حاضر کړے شی. زۀ به په قربان ګاه د هغوئ قربانیانې قبولې کړم او خپلې عبادتخانې له به شان او
شوکت ورکړم. ۸ دا څوک دی چې د وريځې په شان رالوځی، لکه چې ګوګوشتکې جالې ته رارواني وی؟ ۹ دا د
ترسیس سمندری جهازُونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا جزیرې په ما یقین ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد
سره د هغوئ د سرو زرو او سپینو زرو د لرې لرې مُلکونو نه راولی، او داسې به ستا د مالِک خُدائ د نوم درناوے وشی،
کوم چې د بنی اِسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغۀ تا له شان او شوکت درکړے دے. ۱۰ د پردی مُلک خلق به ستا
دېوالونه بیا جوړ کړی، او د هغوئ بادشاهان به ستا خِدمت کوی. ما په غصه کښې تا له سزا درکړه، خو اوس به زۀ خپل
فضل سره په تا رحم وکړم. ۱۱ ستا دروازې به تل کولاو وی، شپه او ورځ به دا نۀ بندیږی، ځکه چې د قومونو مال دولت
او د هغوئ ګرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې ښار ته دننه راوستل شی. ۱۲ خو چې کوم قوم او بادشاهی
ستا خِدمت نۀ کوی نو هغوئ به برباد شی، هغوئ به په مکمل طور تباه شی. ۱۳ د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د
نختر، د صُندل او د سبر ونې به تا له راشی چې زما کور ښائسته کړے شی او داسې به زۀ خپل کور له جلال ورکوم. ۱۴
کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتے کولو نو د هغوئ اولاد به راځی او د عزت نه به تا ته ټیټیږی. هر چا چې ستا سپکاوے
کړے دے نو هغه به ستا پښو ته ټیټیږی. هغوئ به تا ته "د مالِک خُدائ ښار" یا "د بنی اِسرائیلو د مقدس ذات صیون" نوم
اخلی. ۱۵ اول تۀ رد کړے شوے وې او خلقو به تا نه نفرت کولو، او نۀ به څوک په تا کښې تېرېدل. خو اوس به زۀ تا د
همېشه دپاره ښائسته کړم او د ټولو نسلونو دپاره به د خوشحالۍ ځائ یې. ۱۶ طاقتور بادشاهان او زورَور قومونه به ستا
هر ضرورت پوره کړی، داسې لکه چې تۀ یو ماشوم یې او د مَلِکې سینه روې. بیا به تا ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ
ستاسو خلاصونکے، حفاظت کوونکے د بنی اِسرائیلو طاقتور حکمران یم. ۱۷ زۀ به ستا زېړ په سرو زرو، اوسپنه په
سپینو زرو، لرګی په زېړو او کاڼے په اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا حکمران جوړ کړم. ۱۸ ستا
په مُلک کښې به نور د ظلم زیاتی، تباهۍ او بربادۍ ذکر قدرې نۀ کیږی. تۀ به خپلو دېوالونو ته خلاصون او دروازو ته
حمدوثناء نوم اخلې. ۱۹ تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نۀ وی او د شپې به درته د سپوږمۍ ضرورت نۀ وی، ځکه
چې مالِک خُدائ به ستاسو نۀ ختمېدونکے رڼا وی او خُدائ پاک به ستاسو جلال وی. ۲۰ ستا نمر به هیڅکله نۀ پرېوځی
او نۀ به دې کله سپوږمۍ کوزیږی. ځکه چې مالِک خُدائ به ستا ابدی نُور وی، او ستا د غم ورځې به ختمې شی. ۲۱ ستا
د قوم ټول خلق به صادقان وی، او هغه مُلک به د همېشه دپاره د هغوئ په قبضه کښې وی. ما هغوئ په خپلو لاسونو لکه د
ونو په شان کَرلی دی، ترڅو خپله لوئی او جلال ټولو ته ښکاره کړم. ۲۲ ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د یو
طاقتور قوم په شان لویه شی. په مقرر وخت به زۀ داسې وکړم. زۀ مالِک خُدائ یم.

د بچ کېدو زېرے

۶۱ ۱ د مالِک خُدائ روح په ما نازل دے ځکه چې زۀ هغۀ مسح کړے یم، او دې له یې رالېږلے یم چې غریبانانو ته
زېرے ورکړم، مات شوی زړونه روغ کړم، د خلاصون اعلان وکړم او غلامانو ته آزادی ورکړم. ۲ هغۀ زۀ د دې دپاره
رالېږلے یم چې د مالِک خُدائ د برکت نه ډک کال اعلان وکړم، او د خُدائ پاک د بدل اخستلو ورځ راغلې ده چې ټولو
ماتم کوونکو ته تسلی ورکړم. ۳ څوک چې په صیون کښې ماتم کوی نو هغوئ له به د ایرو په ځائ ښائسته تاج ورکړم،

او د غم په ځائ به خوشحالي ورکړم، او د پرېشانۍ په ځائ به حمدوثناء ورکړم. هغوئ به په خپل صداقت کښې د ځېړې د
داسې ونو په شان وی چې مالِک خُدائ په خپله د خپل جلال دپاره کَرلې وی. ۴ هغوئ به پخوانی کنډرات بیا آباد کړی او
د هغه ځایونو مرمت به وکړی کوم چې ډېره موده مخکښې تباه شوی وُو. هغوئ به هغه تباه شوی ښارونه بیا قائم کړی کوم
چې تر ډېرو نسلونو پورې غېر آباد وُو. ۵ د نورو مُلکونو خلق به ستاسو خِدمت کوی. هغوئ به ستاسو د رَمو خیال
ساتی، ستاسو پټو کښې به یوه کوی او ستاسو د انګورو د باغونو خیال به ساتی. ۶ په هغه وخت به تاسو د مالِک خُدائ
اِمامان یادېږئ، او خلق به تاسو ته د خُدائ پاک خادِمان وائی. تاسو به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلئ او د
هغوئ نه چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږی په هغې به لافې وهئ. ۷ د بې‌عزتۍ او سپکاوی په ځائ به تاسو ته یو په دوه
عزت درکړے شی. په خپل مُلک کښې به تاسو د مال دولت یو په دوه حِصه دار یئ، او ستاسو خوشحالی به د همېشه دپاره
وی. ۸ مالِک خُدائ فرمائی، "زۀ د اِنصاف سره مینه کوم او زۀ د غلا او بدۍ نه نفرت کوم. زۀ به وفادارۍ سره خپلو
خلقو له د هغوئ اجر ورکړم او د هغوئ سره به د همېشه دپاره یو لوظ وکړم. ۹ د هغوئ نسل به په قومونو کښې او د
هغوئ اولاد به په اُمتونو کښې مشهور شی، هر څوک چې هغوئ وګوری نو پته به ورته لګی چې دا هغه خلق دی چا له چې
مالِک خُدائ برکت ورکړے دے." ۱۰ زۀ په مالِک خُدائ کښې ډېر خوشحاله یم. زما ځان د خُدائ پاک په تعریف کښې د
خوشحالۍ سندرې وائی. ځکه لکه څنګه چې د وادۀ زلمے د وادۀ په جوړه کښې او ناوې په کالو ځان سنګار کړے وی
داسې مالِک خُدائ زۀ د خلاصون په لباس او د صداقت په څادر کښې رانغښتے یم. ۱۱ لکه څنګه چې زمکه شینکے
راټوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې به خُدائ تعالیٰ خلق صداقت ته جوړ کړی او دوئ به د ټولو قومونو په
مخکښې د هغۀ ثناء او صِفت وکړی.

د صیون خلاصون

۶۲ ۱ د صیون د خاطره به زۀ غلے نۀ کښېنم، د یروشلم د خاطره به زۀ تر هغې پورې آرام نۀ کوم چې د هغې
صداقت د سحر د رڼا په شان ونۀ ځلېږی او د هغې خلاصون د مشعل په شان ونۀ ځلېږی. ۲ قومونه به ستا صداقت
ووینی، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت وګوری. او تا ته به یو نوے نوم درکړے شی، یو داسې نوم چې مالِک
خُدائ به په خپله خولۀ دربانديې اېښے وی. ۳ نو تۀ به د مالِک خُدائ په لاس کښې د شاندار تاج په شان یې او د خپل
خُدائ پاک په لاس کښې به د شاهی پټکی په شان یې. ۴ تا ته به بیا هېڅکله "پرېښودلے شوے ښار" نوم نۀ شی
اخستلے، او نۀ به ستا زمکې ته "خوشے مُلک" نوم اخستلے شی. ستا نوے نوم به "د خُدائ پاک د خوشحالۍ ښار" او "د
خُدائ پاک ناوې" وی، ځکه چې مالِک خُدائ ستا نه خوشحال دے او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی. ۵ لکه څنګه چې
یو زلمے یوې پېغلې سره وادۀ کوی، نو داسې به ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنګه چې د وادۀ زلمے د خپلې ناوې
سره خوشحاله وی، نو داسې خُدائ پاک به ستا نه خوشحاله وی. ۶ اے یروشلمه، ستا په دېوالونو ما څوکیداران
ودرولی دی، هغوئ به شپه او ورځ مسلسل دُعا کوی. تاسو چې څوک مالِک خُدائ ته دُعا کوئ هیڅ آرام مۀ کوئ. ۷ او
مۀ مالِک خُدائ آرام ته پرېږدئ ترخو چې هغۀ یروشلم قائم کړی نۀ وی او د دُنیا دپاره یې د فخر باعث جوړ کړی نۀ وی.
۸ مالِک خُدائ په خپل ښی لاس او زورَور مټ باندې قسم خوړلے دے او لوظ یې کړے دے چې، "زۀ به بیا ستا غله
ستا په دشمنانو نۀ خوروم، او نۀ به محنت سره جوړ شوی ستا مے د پردی مُلک خلقو باندې څښوم. ۹ خو چا چې دا
غله رېبلې وی نو هغوئ به دا خوری او د مالِک خُدائ ثناء صِفت به کوی. او چا چې دا انګور راټول کړی وی نو هغوئ به
په خپله د دې شراب د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې وڅښی." ۱۰ بهر لاړ شئ، د ښار دروازو نه بهر لاړ شئ. او چې

کوم خلق واپس راځی نو د هغوئ دپاره یو سړک جوړ کړئ. یو لوئ سړک تیار کړئ، د دې نه کاڼی لرې کړئ. یوه جنډا
ولګوئ چې قومونو ته پته لګی. ١١ ګورئ، مالِک خُدائ ټولې دُنیا ته دا اعلان کوی، "د صیون لور ته ووایئ چې ګورئ،
ستاسو خلاصون راتلونکے دے. ګورئ، د هغهٔ اجر د هغهٔ سره دے، او د هغهٔ انعام د هغهٔ نه مخکښې مخکښې روان دے."
١٢ هغوئ ته به "مقدس خلق" او "د مالِک خُدائ بچ کړے شوی خلق" نوم اخستلے شی. او یروشلم ته به "غوره کړے
شوے ښار،" "هغه ښار چې پرېښودے شوے نهٔ وی" نوم اخستلے شی.

په قومونو باندې د مالِک خُدائ فتح

٦٣ ١ دا څوک دے چې د ادوم نه راروان دے، سرې جامې یې اغوستې دی او د بُصره ښار نه راروان دے؟ دا څوک
دے چا چې د رُعب شاهی لباس اغوستے دے او قوت سره روان دے؟ "هم زهٔ یم، چې د صداقت اعلان کوم، او د بچ
کولو طاقت لرم." ٢ ستا جامې ولې دومره سرې دی؟ داسې لکه چې ستا جامې د انګورو نچوړولو سره سرې شوې وی.
٣ "ما یواځې انګور نچوړ کړی دی، په قومونو کښې هیڅ څوک هم ما سره نهٔ وو. ما په غصه کښې هغوئ نچوړ کړی دی
او د قهر نه پرې ګرځېدلے یم. د هغوئ د وینې دارې زما په کپړو پرېوتې دی او زما جامې په وینو سرې شوې دی. ٤
ځکه چې هغه وخت راغلے دے چې د خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغلے دے چې هغوئ په بیعه واخلم. ٥
زهٔ حېران شوم چې هیڅوک نهٔ وو چې خلاصے یې کړے وے او د مظلومانو مدد یې کړے وے. نو زهٔ پخپله وروړاندې
شوم چې هغوئ د خپل مضبوط لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. ٦ ما په خپله غصه کښې قومونه چخنی
او نشه کړل او د هغوئ وینه مې په زمکه توئ کړه."

په آزادیدو د مالِک خُدائ ثناء صِفت

٧ زهٔ به د مالِک خُدائ د نهٔ ختمېدونکې مینې بیان وکړم، هر څهٔ چې هغهٔ زمونږ دپاره کړی دی نو د هغې دپاره به زهٔ د
هغهٔ ثناء صِفت کوم. هغهٔ چې بنی اِسرائیلو سره بې‌شمېره ښېګړې کړې دی په هغې به خوشحالی کوم، کومې چې هغهٔ د
خپل رحم او مینې په مطابق کړی دی. ٨ هغهٔ وفرمائیل، "دوئ زما خپل خلق دی، یقیناً چې هغوئ به ما سره دوکه نهٔ
کوی." او هغه د هغوئ خلاصونکے جوړ شو. ٩ هغه د هغوئ په ټولو تکلیفونو کښې شریک شو. او هغوئ هغه فرښتې بچ
کړل کومه چې د خُدائ پاک د حضور نه ورغلې وه. د خپلې مینې او زړهٔ سواندی له وجې یې هغوئ په بیعه واخستل، او
ټوله پخوانی زمانه کښې یې هغوئ اوچت کړی وُو او ګرځول یې. ١٠ خو هغوئ د هغهٔ خِلاف سرکشی وکړه او د هغهٔ
مقدس روح یې خفه کړو. نو مالِک خُدائ د هغوئ دشمن شو او د هغوئ خِلاف یې جنګ وکړو. ١١ بیا هغوئ ته هغه تېره
زمانه رایاده شوه کله چې موسیٰ د خپلو خلقو د مِصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوئ چغه کړه، "هغه چرته دے چا
چې بنی اِسرائیل د سمندر نه پورې ویستل، چې موسیٰ د هغوئ شپون وو؟ هغه چرته دے چا چې خپل مقدس روح راولېږلو
چې د هغهٔ د خلقو په مینځ کښې وی؟ ١٢ هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرګند کړو کله چې موسیٰ خپل لاس اوچت
کړو، هغه چرته دے چا چې د هغوئ په وړاندې سمندر تقسیم کړو او خپل ځان یې د همېشه دپاره مشهور کړو؟ ١٣ هغه
چرته دے چا چې د سمندر ببخ کښې د دوئ په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟" هغوئ لکه د ښو آسونو په شان وُو چې په
صحرا کښې تېز روان وُو او هیڅ تیندکونه یې نهٔ خوړل. ١٤ لکه څنګه چې څاروی د آرام وادئ ته کوزیږی، داسې د مالِک
خُدائ روح هغوئ له آرام ورکړو. مالِک خُدائ خپل خلق بوتلل او د هغهٔ د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توبې دُعا

۱۵ اے مالِکه خُدايه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته چې تهٔ د پاکوالى او جلال سره اوسيږې. ستا غيرت او ستا
طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردۍ نه محروم پاتې شُو. ۱۶ هم تهٔ زمونږه پلار يې. اګر کهٔ اِبراهيم او يعقوب
مونږ خپل نهٔ ګڼى، خو بيا هم مالِکه خُدايه، هم تهٔ زمونږه پلار يې، د پخوا نه تهٔ زمونږ بچ کوونکے يې. ۱۷ اے مالِکه خُدايه،
تا ولې مونږ دې ته مجبور کړُو چې ستا لارې نه واوړُو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا نه نهٔ يريږُو؟ د
خپلو خِدمت کوونکو د خاطره راوګرځه، د هغه قبيلو د خاطره چې ستا ميراث دے. ۱۸ ستا مقدس ځائ د لږ وخت دپاره
ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس زمونږ دشمنانو هغه تباه کړے دے. ۱۹ کله کله خو داسې ښکارى لکه چې مونږ هډو
ستا خلق نهٔ وُو او نهٔ کله ستا د خلقو د نوم پورې تړلې يُو.

۶۴ ۱ اے، چې تهٔ آسمان وشلوې او راکوز شې، نو غرونه به تا وګورى او ستا په وړاندې به په ريږديدو شى. ۲ لکه
ځنګه چې اور لرګى سيزى او اوبهٔ خوټکوى، نو ستا راتګ به قومونه ولړزوى. بيا به ستا دشمنانو ته ستا د مشهورتيا پته
ولګى. ۳ پخوا کله چې تا يرونکى کارونه وکړل چې مونږ يې هيڅ توقع نهٔ کوله، نو تهٔ داسې راکوز شوې چې غرونه ستا
په وړاندې په لړزان شول. ۴ د پخوا نه نهٔ ستا په شان خُدائ پاک چا ليدلے دے او نهٔ يې اوريدلې دى، صرف تهٔ هغه
خُدائ يې چې د هغوئ مدد کوې څوک چې ستا په انتظار کښې وى. ۵ تهٔ هغه خلقو ته هرکلے وائې څوک چې په
خوشحالۍ سره د صداقت کارونه کوى او ستا په لار ځى. ګوره، تهٔ مونږ ته غصه وې، خو مونږ ګناه نهٔ پريښودله، چې د
ډيرې زمانې نه مونږ په ګناه کښې بوخت يُو، نو ځنګه به بچ شُو؟ ۶ مونږ ټول د هغه سړى په شان يُو څوک چې ناپاک
وى، او زمونږ ټول ښهٔ عملونه د پليتې کپړې په شان دى. مونږ د خزان د پاڼو په شان مړاوى شُو او راپريوځو، او زمونږ
ګناهونه مونږ لکه د هوا په شان جارُو کړى. ۷ هيڅ څوک هم ستا نوم نهٔ اخلى او نهٔ تا ته د رحم سوال کوى. تا زمونږ نه
مخ اړولے دے او مونږ دې زمونږ د ګناه په حواله کړې يُو. ۸ خو اے مالِکه خُدايه، تهٔ زمونږ پلار يې. مونږ د خټې په
شان يُو او تهٔ د کُلال په شان يې. تا مونږ جوړ کړى يُو، ۹ مونږ ته سخت مهٔ غصه کيږه او زمونږ ګناه د هميشه دپاره ياده
مهٔ ساته. مونږ ته وګوره، مونږ تا ته مِنت کوُو، او ګوره مونږ ټول هم ستا خلق يُو. ۱۰ ستا مقدس ښارونه تباه شوى دى، د
صيون نه بيابان جوړ شوے دے، او د يروشلم نه کنډر جوړ شوے دے. ۱۱ او ستا هغه ښائسته او مقدس کور، چرته چې
زمونږ پلار نيکهٔ ستا ثناء صِفت کولو، اور سيزلے دے. او زمونږ د خوښې ټول ځايونه نه کنډر جوړ شوے دے. ۱۲ اے
مالِکه خُدايه، د دې هر څهٔ باوجود به تهٔ زمونږ مدد نه اِنکار کوې څهٔ؟ خاموش به يې او بې‌انتها سزا به راکوې؟

د سرکشۍ دپاره د خُدائ پاک سزا

۶۵ ۱ مالِک خُدائ فرمائى، "ما خپل ځان هغوئ ته څرګند کړو چا چې زما تپوس نهٔ کولو، او په هغوئ مې ځان پيدا
کړو چا چې زما لټون نهٔ کولو. ما وئيل چې، زهٔ حاضر يم، زهٔ حاضر يم. خو بيا هم دې قوم زما نوم نهٔ اخستلو. ۲ ما
ټوله ورځ سرکشه خلقو ته لاسونه کولاو نيولى وُو. خو هغوئ په خپلو غلطو لارو ځى او ګډو وډو خيالونو پسې ګرځى. ۳
هغوئ مسلسل زما په وړاندې زما بې‌ادبى کوى. هغوئ په مقدسو باغونو کښې قربانيانې پيش کوى او د غيرو قومونو په
قربانګاه باندې خوشبويۍ سوزوى. ۴ هغوئ په قبرستان کښې کښينى او په پټو ځايونو کښې شپې تيروى. هغوئ د خنزير
غوښه خورى، او د حرام خوراک ښوروا د هغوئ په لوښو کښې وى. ۵ او بيا دوئ يو بل ته وائى، "ما ته مهٔ رانزدې کيږه

ګنې ما به پلیت کړي. زۀ ستا نه زیات مقدس یم.“ داسې خلق زما په سپېږمو کښې د بدبوئ په شان دی، د داسې خراب
بوئ په شان چې هیڅکله نۀ ختمیږی. ۶ ګورئ، دا زما په وړاندې لیکلے شوی دی، زۀ به غلے نۀ پاتې کیږم او هغوئ له
به پوره پوره سزا ورکوم. آو، بېشکه زۀ به هغوئ نه بدله اخلم.“ ۷ مالِک خُدائ فرمائی، ”هغوئ ته به نۀ صرف د خپلو
ګناهونو بلکې د پلار نیکۀ د ګناهونو سزا به هم ورته ملاویږی. ځکه چې هغوئ په غرونو کښې خوشبویانې سوزولې دی او
زما بېادبي یې کړې ده. نو ځکه به هغوئ له پوره پوره سزا ورکړم.“ ۸ مالِک خُدائ فرمائی، ”ترڅو پورې چې په انګورو
کښې لږ رس پاتې وی نو خلق وائی، چې دا مۀ ضائع کوئ، ځکه چې په دې کښې څۀ نه څۀ شته چې باعثِ برکت دی. زۀ به
بنی اِسرائیلو سره هم داسې کوم. د خپلو خادِمانو د خاطره به زۀ ټول نۀ تباه کوم. ۹ زۀ به یعقوب او یهوداه له داسې اولاد
ورکړم چې زما غرونه به قبضه کړی. زما غوره کړے شوی به د دې وارثان شی او زما خِدمت کوونکی به هلته اوسیږی.
۱۰ د شارون په مېدان کښې به ګډې چیلۍ څری او د مصیبت په وادۍ کښې به څاروی آرام کوی. دا به زما د هغه خلقو
دپاره وی چې څوک زما لټون کوی. ۱۱ خو تاسو چا چې مالِک خُدائ ته شا کړه او زما مقدس غر مو هېر کړو، چا چې د
قِسمت معبود ته دسترخوان ویر کړو او د بخت معبود ته مو د میو جامونه ډک کړل، ۱۲ اوس به زۀ تُوره ستاسو په
قِسمت کړم. تاسو ټول به د حلالونکی په وړاندې ټیټ شئ، ځکه چې کله ما آواز درکړو، نو تاسو جواب رانۀ کړو، او چې
کله مې درسره کلام کولو، نو تاسو نۀ اورېدو. او زما د سترګو په وړاندې تاسو قصداً ګناه کوله او هغه څۀ به مو کول د څۀ
چې تاسو ته پته ده چې زۀ ترې نفرت کوم.“ ۱۳ نو ځکه مالِک خُدائ تعالیٰ فرمائی، ”زما خادِمان به خوراک کوی خو
تاسو به اوږی یئ. زما خادِمان به څښل کوی خو تاسو به تږی یئ. زما خادِمان به خوشحالی کوی خو تاسو به غمژن او په
شرم پټ یئ. ۱۴ زما خادِمان به د خوشحالۍ سندرې وائی، خو تاسو به په مایوسۍ او غمژن زړۀ سره ژړا کوئ. ۱۵ زما
د غوره کړے شوو خلقو په مینځ کښې به ستاسو نوم لعنتی وی، ځکه چې مالِک خُدائ به تاسو تباه کړی. او خپلو حقیقی
خادِمانو له به یو بل نوم ورکړی، ۱۶ نو چې په مُلک کښې هر څوک هم د برکت دُعا غواړی نو هغه به د رښتیاو خُدائ پاک
په نوم برکت غواړی. هر څوک هم چې قسم کوی نو هغه به د رښتیاو خُدائ پاک په نوم قسم خوری. ځکه چې د تېرې
زمانې تکلیفونه به هېر کړے شی. او زما د سترګو نه به پناه شی.“

نوے مخلوق

۱۷ ”ګورئ، زۀ نوی آسمانونه او نوې زمکه جوړوم. د تېرې زمانې څیزونه به نۀ شی یادولے، او نۀ به په خیال خاطر کښې
راځی. ۱۸ خوشحاله شئ. او زۀ چې څۀ پیدا کوم نو په هغې همېشه خوشحالی کوئ. ګورئ، زۀ به یروشلم د خوشحالۍ
ځائ جوړ کړم، او د هغې خلق به د خوشحالۍ سبب وی. ۱۹ زۀ پخپله به په یروشلم خوشحالی کوم، او د هغې په خلقو به
خوشحاله یم. په هغې کښې به نور د ژړا شور او د پرېشانۍ چغې نۀ شی اورېدے. ۲۰ واړۀ ماشومان به نور په کم عُمر
کښې نۀ مری او ټول خلق به اوږدۀ عُمرونه تېروی. د چا عُمر چې صرف سل کاله وی نو هغه به هم ځوان ګڼلے شی. او
څوک چې د سلو کالو نه مخکښې مړ شی نو هغه به لعنتی ګڼلے شی. ۲۱ خلق به کورونه جوړوی او په خپله به په کښې
اوسیږی، د انګورو باغونه به کَری او په خپله به یې خوری. ۲۲ بیا به داسې نۀ وی چې د کور جوړولو نه پس به بل څوک
پکښې اوسیږی، او د باغ لګولو نه پس به بل څوک د دې مېوه خوری. زما د خلقو عُمرونه به د ونو په شان اوږدۀ وی. او
زما غوره کړے شوی به د خپل محنت څیزونو نه ښۀ خوند اخلی. ۲۳ د هغوئ خواری به بېځایه نۀ وی او د هغوئ بچی به
د افت سره نۀ مخ کیږی. ځکه چې هغوئ به د مالِک خُدائ بختور خلق وی، هغوئ او د هغوئ اولاد به برکتناک وی. ۲۴ د
دې نه مخکښې چې هغوئ ما له آواز راکړی زۀ به جواب ورکړم. هغوئ به لا د خپلو حاجتونو په حقله خبرې کوی چې ما
به د هغوئ دُعاګانې قبولې کړې وی. ۲۵ شرمخان او ګډې به یو ځائ خوراک کوی، زمریان به د څاروو په شان بوس

خوری او ماران به خاورې خوری. زما په مقدس غر، صيون باندې به نۀ څۀ غلط کار کيږی او نۀ به چا ته څۀ نقصان
رسی. ما، مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د مالِک خُدائ د قوم عدالت کول

٦٦ ١ مالِک خُدائ فرمائی، ”آسمان زما تخت دے او زمکه زما د پښو چوکۍ ده. نو بيا هغه کور چرته دے چې تاسو
يې زما دپاره جوړَوئ؟ هغه ځائ کوم دے چرته به چې زۀ آرام کوم؟“ ٢ مالِک خُدائ فرمائی، ”ما په خپل لاس دا هر څۀ
جوړ کړل، نو بيا دا په وجود کښې راغلل. زۀ د هغه خلقو خيال ساتم څوک چې عاجزان او توبه کوونکی دی، او زما د کلام
په وړاندې د يرې نه ريږدی. ٣ خو څوک چې غوَيے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی، څوک چې يو
ګډُورے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د يو سپی څټ مات کړی، څوک چې د غلې نذرانه پېش کړی هغه داسې دے
لکه چې د خنزير وينه پېش کړی، څوک چې خوشبوئی پېش کړی هغه داسې دے لکه چې بُت پرستی وکړی. دې خلقو خپلې
غلطې لارې خوښې کړې دی، او د دوئ ځان په خپلو حرامو څيزونو خوشحالېږی. ٤ زۀ به په هغوئ باندې لوئ مصيبت
راولم، هغه ټول څيزونه چې دوئ ترې نه يربدل. ځکه چې کله ما آواز ورکړو، نو هغوئ جواب رانۀ کړو، او چې کله مې
ورسره کلام کولو، نو هغوئ اورېدو نه. او زما د سترګو په وړاندې هغوئ قصداً ګناه کوله او هغه څۀ به يې کول د څۀ چې
هغوئ ته پته ده چې زۀ ترې نفرت کوم.“ ٥ اے تاسو ټول څوک چې د مالِک خُدائ د کلام په وړاندې ريږدئ، د هغۀ کلام
واورئ، ”ستاسو خپل خلق ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالۍ نه وباسی. هغوئ په تاسو پورې
خندا کوی او وائی، مالِک خُدائ دې خپله لوئی ښکاره کړی چې مونږ ستاسو خوشحالی ووينو. خو هغوئ به په خپله د
شرم سره مخ شی. ٦ واورئ. په ښار کښې شور او غوغا، د خُدائ پاک په کور کښې آواز ته غوږ ونيسئ، دا د مالِک
خُدائ آواز دے، خپلو دشمنانو له سزا ورکوی. ٧ د ماشوم د پېدا کېدو درد نه مخکښې د يروشلم ماشوم وشو، د
پېدايښت درد نه مخکښې د هغۀ زوئ پېدا شو. ٨ چا داسې خبره اورېدلې ده؟ يا يې داسې څيز ليدلے دے؟ يو مُلک په يوه
ورځ کښې پېدا کېدے شی؟ يا يو قوم په يوه لحظه کښې پېدا کېدے شی څۀ؟ خو صيون سره هم داسې شوی دی. د ماشوم
د پېدا کېدو درد نه مخکښې د هغۀ ماشومان پېدا شول.“ ٩ مالِک خُدائ فرمائی، ”ولې زۀ به دا قوم د پېدا کېدو حد ته
راولم او بيا به يې پېدا کېدو ته نۀ پرېږدم؟ نه، هيڅکله نه.“ ستاسو خُدائ پاک فرمائی، ”زۀ به دا قوم هيڅکله د پېدا کېدو نه نۀ
پاتې کوم. ١٠ اے هغه ټولو خلقو چې څوک د دې ښار سره مينه کوئ، د يروشلم سره خندا او خوشحالی وکړئ. اے هغه
ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وئ، نو اوس ورسره خوشحالی وکړئ. ١١ اوس به تاسو د هغې تسلی ورکولو والا سينې
نه ښۀ په مړه ګېډه پئ وخښئ، تاسو به د هغې ښائسته ډېرو پيو نه ښۀ خوند واخلئ.“ ١٢ مالِک خُدائ فرمائی، ”ګورئ، زۀ
به د درياب په شان د يروشلم سلامتی زياته کړم، او د قومونو دولت به په پرې لکه د سېلاب په شان راروان وی. بيا به تاسو د
هغې سينه روئ، او هغه به تاسو په ډوډۍ ګرځوی، او په خپل غېږ کښې به مو ځنګوی. ١٣ لکه چې يوه مور خپل بچی له
تسلی ورکوی، نو زۀ به په يروشلم کښې تاسو له داسې آرام درکړم. ١٤ کله چې تاسو دا څيزونه وګورئ نو ستاسو زړونه به
خوشحاله شی، او د تازه شينکی په شان به په زور کښې شئ. او هر څوک به ووينی چې د مالِک خُدائ لاس د هغۀ د خادِمانو
سره دے، او د هغۀ غصه د هغۀ د دشمنانو خلاف ده. ١٥ ګورئ، مالِک خُدائ د اور په صورت کښې راروان دے، او د
هغۀ جنګی ګاډی لکه د طوفان په شان غړمبېږی. هغه به سخت قهر سره او د اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا
ورکړی. ١٦ مالِک خُدائ به اور او خپلې تُورې سره د دُنيا عدالت وکړی، او ډېر خلق به د هغۀ د لاسه ووژلے شی.“ ١٧
مالِک خُدائ فرمائی، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دی څوک چې خپل ځانونه مقدس کوی او صفا کوی چې مقدسو

باغونو ته لاړ شی او د هغې په مینځ کښې د بُتانو پیروی وکړی، د خنزیر غوښه، ناولی څیزونه او منږکان وخوری. ۱۸ ما ته
د هغوئ د خیالونو او عملونو پته ده. زهٔ ټول قومونه او جدا جدا ژبو وئیلو والا راغونډوم. هغوئ به راشی او زما جلال به
ووینی. ۱۹ زهٔ به د هغوئ په مینځ کښې یوه نښه قائمه کړم. او په هغوئ کښې چې کوم ژوندی پاتې وی نو څهٔ به ترې نورو
قومونو ته ولېږم. هغوئ به ترسیس، لیبیا او لِدیه چې په غشو او لیندو استعمالولو کښې تکړه دی، او توبل او یونان ته ولېږم.
او هغه لرې مُلکونو ته به یې ولېږم چې هغوئ زما د شُهرت نه نهٔ دی خبر او چې زما جلال یې هم نهٔ دے لیدلے. هغوئ به
دغه قومونو ته زما د لویئ اعلان وکړی. ۲۰ هغوئ به ستاسو باقی پاتې خلق د هر یو قوم نه واپس راولی. هغوئ به یې په
یروشلم کښې زما مقدس غر ته مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه راولی. مالِک خُدائ فرمائی، هغوئ به یې په آسونو، قچرو،
اوښانو، جنګی ګاډو، نورو ګاډو داسې راولی لکه څنګه چې بنی اِسرائیلیان په پاکو لوښو کښې زما کور ته د غلې نذرانې
راوړی. ۲۱ زهٔ به د هغوئ نه څهٔ کسان اِمامان او لیویان جوړ کړم. دا د مالِک خُدائ وینا ده.“ ۲۲ مالِک خُدائ فرمائی،
”لکه څنګه به چې زما نوی آسمانونه او نوې زمکه زما په وړاندې قائمه وی، نو هم داسې به ستاسو اولاد او ستاسو نوم تر
همېشه پورې قائم وی.“ ۲۳ مالِک خُدائ فرمائی، ”د هرې نوې میاشتې په راختو او د هر سبت په ورځ به ټول خلق ما له
راځی او زما عبادت به کوی. ۲۴ کله چې هغوئ د ښار نه بهر ځی نو هغوئ به د هغه خلقو لاشونه ووینی چا چې زما
خِلاف سرکشی کړې وه. کوم چینجی چې دغه لاشونه خوری نو هغه به هیڅکله نهٔ مری او کوم اور چې هغوئ سوزوی نو
هغه به نهٔ مړ کیږی. د هغوئ دا منظر به د ټولو انسانانو دپاره یروونکے وی.“

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹